

SOBĚ

Loučení

X. ročník

červenec 2016

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Lydie Härtelová

Každý z nás asi ví, jak vypadá harfa. Umíte si ji představit, že. Vybavíte si také její zvuk, tóny harfy nebo dokonce melodii, kterou hraje jen a jen harfa? Tedy harfa sama nehraje, musí na ni někdo hrát. Ještě krásnější je, když to někdo umí tak jako paní Lydie Härtelová. Někdo si možná vybaví úvodní tóny Smetanova Vyšehradu, jiný zná a ví.

Přvomájové odpoledne v blatenském kostele Nanebevzetí Panny Marie patřilo harfě, poezii i próze, vystoupily dvě úžasné dámy, harfenistka Lydie Härtelová a Valérie Zawadská. Valérie „svůj hlas“ přiveze snadno, že ano. Ale co harfa? Zprvu jsem si ani neuměla představit, jak se takový přímo královský nástroj

Pokračování na str. 5

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Jan Vošahlík

S Ing. Janem Vošahlíkem jsme si povídali o Blatné, o sportu a cestování. Přišla řeč i na školu, tedy na blatenský učňák a SOŠku, na obou školách řadu let působil. Protože v srpnu 2016 budeme jistě všichni fandit našim sportovcům na XXXI. LOH v Riu, musela být přeci převážná část našeho rozhovoru věnována právě sportu. Náš rozhovor začal netradičně. První otázku našeho setkání, které mělo být věnované záznamu rozhovoru, jsem totiž nepoložila respondentovi, ale Jan Vošahlík se mě zeptal: „Chodíte na houby?“ Popravdě musím říct, vlastně napsat, že jsem si pomyslela, to ten rozhovor začíná dost netradičně. První otázku položil ten, který měl podle dohody odpovídat na zvědavé otázky. Zarazila jsem se a asi to na mě bylo poznat. Zkrátka neumím se přetvařovat.

„Tak pojdte dál,“ pozvali mě Marcela a Jan Vošahlíkovi. „Byli jsme včera na houbách.“

Pokračování na str. 6

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Rudolf Kubín

Rudolf žije v Blatné, v minulém školním roce ukončil základní školu JAK Blatná. Dnes studuje střední školu ve Strakoncích, právě ukončil 1. Ročník studia oboru obalová technika.

I přes svůj hendikep a potíže se zrakem si kreslí pro radost. Už v mateřské školce se začal zajímat o „mašinky“. Pak rozšířil svůj zájem o auta a animované postavíčky. Vyrábí a staví papírové modely aut, autobusů i lokomotiv. Přinesl ukázky svých obrázků, podívejte se sami.

Pedagogům vzkazuji: buďte příkladem pro své žáky v jednání s nimi i s dospělými, vysvětlujte jim vaše postoje, zajímejte se o ně, snažte se je pochopit, ale zároveň jim netolerujte nevhodné chování. Vytvořte si s nimi vztahy založené

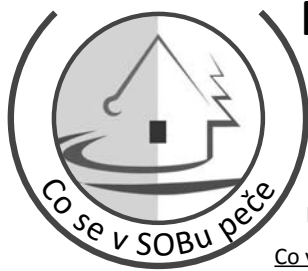

Jiřina Karlíková, foto Kamila Berndorffová

na oboustranném dodržování pravidel slušného chování.

Vím, že velká většina daná pravidla dodržuje, toho si velmi cením. I mně se jejich dodržování vyplatilo, a to jak v pozici dítěte, rodiče, tak i pedagoga. A ač jsem se dostala do různých situací, někdy i velice stresujících, nelituji žádné, všechny mě posouvaly dál. Měla jsem vlastně velké štěstí, protože práce, kterou jsem celý život dělala, mě neskutečně bavila. A to bych přála vám všem!

Mgr. Jiřina Karlíková,
bývalá ředitelka ZŠ J. A. Komenského Blatná

Novinky ze SOBU

Jistě užíváte léta, pracovně nebo odpočinkově. Náš SOBáček Vám přináší informace o Blatensku, o akcích, které se v našem regionu plánují nebo které se již uskutečnily. Samozřejmě přinášíme i další zajímavé zprávy.

Co vše se „upeklo“ u SOBU:

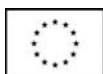
- V muzeu skončila výstava Proměny. Děkujeme obcím za půjčení obecních symbolů a všem děkujeme za pomoc.
- Ve středu 22. června dopoledne proběhlo slavnostní vyhodnocení soutěží projektu „Proměny“ v ambitu domova pro seniory. Počasí nám přálo, organizačně nám velmi pomohli studenti Středního odborného učiliště Blatná (patří jim skutečně velké a srdečné poděkování), za pomoc děkujeme i žákům ZŠ JAK Blatná a samozřejmě jsme vděční i za hudební vystoupení, o které se postarali žáci ZUŠ Blatná. O hry se postarali klienti a zaměstnanci domova pro seniory. Skvěle a úžasně. Ceny předávali: Dana Vohryzková, předsedkyně SOB, Mgr. Hana Baušová, ředitelka Domova pro seniory Blatná, Pavel Vejšický, ředitel Města Bělčice, Pavel Ounický, místostarosta Města Blatná. Dopoledne moderovala paní Míša Kubátová z Dobšic. Jak bylo uvedeno již v minulém vydání SOBáčka a na výsledkových listinách, zveřejněných ve školách, bylo vydáno téměř sto diplomů. Abychom mohli tolika výtvarníkům a mladým fotografům udělat radost, je na místě poděkovat i sponzorům: Blatenská ryba, Dvůr Lnáře, Jana Germentisová, Rybářství Lnáře, Tesla Blatná a mnoha drobným dárcům, kteří si nepřáli být jmenováni. Při tomto společenském dopoledni jsme vyhlásili i úspěšné luštitelky z výstavy. Na všechny otázky bylo možné dohledat odpověď na výstavě „Proměny“ v městském muzeu ve dnech 13. dubna – 22. května. Test si můžete vyzkoušet, najdete ho na dalších stránkách SOBáčka.
- Dne 22. června odpoledne proběhlo jednání Rady SOBU a jednání Valné hromady SOBU.
- Studentky a studenti VU3V se zúčastnili školní exkurze. (Více na jiném místě SOBáčka.)
- Proběhla rekonstrukce a posílení elektrorozvodů v kancelářích SOB.
- V polovině června se konal „Kurz šikovných rukou“ na Blatensku. Tentokrát se členky sešly v prostorách školy v Bělčicích a vyrobily si praktické předměty z pedigu do bytu (obaly na květináče, košíky a podnosy). Děkujeme vedení školy za umožnění konání kurzu.

Obaly na květináče

Začátek výroby košíčku

- SOB se stal smluvním partnerem Svazu měst a obcí ČR (= SMO) na realizaci projektu „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (zkráceně CSS), reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017. Podrobné informace o projektu CSS přineseme v příštím vydání SOBáčka.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Co by se mělo „upéct“:

- ⇒ Postupná realizace projektu s finanční podporou MMR „Rozvoj Blatenska se SOBem“.
- ⇒ Postupná realizace projektu na podporu cestovního ruchu. Jeho součástí bude i malý řemeslný trh, který se bude konat v neděli 4. září od 10,00 hodin za kostelem Nanebevzetí Panny Marie v Blatné.

- ⇒ Dokončení realizace společného projektu z POV 2016.
- ⇒ Vzdělávací akce pro účetní malých obcí je připravena na přelom listopadu a prosince. Rozhodující bude aktuální stav legislativy.
- ⇒ Podle zájmu obcí je plánované setkání pro kronikáře obcí.
- ⇒ V souvislosti s účinností nového zákona o zadávání veřejných zakázek je připravena vzdělávací akce pro volené představitele obcí, zaměstnance obcí a další zájemce na říjen 2016.
- ⇒ Stolní kalendář SOBU na rok 2017 bude nejpozději o blatenské pouti v distribuci. Děkujeme za podklady od všech organizátorů akcí, fotografií života v obcích na Blatensku. Věříme, že se Vám všem bude tradiční stolní kalendář SOBU na rok 2017 líbit, bude k užítku a využijete v něm uvedené pozvánky na společenské, kulturní nebo sportovní akce na Blatensku.

Chcete-li najít i další informace o Blatensku, pište a posílejte své podněty, články i s fotografiemi, informace o dění u Vás na novou e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu, těší se všichni čtenáři SOBáčka. Na čtenou. Uzávěrka příjmu příspěvků do zájmového vydání je v pátek 9. září 2016.

Text a foto Radka Vokrojová

VU3V v Blatné

Pro studenty VU3V byly připraveny také „školní exkurze“: v květnu zámek Kratochvíle s výstavou karafiátů, archeopark u Netolic, v červnu Lomec a Vodňany. V loňském roce se studentky dozvěděly spoustu zajímavostí o rané renesanci, a tak logicky měla první exkurze za cíl jednu z nejvýznamnějších renesančních památek na jihu Čech. Kratochvíle u Netolic. Renesanční vila, zámecká zahrada (provedla nás paní Marie Pavlátová) a kaple zasvěcená svatě Panně Marii, odpoledne jsme s průvodcem z občanského sdružení Archeopark Netolice navštívili první jihočeskou archeologickou památku, která je zaměřena především na málo známé období raného středověku českých dějin. Akropole starého přemyslovského hradu Netolice, kde se archeopark nachází, byla jedním z hlavních center knížecí přemyslovské správy jižních Čech od 10. do poloviny 13. století. Při zpáteční cestě jsme měli ještě malou zastávku v Písku a prohlédli jsme si pískové sochy na břehu Otavy, prošli tou Putimskou branou a našli i ty dvě panenky.

V letním semestru absolvovali účastníci univerzity 3. věku kurz o barokní architektuře v Čechách, proto další školní exkurze zavedla zájemce o baroko k poutnímu kostelu na Lomci u Vodňan. Řádové sestry nám ochotně kapli odemkly a umožnily nám prohlédnout si zavěšený oltář, který je zmenšenou kopií oltáře z římského svatostánku. Návštěv Loamecké kaple předcházela prohlídka kostela Narození Panny Marie, ten je vyzdoben nástěnnými freskami podle návrhů Mikoláše Alše. Originální návrhy jsou k vidění v městském muzeu. Skvěle průvodkyně se nám maximálně věnovaly, zasvěceně představily Vodňany, jejich historii, zajímavé osobnosti, památky města i sbírky v muzeu. Děkujeme. Na zpáteční cestě jsme navštívili židovský hřbitov mezi Radomyšlí a Osekem.

Výstava karafiátů na Kratochvíli, foto RV

Bylinková zahrada u Kratochvíle, foto RV

Zimní semestr VU3V bude zahájen poslední čtvrtek v září od 9,00 hodin ve velké klubovně komunitního centra. Byla vybrána dvě nová témata:

1. „Genealogie. Hledáme své předky.“ Kurz seznámí posluchače se základními pojmy z oblasti genealogie (rodopisu) a poskytne jim informace o tom, jak začít pátrat po svých předcích.
2. „Hudební nástroje.“ Cyklus přednášek o hudebních nástrojích nahlíží do světa hudby skrze bližší pohled na jednotlivé předměty evropského i mimoevropského organologického instrumentária.

Zájemci o studium VU3V v Blatné se mohou hlásit v kanceláři SOB, Na Tržišti 727, Blatná, popř. e-mailem: blatensko@blatensko.eu, na tel. č. 728 881 358 nebo 383 420 300.

Text a foto Radka Vokrojová
Konzultační středisko VU3V v Blatné

Proměny

Soutěžní test byl určen žákům základních škol (13. ročník Příroda Blatenska, rok 2016). Mohli si zkusit vyplnit všichni návštěvníci v rámci své návštěvy výstavy v městském muzeu. Odpovědi na otázky bylo možné dohledat přímo na výstavě. Zkusíte si test?

1) Listy jakého stromu má ve svém znaku Obec Myštice?

- a) buku
- b) javoru
- c) lípy

2) Kdy byl založen Svazek obcí Blatenska?

- a) 1997
- b) 1998
- c) 1999

3) Co je intarzie?

- a) Obraz namalovaný olejovými barvami
- b) Obraz skládaný z barevných sklíček
- c) Obraz skládaný z barevných dřevěných dílů

4) Kolik členských obcí tvoří Svazek obcí Blatenska?

- a) 30
- b) 31
- c) 32

5) U hmyzu proměna dokonalá znamená vývoj:

- a) Larva → Vajíčko → kukla → dospělec
- b) Larva → dospělá larva → kukla → dospělec
- c) Vajíčko → mladá larva → dospělá larva → kukla → dospělec

6) Zdeněk Burian ilustroval knihy:

- a) Harry Potter a věže z Askabanu

- b) Knihy džunglí
- c) Pán prstenů

7) Kde se vzala kančí hlava ve znaku obce Buzice?

- a) Je převzata z erbu velmožského rodu Buziců
- b) Je převzata ze znaku jiného města
- c) Na polích a lukách žilo hodně černé zvěře.

8) Jaké je pořadí obcí podle počtu obyvatel (od největší po nejmenší)?

- a) Lom – Lnáře – Tchořovice
- b) Bělčice – Tchořovice – Blatná
- c) Blatná – Bělčice – Tchořovice

9) Která z obcí Svazku obcí Blatenska je městysem?

- a) Blatná
- b) Sedlice
- c) Radomyšl

10) Kolik členských obcí řídí žena?

- a) 3
- b) 6
- c) 9

11) Černé vejce je mnohonásobně větší než vejce křepelčí. Jakému druhu patří?

- a) Kachně divoké
- b) Emu hnědému
- c) Labuti velké

12) Kdy slaví svátek Martin?

- a) 9. 9.
- b) 10. 10.
- c) 11. 11.

13) Svatý Florián je patronem

- a) Profesí, které souvisejí s ohněm: hasičů, hutníků, kominíků, hrnčičů či pekařů.
- b) Profesí, které souvisejí s vodou: vodník, hasič, rybář
- c) Profesí, které souvisejí s červenou barvou: hasič, barvíř, zedník, pokrývač

14) Která z členských obcí Svazku obcí Blatenska má ve znaku dubový list?

- a) Blatná
- b) Velká Turná
- c) Doubravice

Úspěšní soutěžící:

14 bodů ze 14 možných získali:

Eliška Chlandová, ZUŠ Blatná, výtvarný obor; Ilona Tomanová, ZŠ JAK Blatná, 5. A; Antonín Synek, ZŠ JAK Blatná, 6. A;

13 bodů ze 14 možných získali:

Luboš Severin, 8. A; Aneta Fořtová, 9. A; Olina Machovcová, 9. A; Lucie Vokurková, 6. A; Petr Motyka, 8. tř.; Patrik Javorský, 8. A; František Slaviček, 7. A; Gabriela Hanzalová, 9. B; všichni ZŠ TGM Blatná;

Jana Drobníková, 4. B; Katka Vaňáčková, 8. B; Jan Antoš, 5. B; Ondra Oulehle a Marek Hofreiter, oba 7. A; Adéla Bejčková – tř. neuvvedena; všichni ZŠ JAK Blatná;

Jakub Sedláček a Radek Sitter, oba ZUŠ Blatná

12 bodů ze 14 možných získali:

Martin Novák, ZŠ JAK Blatná, 6. A; Adéla Ptáčnicková, 6. A; Lucie Kubová, 4. A; Anežka Bolinová, 6. A; Martina Severinová, 6. A; Eliška Linhartová, 6. A; Ladislav Peroutka, 8. A; všichni ZŠ TGM Blatná

Je potěšující, že soutěže se zúčastnili i studenti SOŠ Blatná, i když test byl určen žákům základních škol.

Všem zúčastněným děkujeme, vítězů gratulujeme.

Úspěšným soutěžícím byly ceny předány při slavnostním vyhlášení vítězů výtvarné a fotografické soutěže ve středu 22. června popř. jim byly ceny zaslány. Děkujeme sponzorům za podporu: Blatenské rybě, spol. s r.o., Dvoru Lnáře, spol. s r.o., Rybářství Lnáře s.r.o., Tesle Blatná a.s., Germenisové Janě a mnoha dalším drobným dárcům.

Radka Vokrojová
Bohumila Hoštičková

Proměny vesnické školy ve vzpomínkách – 2. část

Při přípravě výstavy „Proměny“, o proměnách života na venkově, se klienti Domova pro seniory v Blatné nemuseli ani mnoho přemlouvat, aby si vzpomínali na svá školní léta, jak se změnilly podmínky ve škole. Přinášíme Vám první část jejich povídání o škole tak, jak ji zaznamenala Anička v červeném tričku:

Paní Anna, 88 let:

„Bydlela jsem v Neradově a odtud jsem chodila do obecné školy do Škvořetic. Chodívalo nás hodně, i osm. Cesta nám trvala tak hodinu. Chodili jsme polma, po silnici by to bylo daleko – to bychom museli na Lom ... Byla tam taková hluboká cesta, která byla v zimě plná sněhu – rádi jsme do něj skákali. Na nohou jsme mívali gumovky, v nich doma pletený ponožky a dlouhý teplý trika na zapínání vzadu. Byla zastrčená do punčoch – nebylo to na gumu, ale na zapínání. Mokrě oblečení jsme sušili na židličkách stojících okolo vysokých kamen. Museli jsme mít dvoje oblečení. Holky nosily štucl z kožešiny – vydělaná králičina a šňůrka okolo krku. Občas nám tatínkové prošliapávali cestu. Učebnice jsem měla vlastní – dědily se a předávaly v rodině. Vyučovaly se počty, vlastivěda, zpěv, mluvnice, němčina, náboženství. Nejraději jsem měla matiku, zpěv, cvičení, mluvnici, vaření, šití a ruční práce. Ušila jsem si blůzku. Měla kimono rukávky a tý jsem si vážila. Na obecné škole ve Škvořeticích jsme měli moc hodného pana děkana Kovaříka ze Sedlice. Vždycky jsme ho vyhlíželi. Chodíval pěšky přes les kolem rybníka Stárky. Třídní učitel byl Farka. Měla jsem ho moc ráda, přišívala, jsem mu knoflíky. Učila jsem se dobře, ale kluci hodně zlobívali, tak byli trestáni – stáli na hanbě, dostali rákoskou ... Pan řídící se jmenoval Granát. Nižší třídy byly v přízemí, nahoře byli starší žáci. Ve třídě na zdi visel obraz prezidenta Masaryka a kříž. K obědu nám v zimě vařili ve cvičné kuchyňce polívku (také jsme se tam učili vařit). Do školní polívky jsme občas nosili z domova vejce, smetanu, maminka poslala to, co jsme si mohli dovolit. Jinak jsme nosili svačinu z domova. Se svou spolužačkou Růženkou Renčů z Pacelice jsem chodila po penězích na polívku. Třeba do cihelny, tam nám dávali sto korun na zimu, nebo k panu Novákoví – majiteli zámku, ten dával také

sto korun. Růženka se nedala nikým odbýt. Vždycky jsme nějaké peníze přinesly. Na výlety jsme nejedli, ale chodili jsme pěšky – třeba do Blatné na zámek nebo do okolí. Do měšťanské školy jsem chodila do Mirotic – asi hodinu a půl. Po cestě ze školy jsem se učila slovíčka – do němčiny, nebo to, co jsme měli na druhý den. V Miroticích jsme neměli hodného pana děkana, tahal za uši tak, že je až skoro utrl. Když jsme přišli domů ze školy, najedli jsme se a museli s rodiči na pole. Také jsme pásávali dobytek a husy. Já jsem byla vychovaná v hospodě, musela jsem pomáhat i tam. Uklízet, umývat okna, a když bylo po zábavě, mejly jsme se sestrou celý sál. Zábavy u nás bývaly velké. Tatínek byl oblíbený, lidi ho měli rádi. I přes týden k nám chodili chlapi na pivo a hrát karty. Pivo se u nás čepovalo Blatenské a tatínek měl i vlastní mašinku na stáčení piva do lahví. A protože se o všechno dobře staral, lidi si pro lahvové pivo chodili i z okolí, dokonce až z Paračova. Odnášeli ho v rancích na zádech. Pivo nám z Blatné vozili autem, soudky složili až do sklepa. Tatínek byl moc hodný. Nikdy nás netrestal, jen nám domlouval.“

Paní Ludmila, 91 let:

„Narodila jsem se ve Dvorci u Nepomuka. Do obecné i měšťanské školy jsem chodila do Nepomuka. Cesta pěšky trvala tak půl hodiny. Se starší sestrou jsme chodily po chodníku od nádraží, které bylo ve Dvorci, až ke škole. Učebnice jsme si poučely ve škole, nikdy jsme nekupovaly nové, neměly jsme na ně peníze. Bejvala jsem vzorná žačka, i ze třetí měšťanky jsem vyšla se samýma jedničkama. Neměla jsem školy a celý život jsem dělala účetní. Dlouho jsem doma schovávala vysvědčení, aby dcery viděly, jak jsem se učila a vzaly si z toho příklad. Moc mne bavilo kreslení. Moje výkresy chodili ukazovat po třídách a sestra se moc zlobila, že ji nemůžou nikdy pochválit, když já tak pěkně kreslím. Učívala jsem se také, když jsem pásávala kozy. Známkovalo se jako dnes, 1 – 5. Většinou jsem měla jedničky. Kdo zlobil, dostal rákoskou přes ruce nebo písemný trest. Paní řidičí se jmenovala Mičková a učitelé Karel Radim a Josef Forejt. Na zdi ve třídě visel obraz tatíčka Masaryka a kříž. Vyučovalo se také náboženství, ale nechodili všichni. Do školy docházeli katecheti. Dostávali jsme od nich svaté obrázky, chodili jsme ke svatě zpovědi a přijímání. No a jaké hříchy jsme mohly mít? Tak jsme si je vymýšleli – třeba: kradla jsem kostky cukru, lhala jsem, vyslovovala jsem sprostá slova Dostala jsem rozřehšení, pomodlila se a bylo to. Už nevím podle čeho, ale jednou jsme chodili do kostela sv. Jana – blíž náměstí a podruhé do sv. Jakuba – směrem na Plzeň. Na oběd jsme chodili do restaurace Na Poště. Zadarmo jsme dostávali polívku. Byla na lístky, které dostávaly chudý děti za dobrý prospěch. Proto jsem se také koukala učit. Chodívali jsme také pěšky na Zelenou horu, když měl někdo peníze na vstup, šel i dovnitř. Pod Zelenou horou byl také sirotčinec, ze kterého k nám do třídy docházeli dva spolužáci – Sýkora a Blecha. O děti se tam staraly jeptišky. Neměly to lehký na začátku života ani potom.“

Paní Anna, 90 let:

„Narodila jsem se v Ostrově a chodila do obecné školy do Pohoří. Chodívala jsem se sestrou pěšky za každého počasí asi 5 km. Ve škole byly dřevěné lavice, kalamáře s inkoustem, do kterého se namáčelo pero na psaní. Učily jsme se se sestrou dost dobře, ale sešity a knížky, péra a tužky, to nám museli kupovat rodiče. Hodně dětí si nemohlo dovolit ani to. Šikana však na školách nebyla. Nepamatuji si, že by se děti nějak nesnášely. Náboženství bylo povinné. Já se ráda učila dějepis. I zeměpis se mi líbil, ale kreslení bylo horší. Jinak si myslím, že byly předměty hodně podobný jako dnes. Topilo se v kamnech uhlím, záchody nebyly splachovací. Do školy jsem chodila ráda, půjčovala jsem si hodně knížky, většinou to byly jenom pohádky. Knížky jsou mou láskou dodnes. Byly třídy s více ročníky. 1. třída sama, 2. třída – dva ročníky, 3. třída též, 4. třída již tři ročníky. Všechny děti nemohly chodit do měšťanky buď pro velkou vzdálenost, nebo vědomosti. Protože se chodilo jenom pěšky, nejvýše když si někdo mohl dovolit, že mu rodiče koupili kolo. Dnes jsou již po vesnicích všechny školy zavřené, děti se rodí málo a neměl by do nich kdo chodit. Za mých školních let byl učitel a poštovník na poště, lidé, kteří vzděláním převýšili ostatní. Vesnické pošty dopadly tak jako školy. Zavřely je všechny. Vesnice jsou také téměř prázdné. Z větší části slouží domky jenom k rekreaci. Dětem nebo vnukům. A kde nebyla rodina, nebo je nechtěla, tak je koupili za málo peněz měšťáci. Když jsem byla malá, chtěla jsem se vyučit prodavačkou, ale ty malé obchůdky si vystačily samy, učedníky moc nepotřebovaly. Chodily jsme se sestrou do vedlejší vesnice učit se šít, abychom uměly aspoň něco ušít pro sebe. To bylo přes zimu. Pak mi naháněl již pracovní úřad, protože tady nebyla žádná jiná možnost zaměstnání a sedláci sháněli levnou pracovní sílu. Na úřadě mívali známé. Museli být lidé za každou práci rádi. Ještě ke škole. Chodilo se na výlet před ukončením školního roku. Jenom pěšky na nějaký bývalý hrad nebo rozhlednu. Se svačinou z domova, to byl namazaný

chléb, nanejvýš ještě uvařené vajíčko. Ale nám se to líbilo. Žádné jiné povražení nebylo. Ve volném čase jsem si chodila hrát s dětmi ze vsi. Všichni jsme běhávali po okolí, ale většinou jsme měli uloženou nějakou lehčí práci. Nanosit dřevo – jiné palivo nebylo. Nanosit vodu od studny, pást husy, chodit jim na trávu, aby bylo na ráno pro ně krmění. Když jsme byly se sestrou větší, chodily jsme s tatínkem na houby. Byla to změna v jídelníčku. Houby se dávaly skoro do všeho, co se vařilo. Také jsem pomáhala sušit seno ve stohu na louce, při žních svážet obilí, které se pak mlátilo mlátičkou s benzinovým motorem. Tu si půjčovali všichni zemědělci za peníze. Jinak se chodilo pomáhat sousedům, kteří to pak zase opláceli. Električka se zaváděla až po válce. Pak jsem chodila na borůvky. Byly jich plné lesy. Lesy byly husté, ne jako jsou teď. Borůvky jsem chodila prodávat. Zpočátku s bratrem, potom se sestrou – 9 kilometrů do města. Litř se prodával za 1 Kč a 30-50 haléřů. Něco jsme vždycky hned utratily, ale zbytek byl na školní potřeby. Počítalo se s každou korunou.“

Paní Marta, 83 let:

„Narodila jsem se v Puclících, okres Domažlice. Do obecné školy jsem začala chodit v roce 1939 v naší vesnici. Bohužel jenom půl roku, protože Němci školu zavřeli a nastěhovali do ní svoje lidi. Našeho pana učitele Šebestu zavřeli. My jsme proto museli docházet do školy ve vedlejší vesnici Vranov. První rok jsme směli chodit 1x za týden, potom 1x za čtrnáct dní. V tu dobu se pro nás cesta do Vranova stávala nebezpečnou, protože němečtí hloubkaři asi zjistili, kdy chodíme a nalétávali na nás. Paní učitelka nás čekávala, a když viděla, v jakém stavu přicházíme, vždy se o nás postarala. Byli jsme špinaví, uválení, mokří a vystrašení. Uvařila nám čaj, usušila oblečení, abychom měli v čem jít domů. Zpět se nám většinou podařilo přeběhnout. Byly to tři kilometry, někdy jsme cestu zvládli za půl hodiny, ale někdy cesta trvala nekonečně dlouho. Další rok do školy docházeli jen jeden nebo dva žáci a nosili nám úkoly, abychom se mohli učit. Bohužel, další roky války jsme do školy nesměli a nemohli chodit vůbec. Znalosti jsme získávali v našich rodinách a předávali si je mezi sebou. Já nejvíce od mého dědečka. Ke konci války – v mých dvanácti letech – jsem chodila dva roky do měšťanky ve Staňkově. Zajímaly mne počty. Měli jsme hodného pana učitele Blažka, který s náma moc cítil, protože věděl, co jsme ve válce prožili a že jsme se nemohli vzdělat. Vždycky nám všechno pěkně vysvětlil. Byl jako náš táta. Potom učil i mého bratra a moje dcery. Po škole jsem pracovala v Hodetě, později Šumavanu, v Domažlicích. Práce mne bavila a šla mi dobře. Postupně jsem se vypracovala a šla na dvou různých strojích. Šily se košile a pracovní oblečení. Ruční práce, které umím, jsem se naučila od svých babiček. Když vzpomínám na školu, patří k ní i prázdniny a o těch jsme vždycky pracovali. V létě jsem pomáhala u dědečka při žních. Dědeček mi udělal vozeček na košík, ve kterém jsem vozila jídlo na pole. Když jsem přijela, vystřídala jsem babičku. Postupně jsem se naučila vázat i povířila. Stejně jako po škole, tak i o prázdninách, jsme pomáhali doma. Sbíraly se také bylinky: kopřivy, maliní, borůvčí, hluchavka, kontryhel, lípa, heřmánek, jitrocel, černý bez. Natrhané bylinky jsme přinesli do školy a tam už je pan školník sám sušil na půdě. Sbírala jsem bylinky ještě pro své dcery do školy. Když vzpomínám na školu, nejsou to vzpomínky veselé. Naše vesnice měla být třetí vypálenou po Lidicích a Ležákách. Naštěstí se tak nestalo. Bohužel zahynulo mnoho našich blízkých. Nevzpomíná se mi lehce na tu dobu, ale mluvit o tom musíme, aby se nezapomínalo, jaká byla válka.“

Kalendář SOBů na rok 2017

Tradiční stolní kalendář SOBů respektive členských obcí SOBů na rok 2017 bude ve druhé polovině srpna v prodeji: prodejna Papír a hračky, Alena Tomášková, tř. J. P. Koubka, Blatná; kancelář SOBů, Na Tržišti 727, Blatná nebo u některých členských obcí.

Radka Vokrojová

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
OP Životní prostředí

Ministerstvo životního prostředí

Vzhledem k nové legislativě v odpadovém hospodářství přibýlo obcím několik povinností, zejména zajištění nádob na biologický odpad nebo tzv. „na železo“. SOB v průběhu roku 2015 provedl průzkum zájmu členských obcí o nákup nádob na separovaný odpad. Byla podána žádost do Operačního programu Životní prostředí (= OPŽP) o dotaci na nákup nádob na tříděný odpad v celkové výši 3,6 miliónu korun, z toho 80% pokryje dotace. Naše žádost byla úspěšná – registrační číslo projektu s názvem „Doplnění sběru separovaných odpadů ve Svazku obcí Blatenska“ CZ.05.3.29/0.0/0.0/15_005/0000264. Nyní čekáme na schválení zadávací dokumentace na veřejnou zakázku.

Radka Vokrojová

Ministerstvo životního prostředí schválilo 393 projektů (fond přijal 465 žádostí) zaměřených na vybudování či zlepšení zařízení pro sběr, třídění a úpravu odpadů, na odstranění starých ekologických zátěží a protipovodňová opatření. Žadatelé z řad obcí, měst, dobrovolných svazků obcí, ale i krajů, správců toků či podnikatelských subjektů si tak rozdělí z prostředků OPŽP 2014–2020 dotaci 2,1 miliardy korun. Žádosti mohli zájemci podávat od 14. srpna do 13. listopadu 2015.

„Jednou z našich hlavních priorit v oblasti odpadového hospodářství je pokračovat v co největším snižování nákladů pro obce v souvislosti s loni zavedenou povinností třídít nové komodity jako bioodpad a kovy, a zamezit tak účtování nového třídění do poplatků za svoz odpadu občanům. Chceme tak obcím i občanům umožnit snadnější třídění odpadů, což, věřím, přispěje i ke snížení množství odpadů, který bude končit na skládkách. Evropská komise po nás totiž požaduje do roku 2020 zvýšit míru recyklace na 50 %,» vysvětluje ministr životního prostředí Richard Brabec. „Z aktuálně schválené částky půjde přes 1,6 miliardy korun na výstavbu a modernizaci zařízení pro sběr, třídění a úpravu odpadů, na výstavbu a modernizaci sběrných dvorů nebo kompostáren. Dále také na zpracování analýz rizik kontaminovaných nebo potenciálně kontaminovaných lokalit a jejich sanaci,“ uzavírá ministr Brabec.

Více na www.opzp.cz/o-programu/aktuality-a-tiskove-zpravy

Lidé na Blatensku Lydie Härtelová

Pokračování ze str. 1

převáží, možná by se hodilo napsat, jak se stěhuje. Neuměla jsem si představit, jak si s tím poradí drobná žena, jakou paní Lydie je. Už to vím. Chtěla bych Vám nyní představit Lydii Härtelovou, harfenistku, učitelku, sbormistryni a ... tak čtěte:

Na Vašich webových stránkách jsem se dočetla, že jste se pro harfu rozhodla ve svých čtrnácti letech. Před tím jste se věnovala hře na klavír. Jak to bylo?

Nepocházím z rodiny, kde by se zabýval hudbou někdo profesionálně, ale kdekdo rád zpíval nebo na něco hrál. Také já jsem od sedmi let začala na klavír, a to v Jičíně, kde jsme tehdy bydleli. Když mi bylo dvanáct, přestěhovali jsme. A v Praze jsem se poprvé setkala s harfou: bylo to na koncertu Pražského dua – známého flétnisty Václava Žilky a harfistky Jarmily Hanychové. Pamatuji si, jak mne harfa tehdy fascinovala, jak jsem nemohla ani pořádně mluvit. Prosila jsem rodiče, že se na ni chci učit – chtěla jsem harfu mít jako jednu ze svých mnoha aktivit. Někdy na konci osmé třídy mě Jarmila Hanychová na harfu opravdu začala učit - a od začátku razila myšlenku, že kdo hraje na harfu, musí jít na konzervatoř, protože harfistů je málo. Tak mně to opakovala, až jsem to vzala za své a přihlásila se k přijímacím zkouškám.

Lydie Härtelová, foto ze soukromého archivu

Od roku 2012 učíte hru na harfu na Pražské konzervatoři. Jak vypadá den učitele na harfu?

Učení není jen to, že máme s děvčaty hodiny harfy. Vyžaduje to nejen jejich, ale také mou domácí přípravu. Poslechnout si dostupné nahrávky, vymyslet pedalizaci, neoptimálnější prstoklady.... Ke každé studentce musím přistupovat samozřejmě individuálně: každá si přinese jiné návyky, má jinou ruku, jiný typ paměti, něco jí jde samo, v jiné oblasti musíme zapracovat. Někdo má zdravé sebevědomí, jiný si málo věří. V letošním roce učím sedm děvčat, každá má tři hodiny harfy týdně. Je to spousta práce, ale krásné a radostné.

Nástroj, jako je harfa, si studenti s sebou nenosí jako kytaru, housle nebo klarinet. Jsou také půlkové harfy nebo dětské velikosti? Nebo na harfu může začít hrát muzikant až „vyroste“? Nemyslím muzikantsky, zajímalo by mě, možná i naše čtenáře, zda na harfu může hrát například hudebně nadané malé dítě?

V současné době se mnohé změnilo: nehraje se už jen na klasické velké pedálové harfy, ale ve velké oblibě jsou menší háčkové harfy – ty nemají pedálový přeladovací systém, ale struny jsou přeladovány pomocí háčků. Taková harfíčka je opravdu mnohem menší než klasická harfa, má méně strun, na přenášení je lehounká, unese ji i malinko odrostlejší dítě.

Když jsem se na harfu dala já, bylo běžné, že se začínalo až tak od deseti let výš (já jsem třeba začala ve 14 letech) – právě proto, že se hrálo výlučně na velké harfy. Dnes na malé, háčkové harfy hrají i předškolní děti. Je krásné pozorovat, jak každý rok přibude v republice několik ZUŠek, kde je pro velký zájem zaveden obor harfa. A tak se tento nástroj učí nejen ve velkých krajských městech, ale také třeba v Jičíně, Chocni, v Nové Pace

Proč jsou některé struny na Vaší harfě barevné? K čemu slouží pedály?

Velké pedálové harfy mají 46 nebo 47 strun. Aby se v nich hrálo dobře

Harfa v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Blatné

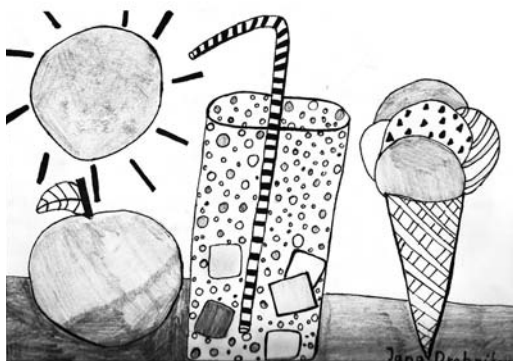
Informace k projektu: Místní akční plán rozvoje vzdělávání Blatensko

CZ.02.3.68/0.0/0.0/15_005/0000413

Řídící výbor dne 21. 6. 2016 schválil Strategický rámec MAP Blatensko a Investiční a další priority. Dokumenty jsou k nahlédnutí na webu MAS www.blatensko.cz/mas

Informace o projektu na tel: +420 383 420 300, mail: kozakova@blatensko.eu

Místní akční skupina Blatensko, o.p.s.
realizační tým

Jan Drobničková, ZUŠ Blatná - Léto

Lydie Härtelová a Valérie Zawadská, děkovačka v Blatné

a rychle orientoval, jsou všechna C červená a všechna F modrá. Pomocí sedmi pedálů (pravá noha obsluhuje čtyři pedály, levá tři) se tvoří půltóny. Takže harfista hraje nejen oběma rukama, ale též oběma nohama (což už si třeba málokdo na koncertě všimne). Každé zvýšení či snížení tónu mimo tóninu znamená sešlápnutí pedálu. A že toho bývá někdy hodně! V Triu cantabile hrajeme velmi vtipnou věc - „Nářky ženy krysaře z Hameln“ od Víta Micky. Skladba má asi deset minut a já tam musím za tu dobu šlápnout celkem 374 pedálů.

Lydie Härtelová - Henychová natáčí sólově pro přední vydavatelství a pro rozhlas doma i v zahraničí. Můžete ji slyšet na samostatných harfových recitálech, jako sólistku s orchestrem nebo v rámci komorních souborů. Hraje na japonskou koncertní harfu Aoyama Orpheus.

Jak starý hudební nástroj je?

Harfa patří k vůbec nejstarším nástrojům. Říká se, že vznikla tak, že pračlověk vystřelil z luku a všiml si, že tětiva vydala nějaký tón. Tak začaly vznikat jakési „praharfy“: ozvučná skříň byla třeba z nějakého dutého dřeva, místo strun zvířecí šlachy ... Ve starověku pak byly harfy velice oblíbené. Tak třeba v Egyptě na harfu hráli masově nejen obyčejní lidé, ale i vrstvy nejvyšší – třeba paní Ptolemaiová.

Nejen, že hrajete v SOČRu, vystupujete s přáteli s komorní hudbou (Trio cantabile a Trigonum musicum), hrajete „na svých“ koncertech pro harfu, nahrála jste také svá hudební CD, spoluúčinkovala jste na dalších nahrávkách. Internet je zdroj informací a taková elektronická paměť toho, co vše se událo, děje, stalo, kdy, kde a co ... takže jsem si na internetu našla, že již třicet let také vedete pěvecký sbor „Naši pěvci“. A byla jste u jeho založení. To je vtipný název pro pěvecký sbor, který se věnuje duchovním skladbám. Přibližte našim čtenářům, jak Váš pěvecký sbor vznikl?

Když jsem končila AMU, spolupracovala jsem jako harfistka s jedním skvělým komorním sborem. Na jeden takový koncert jsem pozvala své přátele. Ti byli sborem tak uchvázeni, že hned chtěli taky něco takového založit. A řekli: Ty jediná z nás jsi profík, tak nás povedeš. Založili jsme tedy při evangelickém kostele v Praze - Dejvicích pěvecký sboreček. Byl vypsán jakýsi komický „konkurs“, který sestával z toho, že uchazeč šel za plentu. Tou bylo ze zadu prosvícené promítací plátno, takže účastník zpívající povinnou skladbu „U panského dvora náš Vitoušek orá“ působil jako herec japonského divadla. Přijato bylo všech 15 uchazečů, bez ohledu na to, jestli mají hudební sluch či ne. Podle toho vypadaly začátky. Na první zkoušku (abych nově vzniklý sbor stimulovala) jsem měla připraveno Mozartovo sladké čtyřhlasé Ave verum corpus. Po několika takttech zpívání jsme se rozhodli Mozarta odložit a přistoupili jsme k nácvikům jednohlasých jednoduchých písniček. Když jsme pak po letech poslouchali nahrávku jednoho vystoupení z počátku existence sboru, řekl jeden basista: „To mi připomíná ten vtip, jak říká dirigent amatérskému orchestru – Pánové, ta skladba je v H-dur a má 5 křížků. Prosím vás, hrajte tam aspoň dva!“

Naštěstí jsme kručné začátky překonali, do sboru začali přicházet přátelé zakládajících členů a ti, kteří zpívat neuměli, se to časem naučili nebo zpívání vzdali. Dnes máme okolo 50 členů a sbor zpívá opravdu pěkně.

Všechny zpěváky spojuje zájem o duchovní hudbu, která je náplní sboru. Lydie Härtelová si kvůli vedení sboru rozšiřovala hudební vzdělání několikaletým soukromým studiem zpěvu (prof. M. Jonášová a E. Bromová) a účastí na sbormistrovských kurzech. Naši pěvci zpívají

Již dnes mají Naši pěvci avizovaný koncert na 22. prosince 2016 v Praze

nejen při bohoslužbách, ale také na koncertech, a to doma i v zahraničí (Anglie, Německo, Francie, Švýcarsko). Dvakrát byli pozváni na Mezinárodní festival duchovní hudby ICMF v Bernu (2001 a 2005), kde pod vedením vynikajících anglických dirigentů D. Willcokse a P. Leddington Wrighta nastudovali široký světový repertoár a vystoupili na několika koncertech. Mnozí členové sboru si samostatně rozšiřují hudební vzdělání na letních hudebních kurzech (Mitte Europa, Convivium, Valtice aj.).

Chystáte oslavy kulatého výročí sboru? Můžete nás pozvat na ten koncert? Třicet let trvání si připomínáme po celý rok 2016. Teď jsme si dali dárek: nahráli jsme CD s díly Antonína Dvořáka: s jeho Žalmem 149 a Biblickými písněmi. Ty jsou v originále psány pro sólový hlas. Na našem CD je ale uslyšíte ve verzi pro smíšený sbor. CD doplňují varhanní improvizace geniální varhanice Jiřiny Dvořákové. Zajímavé ještě je, že mistr zvuku se jmenoval Aleš Dvořák a perlička: dodací list čerstvě vyrobených cedéček vystavila paní Miluše Dvořáková. Nikdo však s Mistrem není příbuzný.

Ještě bych se vrátila k tomu „stěhování“ harfy. Když koncertuje v Čechách, už si umím představit, jak se svým nástrojem jezdíte. Jak to vypadá, když koncertuje v cizině?

Pokud nejsou koncerty v cizině nějak moc daleko, cestuji s harfou – stejně jako po Čechách – autem. Takhle jsme s Triem cantabile a s harfou najezdili na španělském turné deset tisíc kilometrů. Pokud je koncert někde hodně daleko nebo v zámoří, zajistí pořadatel zapůjčení harfy. Není to ale úplně příjemné, když nástroj neznáte.

Musím našim čtenářům prozradit, co jsem si o Vás našla v té elektronické paměti, totiž že jste čtyřnásobnou maminkou. Prozradíte něco více o svých dětech? Jsou také muzikanti?

Nejstarší a nejmladší jsou kluci, jsou od sebe 15 let. Mezi nimi jsou dvě děvčata. Nejstarší Filip vystudoval filozofickou fakultu a učí s velkým nadšením na Gymnáziu Jana Nerudy v Praze. Madlenka po bakalářském studiu dějin umění na Karlově univerzitě odjela studovat magisterský obor kurátorství výstav do San Franciska. Karolina si na UK vybrala kombinaci výtvarná výchova / speciální pedagogika. Nejmladší Šimon má dnes poslední den školy v primé gymnázia. Jsem zvědavá, co přinese na vysvědčení.

Všechny děti jsou hudebně nadané a všechny hrají na klavír, na kytaru a na zobcové flétny. Šimon začíná k tomu na trubku. Filip právě dokončil studium na tříleté škole pro církevní hudbu v Olomouci a vydatně pomáhá s řízením sboru.

PS: Teď se Šimon vrátil: má čtyři dvojky, taky z tělocviku :-)

Děkuji za povídání nejen o harfě. Říkala jste, že prvomájové vystoupení není Vaše první návštěva Blatné. Doufám, že ani poslední. Někdy tedy na viděnou.

Odkaz na webové stránky: www.hartelova.cz

Rozhovor s Valérií Zawadskou jste si mohli přečíst v červencovém vydání našeho SOBáčka v roce 2013 (<http://www.blatensko.eu/svazek-obci-blatenska/zpravodaj-blatensko-sobe/>) tady najdete všechny SOBáčky).

Radka Vokrojová
Foto Václav Machovec

Lidé na Blatensku Jan Vošahlík

Pokračování ze str. 1

V tu chvíli mi do nosu ťukla vůně sušících se hub. Pro úplnost se přiznávám, že na houby chodím jen velmi zřídka.

Kdy a jak začala vznikat Vaše sbírka autogramů našich sportovců?

„Sport jsem měl vždy rád. Na střední škole v Březnici jsme měli oddíl košíkové, volejbalu. Měl jsem rád hokej i fotbal. V té době jsme měli velké štěstí, v Březnici působili na střední škole tělocvikáři, vlastně byli víc trenéři než učitelé tělocviku. Byli nadšenci, sport byl pro ně srdeční záležitostí a nás uměli přitáhnout a nadchnout. Trénovali jsme se spolužáky z internátu. Tehdy se láska ke sportu stala tou trvalkou. Ale podpisy sportovců jsem ještě nesbíral.“ Poslouchala jsem vyprávění o studiích, o zálibách, o cestování.

„Sport jsem stále sledoval, kupoval jsem ‘Sport’. A tam jsem v roce 1984 v jedné rubrice našel výzvu se soutěžit pro čtenáře - napsat dotaz pro sportovce. Čí dotaz bude zveřejněn a zodpovězen předním sportovcem, dostane podepsanou fotografii. Napsal jsem dotaz Radomíru Šimůnkovi. Vlastně tak trochu z hecu. Ale dotaz si Šimůnek vybral, odpověděl na něj ve ‘Sportu’

Soupiska hokejistů, kteří v roce 1985 získali zlatou medaili na Mistrovství světa v Praze
Brankáři: Jiří Králík (vyhlášen nejlepším brankářem MS podle direktoriátu Mezinárodní hokejové federace = IIHF a současně brankářem týmu All Star z MS 1985), Jaromír Šindel.
Obránci: Jaroslav Benák, Eduard Uvíra, Arnold Kadlec, Miloslav Hořava, Antonín Stavjaňa, František Musil, Radoslav Svoboda.

Útočníci: Vincent Lukáč, Dárius Rusnák, Igor Liba, Jiří Hrdina, Vladimír Růžička (vyhlášen středním útočníkem týmu All Star z MS 1985, současně v kanadském bodování se umístil v první desítce a to na 6. místě s 11 body za 8 branek a 3 asistence), Pavel Richter, Jiří Lála (byl druhý v kanadském bodování MS 1985 se 13 body za 8 branek a 5 asistencí), Dušan Pašek, Jiří Šejba, Oldřich Válek, Vladimír Kameš, Michal Pivořka, Petr Rosol.
Trenéři: Luděk Bukač, Stanislav Neveselý.

a mně přišla fotografie s jeho podpisem. Asi je třeba ještě zdůraznit, že tehdy nebyly fotky, dokonce barevné fotky a foťáky běžné. Měl jsem pár podpisů sportovců, ale ještě bych to nenazval sbírkou. Spíš to byly náhodně získané podpisy mých oblíbenců. Za rok se opět objevila výzva pro čtenáře 'Sportu', tak jsem opět napsal dotaz, tentokrát byl určen pořadatelům Mistrovství světa v hokeji v Praze. Opět to vyšlo. Dostal jsem skupinovou fotku našeho mužstva v ledním hokeji z roku 1985 s jejich podpisy. Na mistrovství nebyli považováni za favority, ale všichni jistě doufali v dobré umístění. A oni to vyhráli. Tahle fotka byla najednou strašně cenná, měl jsem podpisy mistrů světa. A to bylo tím hlavním impulsem, že jsem se začal systematicky věnovat sbírce autogramů našich sportovců. Nejprve samozřejmě hokejistů, pak jsem se začal zajímat o historii sportu, olympiádu. Tak to nějak vznikalo."

Kolik máte podpisů a jak je získáváte?

„Moje sbírka je jen maličká. Tady jsem Vám vybral ukázky.“ A ukáže mi čtyři šanony, kde jsou seřazeny podpisy. S nadhledem mi podává první šanon se slovy: „Tahle sbírka, podpisy v tomhle šanonu jsou taky výsledkem takové sázky, podívejte se.“ Otevírá desky, k mému překvapení nedržím sbírku podpisů sportovců, hokejistů nebo atletů. Čtu: Václav Havel, Václav Klaus, Jiří Dientsbier, Miloš Zeman, Stanislav Gross ... to je sbírka podpisů našich politiků. A každého podpisu fotografie a základní údaje o té které osobnosti a její politické kariéře. Listují a mám pocit, že ten šanon je snad nekonečný. „To je jen ukázka sbírky. Politici dávají podpisy rádi, hlavně před volbami. Ale nemohu paušalizovat. Ale tady jsou podpisy, o kterých jsme mluvili. Tady jsou naši sportovci, tady zahraniční ...“ Beru do ruky další šanon, fotky a podpisy ... co jméno, to legenda ... najednou jakoby se spustil filmový sestřih těch nejzajímavějších sportovních událostí ...

A jak tedy ty podpisy získáváte? Máte tady Zátopkovi, Železného ... a tady Smělý .. Ondřej Nepela, Věra Čáslavská ... hokejisty moc neznám ... to nemá smysl všechno vyjmenovávat. A kolik podpisů vlastně máte?

„Jak už jsem říkal, moje sbírka je malá, mám něco kolem patnácti set podpisů. Znáám lidi, co mají patnáct tisíc, dvacet, dvaadvacet tisíc podpisů ... soustředím se na naše sportovce, hokejisty, naše olympioniky. Těch olympioniků mi chybí opravdu jen pár. Samozřejmě mám i podpisy herců, zpěváků, také spisovatelů. Ale to jen takových osobností, které mám rád nebo které mě nějakým způsobem oslovili. Vždy si k té osobnosti zjišťuji osobní údaje, dílo, souvislosti: Něco jako novodobá dějiny v kostce. Jak podpisy získávám? Existoval a vlastně stále existuje klub sběratelů autogramů. Míval dvakrát do roka sraz, pořádala se při něm autogramiáda. Organizátoři pozvali tak dvacet až třicet osobností, nejen z řad sportovců. Součástí srazů byla i burza. Klub vydával časopis, kde byli adresy, návody a pozvánky na autogramiády. Psal jsem dopisy s žádostmi o podpisy, vkládal jsem tam obálku se zpáteční adresou. Musím říct, že devadesát devět procent lidí tenkrát odpovědělo a poslalo svoji fotku s podpisem. Dnes sice klub stále existuje, ale v době internetu ... To, že jsem ty podpisy získal osobně nebo dopisováním, mě těší.

Dnes je spousta těch, co s tím kšeftují. Pak to pro mě ztrácí kouzlo.

S žádostí o podpis jsem posílal občas i krátký dopis. Také se stalo, že někdo odepsal. Mám třeba uschovaný dopis od Jarý Drobneho, tady," a ukazuje mi foto, podpis i ten dopis, vše systematicky založené. Jaroslav Drobny (nar. 12. 10. 1921 v Praze, zemřel 13. 9. 2001 v Londýně), tenista, třikrát ve finále Wimbledonu ve dvouhře, z toho jedenkrát Wimbledon vyhrál a to v roce 1954, jedenkrát ve finále ve smíšené čtyřhře. Tenisových úspěchů bylo více. Ale Jaroslav Drobny byl také úspěšný hokejový reprezentant, reprezentoval již na MS 1939, pak v roce 1947 na MS v Praze pomohl týmu získat první zlatou hokejovou medaili. Reprezentoval na ZOH 1948 ve Sv. Mořici, kde byli hokejisté stříbrní.

„Před mistrovství světa 1986 měli naši hokejisté soustředění v Příbrami. Chodil jsem se dívat na tréninky. Jel jsem i na přípravný zápas našich s Polskem. Ale lístky už nebyly. Naštěstí si mě vrátň pamatoval, že jsem chodil na stadion, když byly tréninky. Asi si myslé, že patří k mužstvu, tak mě pustil na střídačku. Byl jsem vlastně jako na ledě, ale neměl jsem pořádné oblečení, byla mi zima ... ale co by fanoušek nevydržel. Hlavně, že jsem byl přímo u toho! Právě z té doby mám nejvíce podpisů našich hokejistů.

Po roce 1990 jsme začali s Marcelou jezdit do míst, kde se konaly olympiády. Bylo to rozšíření obzorů do slova a do písmene. Byli jsme ve Stockholmu. Vlezl jsem do telefonní budky a v seznamu hledal Oldřicha nebo Vladimíra Zábrodského, bratry, kteří oba hráli hokej a tenis, podobně jako Drobny. Měl jsem štěstí.

Podpis Šupčíka, program olympijských her z roku 1928, to mi věnovala dcera Bedřicha Šupčíka. Žila v Bělčicích. Tady ten program z roku 1928 popsal právě Šupčík. Dělal si poznámky o časech soupeřů."

Bedřich Šupčík, držitel zlaté olympijské medaile, OH Paříž 1924

Bedřich Šupčík (narozen 10. října 1899 ve Vídni, zemřel 11. 7. 1957); pohřben je v Mirovicích. V roce 1999 tedy u příležitosti 100. výročí jeho narození zorganizovala TJ Sokol Příbram pietní vzpomínku u jeho hrobu v Mirovicích. Při této příležitosti představitelé Českého olympijského výboru odhalili na náhrobku pamětní desku. Pamětní desku odhalil Bedřichu Šupčíkovi v Obci Horosedly, která leží cca 2 km od Mirovic. V obci Horosedly na sklonku svého života Bedřich Šupčík žil se svou rodinou. Dcera Bedřicha Šupčíka žila v Bělčicích.

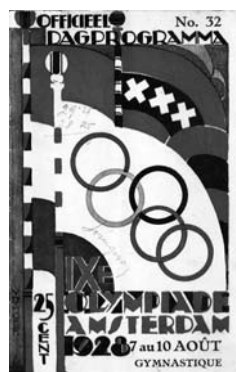
Věnoval se sportovní gymnastice (šplh na laně byl jednou z disciplín sportovní gymnastiky). Vyrůstal u tety v Obce Kvasice u Kroměříže, kde začal cvičit v sokolské jednotě. Byl členem družstva gymnastů, kteří v roce 1924 ve víceboji družstev olympijské soutěže nedokončili (zranění dvou gymnastů znamenalo odstoupení družstva). Bedřich Šupčík však v Paříži získal zlato ve šplhu, bronz v gymnastickém víceboji jednotlivců, umístil se na pátém místě na kruzích, byl šestý v přeskoce koně našíř. Své olympijské vítězství ve šplhu doplnil dvěma tituly mistra světa ve víceboji družstev ze světových šampionátů v Lyonu 1926 a v Lucemburku 1930. Následující rok 1931 uspořádala Mezinárodní gymnastická federace mimořádné mistrovství světa v cvičení jednotlivců na nářadích. Ani na něm se Šupčík neztratil, byl třetí v cvičení na kruzích a pátý na bradlech. Během svého života vystřídal mnoho povolání, v 50. letech byl zaměstnán v písecké pojišťovně.

Úspěch našich gymnastů ve šplhu v roce 1924 ještě podtrhl děleným třetím místem Ladislav Vácha. Pro úplnost: Vácha se účastnil olympiády již v roce 1920 v Antverpách, kde se naši gymnasté umístili na 4. místě v soutěži družstev. V Paříži v roce 1924 pak vedle úspěchu ve šplhu získal Vácha ještě bronz na kruzích, byl šestý v přeskoce koně našíř, na bradlech a ve víceboji. O čtyři roky později v roce 1928 v Amsterdamu vybojoval zlato

na bradlech, stříbro ve víceboji družstev, stříbro na kruzích.

Bedřich Šupčík reprezentoval Československo ještě v roce 1928 v Amsterdamu, kde získal stříbro ve víceboji družstev, byl čtvrtý na bradlech, šestý na kruzích. Ve víceboji jednotlivců byl jednadvacátý.

Komentář k vítězství Šupčíka na olympiádě můžeme číst v časopisu Tělocvik, ročník 1924, číslo 8: „A přece jsme viděli vlajku Československa na středním vítězném stožáru, přece jen jsme viděli, jak gymnasté cizích národů a tisíce francouzských diváků snad poprvé v životě naslouchali naší hymně. Všichni jsme byli krajně pohnuti. Nebylo českého člověka, který by nebyl slzel. Hymnu hráli na znamení vítězství Šupčíka, toho hochu zlatého

Program OH 1928 z pozůstalosti B. Šupčíka

srdce, borce nevyrovnatelné úpornosti a svalstva ocelového, který po stránce neměl soupeře v družstvu a troufáme si tvrdit – v celém poli.”

Na paměť počest prvního velkého úspěchu československého sportovce se členové TJ Sokol Příbram v roce 1993 rozhodli uspořádat Memoriál Bedřich Šupčíka (= MBŠ). V letošním roce se konal již 22. ročník MBŠ. V prosinci 2003 se nejlepší závodníci zúčastnili prvního mistrovství České republiky v olympijském šplhu mužů a dorostenců. U Sokola Příbram existuje také Klub Bedřicha Šupčíka. Jeho členy mohou být pouze gymnasté, kteří v olympijské disciplíně šplh na laně překonají „magickou“ hranici 7.2 s, což je čas, ve kterém Bedřich Šupčík v roce 1924 na OH v Paříži v Olympijském šplhu zvítězil.

V roce 1947 stanovil stávající světový rekord na laně dlouhém 25 stop (tj. 7,62 m) Garvin Smith, který tento závod vyhrál v čase 4,2 vteřiny.

Nejblíže závody ve šplhu na laně:

27. srpna 2016, Memoriál Jardy Gruncla 2016, pořádá Sokol Libčice nad Vltavou, areál koupaliště v Libčicích

16. října 2016, „Písecký Šplhavec“, pořádá TJ Sokol Písek

5. listopadu 2016, Sport Life aneb Memoriál Ladislava Váchy 2016, pořádá Sokol Brno 1, Brněnské výstaviště a veletrhy, pavilon V

10. prosince 2016, Česká pojišťovna Mistrovství ČR ve šplhu na laně 2016, pořádá ŠSK Palestra Praha, OC Galerie Harfa, Českomoravská 2420/15a, Praha

Poslouchám vyprávění o cestách do míst, kde se konaly olympijské hry (Stockholm, Paříž, Sv. Mořic, Amsterdam, Atény, Barcelona, Moskva, Helsinky, Turín atd.). Při vyprávění o Helsinkách slyším v hlase úctu i dojetí při vzpomínce na čtyři zlaté medaile Zátopkových. Prohlížím si starý program olympijských her z roku 1928 z Amsterdamu. Prohlížím fotky, pohlednice, zápisky ... a tak mě napadá, že povídání o autorech těchto podpisů může být vlastně nekonečné. Věřím, že Vám, milí čtenáři, někdy přišť představíme s Janem Vošahlíkem další zajímavé osobnosti. Zajímavosti k olympiádám jsou uvedeny v následujícím článku.

*Děkuji za rozhovor
Radka Vokrojová*

Letní olympijské hry se v Riu de Janiero konají ve dnech 5. až 21. srpna 2016

Olympijská abeceda

Náhodně vybrané informace; na různých webových stránkách, v knihovnách nebo v časopisech najdete jistě mnoho dalších zajímavých informací o olympijských sportech a sportovcích.

Abebe Bikila – legendární maratonec, nar. 7. srpna 1932 v Etiopii, zúčastnil se čtyř olympiád, na všech byl zdravěn s největší úctou, jaké se ze sportovců dostává jen maratónským vítězům. Abebe Bikila byl první černošský reprezentant, který pro africkou zemi získal zlatou olympijskou medaili. Byl vojákem osobní gardy etiopského císaře Haileho Selassieho (taková přesmyčka a souvislost s Blatnou: „*Když v roce 1959 navštívil Československo etiopský císař Haile Selassie I., vyžádal si na prezidentu Novotném legální vystěhování Hildprandtů do Etiopie. Císař znal z dřívějších diplomatických jednání otce paní Corneliie dr. Ferdinanda Veverku, kterému byl také po roce 1948 zkonfiskován zámek Dolní Lukavice a který poté, co emigroval do Etiopie, upozornil panovníka na osud své dcery a její rodiny. V Addis Abebě byl Bedřichu Hildprandtovi svěřen dozor nad císařským hřebčínem a Nella pracovala jako tlumočnice u tamějšího sídla OSN.*“ – viz www.zamek-blatina.cz). Jako první dokázal vyhrát dvakrát za sebou olympijský maratón v roce 1960 v Římě a 1964 v Tokiu. To se pak povedlo zopakovat pouze Waldemaru Cierpínskému, který reprezentoval NDR na LOH 1976 Montrealu a OH 1980 v Moskvě.

Závěr olympijského maratónu v Římě připravil asi největší překvapení her. Takto ho vylíčil jeden československý novinář, který maratón sledoval z televizní obrazovky: „Poslední kilometry maratónu ve zmatku ulic, svět loučí doprovází již za šera maratónce. Jsou tak tmaví ti dva vpředu nebo je to tím podvečerem? Jednoho poznáváme – Rhadiho, Marokánce startujícího však za Francii. Ale kdo je ten druhý? Prokrista, ten chlap ztratil tretý a běží bos! To bude blázen, který se k Rhadimu přidal někde na ulici. Ale – má číslo! Rychle pátráme ve startovní listině. A-be-be Bi-ki-la? Co je příjmení a co jméno? Stejně tak prý listovali diváci v ulicích Říma. Bude to podvodník a jel asi autostopem.“ ... Abebe Bikila vyhrál – v novém olympijském rekordu. Bos, osmadvacitiletý a Afričan k tomu. ... „Nikdy dříve jsem nepoznal tak přirozeně nadaného běžce, schopného zdoлать sebedelší tratě bez viditelné spopy vyčerpání. Nikdy nebyl unaven. Na trase římského maratónu ztratil jen padesát gramů váhy. O čtyři roky později v Tokiu je 45 gramů.“ To říkal o Bikilovi jeho švédská trenér Onni Niskanen. ... Těsně před olympiádou v Tokiu bylo jasné, že se to nepodaří ani Bikilovi. 16. září se musel podrobit operaci slepého střeva a 24. října 1964 se v Tokiu mělo běžet. Jedenáct dní po operaci začal Bikila trénovat a 24. října stál na startu. Tentokrát obutý. ... v Mexiku 1968 začala Bikilova životní smůla ... vzdává svůj třetí olympijský maratón.

Lékaři pak konstatují, že běžel 17 kilometrů se zlomeninou nohy. ... (Hanousek Ivan, Novotný Michal: Pět barevných kruhů, Albatros Praha, 1980)

V březnu 1969 měl autonehodu s tragickými následky, maratónský běžec zůstal ochrnut. Začal závodit na soutěžích tělesně postižených v lukostřelbě, ve stolním tenisu. „I úspěšní lidé se prostě setkávají s tragédiemi. Byl jsem nesmírně šťastný, když jsem podruhé vyhrál olympijský maratón. Toto vítězství jsem však procítil stejně jako svou tragédii. Obě okolnosti jsem přijal jako životní fakta. Musím se jim přizpůsobit a žít dál šťastně.“ Abebe Bikila zemřel 25. října 1973, ve svých jednačtyřiceti letech.

Athény – byly dějištěm novodobých letních olympijských her a to právě těch prvních v roce 1896. Atleti ze 14 zemí soutěžili v 10 sportech. Nejúspěšnější výpravou byli Němci, největší aplaus ale sklídl domácí Spyridon Louis za vítězství v maratónu. Češi nestartovali, účastnil se jen člen MOV Jiří Guth Jarkovský. V roce 2004 se v Aténách konaly LOH s pořadovým číslem 28. Na webu wikipedie se mj. uvádí, že LOH v roce 2004 přinesly městu 120 km nových silnic, nové letiště, novou linku metra, zvýšila se kvalita životního prostředí. Bylo vysazeno celkem 290 tisíc stromů.

Bosáková Eva – sport: sportovní gymnastka; je držitelkou celé sady olympijských medailí: zlato z Říma 1960 za kladinu a stříbro v soutěži družstev; stříbro z Melbourne 1956 za kladinu a bronz roku 1952 v soutěži družstev z Helsinek.

Capalini Libor – sport: moderní pětiboj, bronz z LOH 2004 z Atén. Ve starověku byl pětiboj (pentathlon) jedním z vrcholů starověkých olympijských her – krátký běh, skok do dálky, hod oštěpem, hod diskem a zápas. Dnes se moderní pětiboj kombinuje technické i fyzické disciplíny, stal se „moderním“ a soutěží se ve střelbě, plavání, šermu, jízdě na koni a v běhu. Novodobé disciplíny byly na konci 19. století symboly pro základní dovednosti vojáka.

Čáslavská Věra – nar. 3. 5. 1942 v Praze, sportovní gymnastka, držitelka 140 medailí, 11 olympijských a 22 zlatých medailí na mistrovstvích Evropy a světa, čtyřnásobná Sportovkyně roku Československa (1964, 1966, 1967 a 1968); v roce 1968 nejlepší sportovkyně světa, v letech 1990–1996 předsedkyně Československého olympijského výboru a v letech 1995–2001 také členka Mezinárodního olympijského výboru; v roce 1989 ji Mezinárodní výbor pro fair play při UNESCO udělil Cenu Pierra de Coubertina; v roce 2012 o ní natočila Olga Sommerová celovečerní dokument – více na <http://vera68.ceskatelevize.cz/>.

Daněk Ludvík – hod diskem; má celou sadu olympijských medailí: zlato z Mnichova 1972, stříbro z Tokia 1964, bronz z Mexico City z roku 1968; v Montrealu 1976 byl devátý.

Doyle Artur Conan (22. 5. 1859 v Edinburghu a zemřel 7. 7. 1930). Ptáte se, co má duchovní otec Sherlocka Holmese společného s olympiádou? Patřil do týmu pořadatelů olympijských her v Londýně 1908. Když se maratónští běžci objevili na stadionu, v čele byl Ital Dorando Pietri. Několik metrů před cílem upadl, pořadatelé mu pomohli vstát, upadl znovu a dva pořadatelé (jedním z nich byl právě Doyle) mu opět pomohli a podpírali ho až do cíle. Ital byl pro cizí pomoc diskvalifikován. Jako největší bojovník IV. Olympijských her pak Pietri obdržel od britské královny stříbrný pohár, ale medaili nezískal.

Engel Karel – nar. 28. května 1940 v Praze; zápas ve volném stylu, sedmkrát získal titul mistra Československa v polotěžké váze, v roce 1972 se také zúčastnil olympijských her v Mnichově. Je místopředsedou Českého klubu olympioniků a od roku 2011 žije v pražských Ďáblicích. Byl i filmovým kaskadérem, zahrál si např. ve filmech: Limonádový Joe aneb Koňská opera (1964), Rozmarné léto (1967), Čtyři vraždy stačí, drahoušku (1970), Princ Bajaja (1971), Šest medvědů s Cibulkou (1972) nebo Noc na Karlštejně (1973) atd.

Engel Josef – nar. 3. července 1942 v Praze; zápas ve volném stylu, získal bronz z mistrovství Evropy roku 1969 v kategorii do 68 kg a osminásobný volno stylařský mistr Československa. Dvakrát startoval na OH, v roce 1968 v Mexiku v pérové váze, v roce 1972 v Mnichově v kategorii do 68 kg vypadl ve třetím kole.

Frankestein Karel – nar. 19. 4. 1897, atletika: běh na 400 a 800 metrů. Start na OH v Antverpách v roce 1920.

Fibingerová Helena – nar. 13. 7. 1949, Víceměřice; vrh koulí; LOH 1972 v Mnichově sedmá, v roce 1976 v Montrealu získala bronz.

Guth – Jarkovský Jiří Stanislav, PhDr. (vlastním jménem Jiří Gurh, vystudoval filozofii v Praze, středoškolský profesor češtiny, francouzštiny tělesné výchovy; v letech 1893 až 1896 učil v Klatovech; překládal z francouzštiny i němčiny) – nar. 23. 1. 1861 v Heřmanově Městci, zemřel 8. 1. 1943 v Náchodě; Otec etikety; stál u vzniku Mezinárodního a později i Československého olympijského výboru, prosazoval sport, věnoval se vzdělávání a vychovávání mladých lidí, překládal knihy, od roku 1918 byl prvním ceremoniářem kance-

láře prezidenta Masaryka, navrhl statut řádu Bílého lva, který dodnes propůjčuje nebo uděluje prezident republiky. Generální tajemník Mezinárodního olympijského výboru (1919–1923) a spoluautor olympijské charty. V letech 1900–1929 byl předsedou Českého a po vzniku republiky Československého olympijského výboru, spoluzakladatel a první předseda České amatérské atletické unie, předseda a redaktor Klubu turistů.

Hokej – pozemní hokej (LOH) a lední hokej (ZOH); pozemní hokej je na programu OH od roku 1908, družstvo žen získalo stříbrnou medaili na LOH 1980 v Moskvě; lední hokej je na programu OH od roku 1920, naši první medaili z olympiády přivezli hokejisté právě v roce 1920 z Antverp a byla bronzová, jedinou zlatou olympijskou medaili si přivezli „Zlatí hoši“ z turnaje století z Nagana 1998.

Charvátová Olga (prov. Křížová) – nar. 11. 6. 1962; je historicky první českou resp. československou držitelkou medaile ze zimních olympijských her v alpském lyžování. Na ZOH 1984 v Sarajevu vybojovala ve sjezdu bronz, startovala ještě ve slalomu (10. místo) a obřím slalomu (8. místo).

Innsbruck – dějiště zimních olympijských her v roce 1964 (zisk jedné medaile pro československé sportovce – bronz v ledním hokeji) a 1976 (zisk jedné medaile – stříbro v ledním hokeji).

Jachting – na programu OH od roku 1900; pro zemi bez moře tento sport přinesl v roce 2004 v Aténách stříbrnou medaili, získala ji Lenka Šmídová.

Kratochvílová Jarmila – nar. 26. 1. 1951, Golčův Jeníkov; držitelka stříbrné medaile z LOH 1980 z Moskvy na trati 400m, pětinásobná mistryně Československa v hale, druhá na halovém mistrovství Evropy v roce 1979, trojnásobná halová mistryně Evropy v letech 1981–83 (roku 1984 zvítězila v běhu na 200 m). V letech 1974–85 byla dvacetkrát mistryní Československa v různých bězích na dráze a v hale, vytvořila celkem 42 československých rekordů.

Lobsdorf Vilém Goppold st., von – nar. 28. 5. 1869 v Praze, reprezentoval v šermu (kord, šavle), získal dvě bronzové medaile v roce 19098 v Londýně (šavle jednotlivci, šavle družstva);

Lobsdorf Vilém Goppold ml., von – nar. 30. 11. 1893 v Praze, šerm, na OH ve Stockholmu 1912 byl členem družstva, které v disciplíně šerm kordem získalo sedmé místo.

Misáková Eliška a Misáková Miloslava (prov. Čamková) – sestry, které reprezentovaly Československo ve sportovní gymnastice, držitelky zlaté olympijské medaile z víceboje družstev 1948. Eliška onemocněla hned druhý den po příjezdu do Londýna, diagnóza: dětský obrna. Eliška zemřela deset hodin po skončení gymnastického závodu žen. Rozhodnutím Mezinárodního olympijského výboru ji byla udělena zlatá medaile in memoriam. Na olympijský stožár vystoupala československá vlajka zahalená černým flórem.

Naši v Rio – výprava našich sportovců může mít až 130 členů, kvalifikace jsou v plném proudu, až budete číst tyto řádky, bude do letních olympijských her zbývat pár dní, možná hodin, možná si budou sportovci rozdělovat sady medailí nebo jste možná neměli v létě čas si SOBÁčka přečíst. Přesto, fandíme našim!

Olympijský park Rio – Lipno 2016 – více na www.olympijskypark.cz

Pospíšil Jindřich (nar. 23. března 1942 v Brně) a **Jan** (25. dubna 1945 v Brně) – bratři Pospíšilové, kteří vyhráli pětadvacetkrát mistrovství republiky a dvacetkrát mistrovství světa v kolové. Poprvé MS vyhráli v roce 1965, poslední zlato si odnesli v roce 1988 (a to si spočítejte, kolik let bylo Jindřichovi a kolik Janovi). Škoda jen, že kolová není olympijským sportem, měli bychom jistě mnohem více olympijských medailí.

Québec = druhá největší kanadská provincie podle rozlohy a druhá největší podle počtu obyvatel. Se svými necelými 8 000 000 obyvateli tvoří 24 % kanadského obyvatelstva. V provincii Québec leží Montreal, kde se konaly OH v roce 1976. Československo tehdy vyslalo na hry 167 sportovců, kteří přivezli dvě zlaté (Josef Panáček ve střelbě na skeet, Anton Tkáč v cyklistickém sprintu), dvě stříbrné (Vítězslav Mácha v řecko-římském zápase do 74 kg, družstvo moderních pětibojářů) a čtyři bronzové medaile (Jan Bártů v moderním pětiboji, Helena Fibingerová ve vrhu koulí, družstvo veslování – dvojka s kormidelníkem muži, družstvo veslování párová čtyřka).

Rohan Jiří a Miroslav Šimek – kanoistika, vodní slalomáři v kategorii C2. Dvakrát startovali na letních olympijských hrách, v Barceloně 1992 získali stříbro, stejný cenný kov vybojovali v Atlantě 1996.

Rosenbaumová Hedwiga – nar. 22. 2. 1905, na II. OH v Paříži získala dvě stříbrné medaile v tenise, ve dvouhře a ve smíšené čtyřhře s britským tenistou Archibaldem Wardenem.

Slib – olympijský slib přednáší sportovec a rozhodčí v průběhu zahajovacího ceremoniálu olympijských her. Sportovec z pořadatelské země drží cíp

olympijské vlajky a přednáší slova slibu: „Jménem všech závodníků slibuji, že vystoupíme na olympijských hrách jako čestní soupeři, poslušní pravidel, která je řídí, za sport bez dopingu a drog, v rytířském duchu pro slávu sportu a čest našich družstev.“ Rozhodčí, také z pořadatelské země, slibuje podobným způsobem s cípem olympijské vlajky v ruce: „Jménem všech rozhodčích a činovníků slibuji, že na těchto olympijských hrách splníme nám uložené úkoly ve vši nestrannosti, s úctou k řádům a věrni zásadám sportovního ducha.“ Rozhodčí skládali první slib na letních olympijských hrách 1972 v Mnichově. Od letních olympijských her mládeže v roce 2010 byl přidán další slib, a to za trenéry z pořadatelské země: „Jménem všech trenérů a dalších členů doprovodu závodníků slibuji, že se zcela zavazujeme podporovat a dodržovat zásady sportovního ducha a hry fair play v souladu se základními principy olympismu.“

Desetibojař Victor Boin v roce 1920 říkal: „Přisaháme. Zúčastníme se těchto olympijských her v rytířském duchu, pro čest naší země a slávu sportu.“ Později bylo slovo „přisaháme“ zaměněno za „slibujeme“ a „země“ za „družstvo“. Část týkající se dopingu byla doplněna až pro LOH 2000.

Šplh na laně – olympijská disciplína, která přinesla Československu první zlatou olympijskou medaili. Za olympijský šplh se považuje šplh na laně ze sedu na podlaze bez přírazu nohou do výše 8 m. Závodník sedí pod lanem (o průměru 32 až 38 mm), nohy musí mít zvednuté nad podlahu, jednou rukou drží lano, druhá drží startovní spínač. Další disciplíny šplhu na laně o délce 4,5 m, 10 m, 14 m, 15 m, 20 m atd. nejsou považovány za olympijské. Při šplhu nad 8 m musí být lezec jištěn horolezeckým způsobem.

Technika – měření času, délky. Ve starověkém Řecku se čas ani vzdálenost neměřily. Tehdy šlo o to, kdo vyhraje. Diváci zajímal pouze vítěz. Až mnohem později začal sportovce zajímat soubor s časem a nejen je. Na první olympiádě se měřilo jen stopkami s přesností na pětinu vteřiny. K tomu musíme připočítat lidský faktor, časoměřiči stiskli stopky, až když uslyšeli výstřel. Poprvé se zmiňuje využití cílové fotografie na konci 19. století. Na olympiádě bylo cílové fotografie využito v roce 1912 ve Stockholmu. Nevýhodou bylo, že se muselo čekat na vyvolání kinofilmu. Až v roce 1936 rozhodla cílová fotografie o vítězi. Konec cílové pásky byl ale až v roce 1948 na olympiádě v Londýně. Při vyhodnocování výsledků, souborých sportovců s časem vznikly první přehledy a první sportovní statistiky.

Urban Josef – nar. 6. 5. 1900, Bylany, zemřel 9. 2. 1968, v zápase řecko – římském stylu nad 87 kg získal v roce 1932 stříbrnou medaili na LOH Los Angeles; na LOH 1928 v Amsterodamu byl pátý

Volfici = dvojice kanoistů: **Volf Jaroslav** (nar. 29. 9. 1979 v Brandýse nad Labem) a **Štěpánek Ondřej** (nar. 28. 11. 1979 také v Brandýse) – kanoisté, pátí v roce 2000 v Sydney, bronzoví na LOH 2004 v Aténách, stříbrní v Pekingu 2008, v Londýně 2012 sedmí.

Wirt Václav – nar. 9. 9. 1893 v Praze, člen družstva gymnastů, kteří se na LOH 1920 v Antverpách umístili na 4. místě

Zátopek Emil (19. 9. 1922 Kopřivnice – 21. 11. 2000 Praha) byl československý atlet, čtyřnásobný olympijský vítěz ve vytrvalostním běhu: 1948 v Londýně stříbro na 5000m a zlato na 10000m; v roce 1952 v Helsinkách 3x zlato a to v běhu na 5000m, na 10000m a v maratónu, manžel atletky Dany Zátopkové. „*Jestli chcete něco vyhrát, běžte 100 metrů. Jestli chcete něco zažít, běžte maraton.*“

Zátopková Dana (roz. Ingrová, nar. 19. 9. 1922 Fryštát, dnes část Karviné). Svého největšího úspěchu se Dana Zátopková dočkala roku 1952 na XV. olympijských hrách v Helsinkách. Ve stejný den vítězství svého manžela Emila v běhu na 5000 metrů zvítězila ve své disciplíně i ona hodem za hranici padesáti metrů (50,47 m). V roce 1960 v Římě získala stříbrnou medaili. V roce 2007 pokřtila atletický ovál ve Strakoncích. V blatenské knihovně si můžete půjčit knihu Dana a Emil Zátopkovi vypravují, vydáno v Praze 1961, nebo knihu Jaromíra Hořce: Zlato, stříbro, bronz; vydáno v Praze 1969.

Železný Jan – nar. 16. 6. 1966, Mladá Boleslav; Bývá považován za nejlepšího oštěpaře všech dob. Je držitelem tří zlatých (1992, 1996, 2000) a jedné stříbrné medaile z Olympijských her (1988), trojnásobný mistr světa (1993, 1995, 2001), několikanásobný rekordman a držitel současného světového rekordu v hodu oštěpem z roku 1996 (98,48 metru). Od zavedení nových pravidel bylo oštěpem 84krát hozeno přes 90 metrů. Z těchto 84 hodů patří 52 Janu Železnému. Jako jediný třikrát přehodil 95 metrů, což se zatím od změny těžiště oštěpu nikomu jinému nepovedlo. Člen Českého olympijského výboru.

Zdroje: www.olympic.cz, www.osobnosti.cz, www.svetsplhu.cz, www.sokolpribram.cz, www.horosedly.cz, www.atletika.cz, www.zamek-blatna.cz, <http://www.czech.cz/cz/Objevte-CR/Zivotni-styl-v-CR/Sport-a-volny-cas>, www.kdojekdo.cz, www.mr-sport.cz/ceske-zlate-medaille atd.

Hněvkov

Zastupitelstvo osady po dlouhé době sehnalo v rozpočtu potřebné finance na opravu sakrální stavby v osadě. Vzlínající vlhkost poškodila spodní část stavby i omítky a inventář. Byla vystavěna v roce 1865. Z kroniky je známo, že byla postavena za poskytnutí honebního práva, baronu Robertu Hildprandtovi. To proto, že

v té době neměli místní osadníci v obecní pokladně dostatek peněz. A proč se tak stalo? Stávající zvonička byla v dezolátním stavu a hrozila zřícením. Protože rychtář měl za povinnost zvonit klekání - ranní, polední i večerní a hrozilo i spadnutí zvonu. Tak bylo rozhodnuto obecní radou a stalo se tak na dobu šesti let.

Historická pohlednice, ze sbírek Vladislava Bouše

Petr Vích

Vladislav II. a spolu se soudnictvím nad klášterními poddanými potvrdil Přemysl Otakar I. Listina bohužel není datována, ale její vznik býval kladen do roku 1227, případně 1228. Odborný průzkum dokumentu ovšem prokázal, že jde o falsum z druhé poloviny 13. století, které mělo jen potvrdit starší skutečnosti. Tak jako tak dokládá, že ves Podruhlí byla ve vrcholném středověku majetkem kláštera. V listině je zařazena mezi vsi, které ležely v Božeňsku, mezi nimiž figurují i nedaleké osady Drahenice a Uzeničky. Nejistota ohledně datace citované listiny vybízí k tomu, aby byla dohledána jiná relevantní písemná zmínka. Spolehlivá zpráva o vsi pochází z roku 1506, kdy u komorního soudu v Praze vedl Jindřich Běšín z Běšin na Bělčicích se svým sousedem Jindřichem Koupským z Březí na Koupi spor o neodvedené desátky bělčické faře ze vsi Koupě, Telčovic (zaniklá) a Podruhlí (v originálu Podruhlé). Uvedenou písemnou zmínku je tedy za stávajícího poznání možné pokládat za první, kterou lze bezpečně datovat, ačkoli jinak je zřejmé, že ves existovala již ve 13. století.

Tisov

Roku 1318 vedl Habart ze Lnář u zemského soudu spor s Petrem „de Tyssowe“ pro loupež, které se dopustil na jeho majetku v Předmíři. Vzhledem k tomu, že náš Tisov leží necelých 5 km severovýchodně od Předmíře a 7 km severně od Lnář, je celkem pravděpodobné, že uvedená zmínka se týká právě jeho. Šlechtické zboží bylo v Tisově až do 17. století. Šlo především o poplužní dvůr, který roku 1552 prodal Václav Březský z Ploskovic Dorotě z Chrástu, manželce Buriana Běšina z Běšin. Od ní ho roku 1567 koupil Jan starší Běšín z Běšin, připomínaný zde pak až do roku 1582. Po něm následoval v letech 1602–1612 Jindřich Dubský z Třebomyslic. V Tisově, tehdy zvaném Tisový, bydleli ale i jiní šlechtici, jmenovitě Bohuslav Harant z Polžic a Bezdruzic (1562–1589) a Zdeněk Kalenice z Kalenic (1589). Od druhé poloviny 17. století patřil Tisov k panství Lnáře, jehož majitelé zde měli již roku 1542 mlýn.

Újezdec

Místní jméno Újezd či Újezdec patří v českých zemích k vůbec nejrozšířenějším. Mnoho lokalit tohoto jména bylo a je odlišováno různými přízvisky, například Panoší Újezd, Hliněný Újezd, Drahoňův Újezd apod. Z toho vyplývá, že rozpoznat, kterého Újezda (Újezdce) se údaje obsažené v pramenech týkají, nebývá vždy jednoduché a je potřeba zvážit všechny skutečnosti, zejména lokální a regionální souvislosti. Stejně je to s Újezdcem u Bělčic. V místě samém se traduje, že první písemná zmínka pochází již z roku 1045. Měla by být obsažena v takzvané zakládací listině břevnovského kláštera datované 18. října 1045, kterou kníže Břetislav I. vyznává, že klášteru mimo jiné daroval určité vsi a zboží. Mezi nimi figuruje i dvůr „na Újezdci“ s příslušenstvím („*curiam Navgedci*“). Jména dalších v listině uvedených lokalit ovšem jasně ukazují na oblast jižně až jihozápadně od Horažďovic, kde měl klášter državy do husitských válek. Spravovány byly řádovým proboštem sídlícím v Nezamyslicích. Pod názvem „*Navgedci*“ je tedy nutné hledat spíše Hliněný Újezd (cca 4 km západně od Horažďovic) nebo nedaleko ležící, dnes ale již zaniklý Železný Újezdec.

Další zpráva spojovaná s naším Újezdcem pochází z listiny krále Jana Lucemburského z 21. června 1337, kterou zastavil Petrovi z Rožmberka výnosy ze zlatých dolů na různých místech země, mimo jiné též v Bělčicích a Újezdě („*Byelcziczcie, Vgezd*“). Jisté pochybnosti zde může budit podoba místního jména, ale v případě Újezdů a Újezdců docházelo tehdy k častému zaměňování. Rozhodující je to, že v listině se hovoří také o dolech v blízkých Bělčicích. Těžba zlata v této oblasti skutečně probíhala, například v Kocelovicích. Vše tedy ukazuje na to, že jde skutečně o Újezdec u Bělčic, a že tudíž můžeme rok 1337 pokládat za datum první zjištěné písemné zmínky o něm. Ves ovšem musela existovat již v předešlém století, kdy zde byl postaven románsko-gotický kostel sv. Voršily.

Záhrobí

Zatím první zjištěná písemná zmínka o vsi pochází z roku 1555, kdy Jiří Hynek Tluksa z Vrabí na Sibřině prodal Burianu Běšínovi z Běšin, jehož rod sídlil na Bělčicích.

Závišín

Z roku 1318 máme zprávu o sporu, který u zemského soudu vedl Hynek z Vlašimi s Racem z Tožice, Hornosína a Závišína („*Racz de Toziczce, de hornosin et de zauissin*“). Ves Tožice, po níž se Rac psal, sice leží na Benešovsku, ale Hornosín na Blatensku, stejně jako Závišín, vzdálený od něj pouhých 2 km východně. Do místních souvislostí to zapadá, a tak lze říci, že rok 1318 můžeme bez větších pochybností označit za datum zatím první zjištěné písemné zmínky o Závišíně, stejně jako se uvádí v literatuře.

Použité zdroje:

- o Národní archiv, fond *Archivy zrušených klášterů, Řád benediktinek sv. Jiří*, inv. č. 206.

Město Bělčice a jeho místní části

Bělčice

V některých zdrojích, například v publikaci Jaroslava Stehlíka „Z kroniky města Bělčic“, se první písemná zmínka o Bělčicích klade do roku 1183. K tomu je datována listina, kterou český kníže Bedřich (Friedrich) potvrzuje pražským johanitům různé državy, mezi nimi i ves Bělčice, kterou jim daroval Držislav, syn Eliášův („*villam Belchic, quam dedit Drisizlaus, filius Helie*“). Souvislost s Bělčicemi na Blatensku je ovšem značně nepravděpodobná. V textu listiny, která je navíc falsum ze 13. století, se ves uvádí mezi majetky ležícími na Moravě a ve Slezsku. Editor, který listinu badatelsky zpřístupnil, se dokonce domnívá, že v tomto případě jde o vesnici Pilszcz (německy Pilschtz) severně od Opavy, která se dnes nachází v Polsku (vojvodství opolské). Kromě našich Bělčic pak existuje stejnojmenná lokalita ještě na Benešovsku.

Za relevantní a zatím první zjištěnou zmínku související s Bělčicemi na Blatensku tak lze považovat až tu, která spadá do roku 1243. Z něj pochází listina, již král Václav I. stvrdil darování Bavora I. ze Strakonice a jeho manželky Dobrosłavy strakonickým johanitům. Mezi svědky tohoto pořízení vystupuje také Petr z Bělčic s bratry („*Petrus cum fratribus de Belsicz*“). Pro domněnku, že jde právě o naše Bělčice, hovoří několik skutečností, v první řadě to, že v řadě vyjmenovaných svědků předchází Petrovi bezprostředně Předota z Blatné a Svojsze z Boru (Malý Bor u Horažďovic). Šlo nejen o představitele místní šlechty, v případě Předoty dokonce o blízkého souseda, ale také o osoby, jejichž majetky sousedily s državami strakonických Bavorů. Datace uvedené pak také zmínky koresponduje s dobou výstavby bělčického kostela sv. Petra a Pavla, určenou podle dochovaných pozdně románských architektonických článků (jižní portál).

Hostišovice

Nejstarší známá písemná zmínka o Hostišovicích pochází z roku 1364 a souvisí s výkonem patronátního práva nad kostelem v nedalekém Černívsku. O něj se tehdy dělili příslušníci původem německého rodu von Dornstein, kteří založili nad Černívskem hrad Křikavu. K nim patřil také Rupert z Hostišovic se svým blíže nejmenovaným bratrem („*Rupertus cum fratre de Hosciesouicz*“).

Podruhlí

Ves Podruhlí je poprvé zmiňována v listině obsahující soupis majetku a výsad kláštera benediktinek u sv. Jiří na Pražském hradě, který mu udělil

- o Národní archiv, fond *Benediktini – klášter Břevnov*, inv. č. 2.
- o Národní archiv, fond *Desky zemské větší*, sign. 10, fol. G 26 – 26'.
- o Národní archiv, fond *Řád maltézský – listiny*, inv. č. 973.
- o *Archiv český čili staré písemné památky české i moravské sebrané z archivů domácích i cizích*. Díl XIII. : *Registra soudu komorního 1503–1511*. Praha, 1894, s. 112, č. 1391.
- o DVORSKÝ, František – EMLER, Josef (edd.). *Reliquiae tabularum terrae citationum vetustissimae : Nejstarší zbytky desk zemských půhonných*. Praha, 1868, s. 27, č. 139, s. 34, č. 170.
- o EMLER, Josef (ed.). *Libri confirmationum ad beneficia ecclesiastica pragensem per archidioecesim. Libri primi pars altera : ab anno 1363 usque ad annum 1369*. Praha, 1874, s. 36.
- o EMLER, Josef (ed.), *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae*. Pars IV. : *annorum 1333–1346*. Praha, 1892, s. 179, č. 433.
- o FRIEDRICH, Gustav (ed.), *Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae*. Tomus I. : inde ab a. DCCCV. usque ad a. MCXCVII. Praha, 1904–1907, s. 419, č. 402.
- o STEHLÍK, Jaroslav. *Z kroniky města Bělčic. I : O kostelích sv. Petra a Pavla v Bělčicích, sv. Voršily v Újezdci a o bývalém poutním mariánském místě na vrchu Javorý*. Bělčice, 1945, s. 7.
- o *Kartotéky Augusta Sedláčka* [online]. Dostupné z <www.augustsedlacek.cz>.

Vladimír Červenka

Osek

V letošním roce si celé Česko, ba i celá Evropa připomínají sedm set let od narození Karla IV., císaře a krále. Český stát se stal centrem Evropy, patřil k zemím, s nimiž se v mocenské politice muselo počítat. Z Karlovy doby pocházejí první písemné zmínky o vsích naší obce.

I když obdivujeme mimořádnou osobnost vladaře Karla, nemůžeme zapomínat, že navazoval na dílo svých přemyslovských předků.

Od 12. do 14. století se zcela proměnila česká společnost i struktura a organizace státu. Výrazně se zvýšil počet obyvatel, rozloha obdělávané půdy, vyrvané lesům, se téměř zdvojnásobila. Vytvořila se síť vesnic existujících s menšími obměnami do dnešních dnů. Od základů se změnilo fungování státu. V 10. století, na samém počátku přemyslovského státu, patřila vladaři veškerá půda a soustava hradů, které se svou družinou pravidelně objížděl a z nichž vládl, soudil, vybíral dávky, zajišťoval správu přilehlého okolí hradu. Většina obyvatelstva státu byli lidé osobně svobodní. V době Karlovy už tomu bylo jinak.

Panovník stál v čele státu, ale o moc se musel dělit se stavy. Nejbohatším stavem byla církev. Už první přemyslovská knížata věnovala církvi, hlavně klášterům, velké údíly půdy včetně osedlých obyvatel. Na začátku 13. století získala církev v Českém státě významná privilegia, která upevnila její vnitřní autonomii. Nejvyšší církevní institucí byl pražský biskup, od roku 1344 arcibiskup. K církevní obci patřily bohaté kláštery a hustá síť far. Dalším stavem byla šlechta. Někdejší vladařovi družiníci, blízcí služebníci, vojevůdci postupně získávali do vlastnictví půdu a vytvářeli na ní vlastní dominia. Nakonec i panovník musel vybudovat vlastní královskou doménu s vlastními dvory, s vlastními hrady. Vyšší šlechta, páni, se dotvořila do poloviny 13. století. Nižší šlechta, vladkové, zemané, se jako stav dotvářela ještě v následujícím století. Hradská soustava z počátků Českého státu ztratila význam. Karlův praděd Přemysl Otakar II. staré zemské hrady postupně rozdával a místo hradské soustavy zavedl krajské zřízení. Jeho prostřednictvím mohl uplatňovat královský vliv ve státě. Vlastní správu vykonávali na svém panství vlastníci dominií, v královské doméně purkrabí tamních hradů. Nejmladším stavem se stala města zakládaná panovníkem. Města obdařená řadou privilegií rychle bohatla a odváděla královské komoře pravidelné platby. Stálý přísun peněz lákal i šlechtu, a tak i páni zakládali na svých dominiích poddanská města, ovšem práva, jimiž je nadali, platila jen v příslušném dominiu.

Nejpočetnější skupinou obyvatelstva byli sedláci, v počátcích státu osobně svobodní, v Karlově době už většinou poddaní. O tom, kdy, jak a proč se tak stalo, jaké bylo postavení poddaných, existuje řada teorií, ale ke všem chybí dostatek prokazatelných důkazů. Tak přestože my, dnes žijící Češi, jsme většinou potomci této anonymní masy sedláků, musíme se smířit s tím, že poddanými se naši předci stali někdy mezi 12. až 14. stoletím a že samotné poddanství nemuselo automaticky znamenat zhoršení jejich životní situace.

Území naší obce, některé jeho části, bylo osídleno už od pravěku. Rohozná zcela jistě v době bronzové, Turnou a Petrovice v údolí Bílého potoka (tj. Rojického, Brložského) obývali lidé v době železné, laténské. V té

době se mohly vsi překládat z místa na místo za novou nevyčerpanou půdou. Až v 11. a 12. století byly vesnice pevně zakotveny v terénu. Stavěly se nadzemní domy, většinou na místech s méně úrodnou půdou. Vsi také dostávaly pevnou stavební dispozici. V případě Rohozné, Turné, Petrovic se nejspíš nové vsi od původního osídlení nevzdálily. Jemnice a Osek byly založeny až v době vrcholící kolonizace, ve 14. století.

Na našem území se tehdy dotýkaly dvě mocenské sféry. Velkou část jihozápadních Čech spravoval velmožský rod strakonických Bavorů, od druhé poloviny 13. století pokrevně spřízněných s panovníckým rodem. Na druhé straně byla blízko královská doména s hrady Zvíkov a Písek a městem Písek. Jak vedly hranice mezi těmito sférami vlivu, se pravděpodobně nedopátráme. Bude vhodné přijmout myšlenku historika Pekaře (1890 – 1937) – „Středověk...všechno řídil podle starého obyčeje, zhruba, od oka.“

Podle dalšího vývoje naše obec patřila pod vliv strakonického dominia. Ve 14. století mu vládl Vilém Bavor, po matce vnuk Přemysla Otakara II. Do jeho suity patřila celá řada drobných vladků z okolí. Vilém Bavor byl bezdětný a po jeho smrti mělo strakonické panství připadnout králi. Vilém zemřel v roce 1359. O odúmrti se určitě jednalo, ale Karel IV., sám pravnuk stejného Přemysla Otakara se odúmrti vzdal a strakonické panství připadlo Vilémovu synovci Mikulášovi z Blatné. Zřejmě než jednání o odúmrti proběhlo, stihli podnikaví vladkové – Vlášek, Maček z Pamětic a možná už i Diviš Robmháp ze Suché založit dvůr a novou ves Osek.

První písemná zmínka o Oseku je z 27. března 1392. V ten den se konalo v Písku narovnání mezi sirotky po Velislavu z Klínovic a jejich poručíkem Martinem, synem Tomka z Brus. Rozhodčími sporu byli Ořík z Písku, královský úředník a někdejší zvíkovský purkrabí, a vladka Petr z Rohozné. Svědky jednání byly čtyři duchovní osoby, mezi nimi radomyšlské kněz Beneš, a dvě osoby světské – Vlášek z Oseka a Maček z Pamětic. V listině o sporu je poprvé uveden přídomek „z Oseka“. Dvůr a ves už tehdy existovaly. Bohužel, listina uložená v Národním archivu, je bez pečeti, a tak je obtížné přesně identifikovat Vláška z Oseka. Pravděpodobně šlo o Vláška z Kruhu. Kruh byl zaniklá ves, nebo jen osamocený dvůr blízko Jinína. Pocházeli odtud méně významní zemané. Roku 1387 byl v Jiníně ustanoven farářem Jan Peškův z Kruhu, o němž víme naprosto přesně, že měl bratra Vláška. Jan i Vlášek měli dobré vztahy s radomyšlským farářem. Roku 1395 se nový radomyšlský farář Mikuláš zadlužil u bratří z Kruhu třinácti kopami grošů. O Vláškově z Kruhu rovněž víme, že se aktivně účastnil kolonizace, zakládání nových vsí. Na Blatensku kolonizoval v Čechelovicích. Kruh držel do roku 1407, v roce 1412 získal Miloňovice a psal se pak s přídomkem „z Miloňovic“. O Oseku se už dál v souvislosti s Vláškem nemluví. Je možné, že Osek před rokem 1412 prodal Diviši Robmhápo, který ho v počátcích 15. století vlastnil. Maček z Pamětic kromě populárního dvora v Paměticích stihl v Oseku založit jeden selský dvůr a v Malé Turné čtyři.

27. března 2017 uplyne 625 let od první písemné zmínky o Oseku, i když sama ves je nepochybně nejméně o třicet let starší.

Na rok 2017 připadá ještě jedno výročí. Před šesti sty sedmdesáti pěti lety, 5. srpna 1342, daroval vladka Albera z Dobeve píseckému klášteru plat šesti kop ze „své vsi Petrovic“, aby mniši sloužili mše za spásu zemřelé Alberoovy manželky Jitky. Petrovice byly daleko starší vsí než Osek. Patřila-li k daru píseckému klášteru celá ves Petrovice, musela mít šest osedlých a musela být tehdy větší než Osek a Malá Turná.

Už sedmé století žijí lidé v naší obci. Vystřídala se řada generací, lidé tu prožili dobré i zlé, ale žili, pracovali a zvelebovali svůj domov. Zaslouží si, abychom na ně s úctou vzpomněli, protože i my pokračujeme v díle, které oni započali.

Jana Vačkářová

Léto je čas dovolených

Vážený čtenáři Sobáčku,

v naší rubrice jsem se vždy zabýval především mikrosvětlem, který dokážeme zobrazit pomocí elektronového mikroskopu (i když v posledních číslech jsem zabrousil i do obecnějších témat). Ale je léto a to je čas dovolených. Ve většině případů

zasloužených dovolených: dovolenou si zasloužíme za svoje pracovní aktivity v průběhu celého roku. A tak bych si dovolil pojmut dnešní téma jako téma dovolenkové. Byť se místem naší dovolené stává v poslední době (podle statistik) čím dál víc naše vlastní země (což je skvělá zpráva,

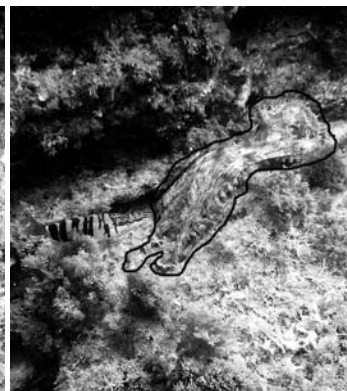
protože i u nás máme co objevovat a čím se překvapovat), přeci jen je pro nás suchozemce stále přitažlivé moře. Moře nemusí být zase tak daleko, vždýt třeba do Chorvatska, které je oblíbeným cílem mnoha českých rodin, to není nepřekonatelně daleko. Nemohu se ovšem oprostít (ani o dovolené) od přírody, která se prolíná mým profesním i soukromým životem, a tak bych se zmínil na vlastním příkladu trochu o tom, jak se můžeme dotknout zajímavostí z přírody i při dovolenkovém odpočinku. Mojí oblíbenou destinací (stejně jako mnoha našich dovolenkových turistů) je Řecko. Už jsem se o tom zmínil loni, když jsem tu uvedl pár entomologických poznatků z této země. Dnes bych se věnoval zážitkům ze šnorchlování, které přidává k oblíbenému slunění a plavání v moři i další rozměr. Jak můžeme pozorovat na plážích všech možných moří, věnují se této aktivitě skoro všechny ročníky.

Neodpustím si ale na úvod něco trochu obecnějšího. Správný cestovatel (a cestovatelem by měl být i „člověk dovolenkový“) se před odjezdem do zahraniční destinace seznámí se základními údaji o cílové zemi. Dnes je k tomu ideální možnost, na internetu najdeme skoro všechno stran informací (jen dokázat najít ty „správné“). Kromě základních informací o navštívené zemi je dobré se seznámit i s její přírodou - krajinou, faunou i florou. Abychom měli alespoň základní představu o tom, co nás tam může čekat. A teď se konečně přenesu rychlostí blesku do Řecka. Je loňské léto a já se právě s maskou a šnorchlem nořím do Středozemního moře na ostrově Samos. V hloubce kolem tří metrů pozoruji chobotnici pobřežní, typického obyvatele těchto míst. Je to pro mne vždy zážitek setkat se s tímto tvorem opředeným mnoha záhadami (i když těchto záhad ubývá, neboť vědci se chobotnicím věnují čím dál víc; a že je tu co objevovat). Především prokázanou inteligencí a také schopností se maskovat a řešit různé problémy, které se v životě chobotnice vyskytnou (nebo jí je připraví vědci v rafinovaných etologických experimentech). Chobotnice jsou zvědavé a přitom opatrné. A mají být proč, jsou intenzivně loveny a většinou předávány do místních restaurací, kde jsou velmi oblíbenou pochoutkou. Pozoruji onu chobotnici, která si mne ještě nevyšimla, zjišťuji, že se k ní na chvíli přiblíží charakteristická a krásná ryba těchto vod – kanic písmenkový (viz fotografie). Kanic chobotnici pozoruje a ona si ho nevšímá. Věnuje se totiž ohledávání dna ve snaze najít něco k snědku. Kanic odplová o pár desítek centimetrů dál, ale za chvíli se vrací. Jen chobotnici pozoruje, občas zblízka a za chvíli zase odplová, aby se posléze vrátil. Všiml jsem si této interakce kanic – chobotnice víckrát. O co se tady jedná? Vysvětlení je jednoduché, kanic loví malé chobotničky, kterých bývá v moři hodně (než je postupně zredukuje nejružnější predátoři jako třeba i kanicové). Tuto chobotnici už ale ulovit nedokáže, je na něj příliš velká. To ovšem neznamená, že v její blízkosti, pokud je to samice, není její potomstvo, které hlídá. A pokud jsou chobotničky malé, pak jsou významnou složkou jeho potravy. To by pak celou situaci vysvětlilo.

Zážitek s chobotnicemi z loňského léta pokračuje. Na jednom místě asi v pětmetrové hloubce, jsem zpozoroval párek chobotnic pobřežních. Obě se věnovaly prohlédávání dna za účelem nalezení nějaké potravy. Při pozorném sledování ale bylo vidět, „že o sobě stále ví“. Vypadalo to, že tvoří pár. Chobotnice byly velmi čilé, prohlédávaly každou skulinu mezi kameny. Na tyto chobotnice jsem narazil na stejném místě i další den (chobotnice jsou stanovištní tvorové). Třetí den jsem je zahlédl znovu, ale až po delším hledání. Byl jsem už unaven, a tak jsem se vynořil na břeh, abych si trochu odpočinul a zahřál se na slunci. Najednou vidím, že se v tomto místě objevil další šnorchlista. Místní. Dobře vybavený na lov. V ruce držel vystřelovací harpunu, u pasu sítku na ulovené tvory. Tohle místo dobře znal, bylo to dobře poznat. Díval se z hladiny na dno a najednou se prudce obrátil hlavou dolů a potopil se. Hned mně bylo jasné, že chobotnice zahlédl. Skutečně jednu trefil harpunou a vynesl ji na břeh kousek ode mne. Zvedl jsem se a odešel jinam, nechtělo se mi přihlížet, jak bude právě tuto „mou známou chobotnici zpracovávat“. Očividně jsem měl zkaženou náladu. Už jsem si na ty chobotnice na tomto místě zvyknul. Několik hodin jsem šnorchloval na jiných místech, ale nedalo mi to a vrátil jsem se zase na to původní místo. Moře bylo klidné, jakoby se nic nestalo. Takové příhody jsou v přírodě a tedy i tady na denním pořádku. Potopil jsem se a za chvíli našel jednu z chobotnic, vypadalo to na samce. Sláva, alespoň jedna se zachránila (zatím). Hned jsem si ale všiml změny v jejím chování. Ležela apaticky na dně a oči měla zavřené. Jen občas se mírně pohnula, ale zůstávala na místě. Takové

Chobotnice

Chobotnice (zvýrazněna obrysem)

chování jsem u chobotnic ještě nezaregistroval. Po asi půl hodině, když se nic nedělo, jsem se vynořil a vrátil se do hotelu. Druhý den jsem na tom samém místě pátral, až jsem onu chobotnici našel o několik metrů dál. Ležela zase na dně, zase apatická. Oči zavřené, jen občas je na chvíli otevřela. Jednou za několik desítek minut popolezla o kus dál. Nelovila. Třetí den (a ani pak i dny další) jsem ji už na tomto místě neobjevil. Zato jsem objevil v zátoce stejného šnorchlistu - lovce. Když vylézal po chvilí z vody, měl u pasu vak s několika ulovenými chobotnicemi. Jedna z nich byla pravděpodobně ta „moje známá“.

Omlouvám se za tuto mnou trochu „citově“ podanou příhodu. Ale dokumentuje, že toho o přírodě a projevech jejích tvorů ještě mnohé neznáme. Že i na dovolené, v době relaxace, můžeme zahlédnout nějaké děje v přírodě, které nejsou ještě zcela známé nebo vysvětlené. Co všechno ještě nevíme například právě o těchto hlavonožcích s pozoruhodnými schopnostmi? Příroda je tak nekonečným zdrojem poznání, na to už přišlo obrovské množství lidí na tomto světě. Takže na dovolené relaxujte a dívejte se kolem sebe.

Příjemnou dovolenou.

František Weyda

weyda@seznam.cz

červenec 2016

Nová učebnice včelařství vzniká v Blatné

Od roku 2010 je Blatná známá mezi včelaři jako místo včelařského vzdělávání. Na Středním odborném učilišti je možné již několik let dálkově studovat učební obor Včelař a od roku 2013 i jednole-

tý kurz Včelař – Farmář. Mezi studenty jsou zájemci z celé České republiky. Vyučující odborných předmětů zajišťuje Pracovní společnost nástavkových včelařů.

Učební obor Včelař každým rokem v září otevírá jednu třídu dvouletého dálkového studia. Jedná se o víkendové studium jedenkrát měsíčně se získáním výučního listu. Přihlášených je zpravidla dvakrát více, než je kapacita třídy. Proto uchazeči skládají přijímací zkoušky z obecné biologie a ekologie. Překvapivá je skladba studentů - téměř

NOVINKA - KNIHA PRO VŠECHNY VČELAŘE!

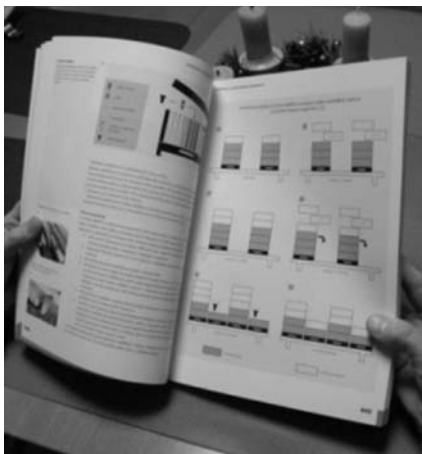

- čtyřsvazkové dílo o 10 kapitolách
- právě vychází I. svazek: Zootechnika včelařství a Nemoci včel – prevence a terapie
- po 30 letech původní česká učebnice včelařství

**K dostání na www.psnv.cz/eshop,
na akcích PSNV
a v dobrých včelařských prodejnách**

jednu třetinu tvoří ženy. Věková hranice studentů je také zajímavá – čerství absolventi středních škol až po důchodce. O včelaření je v současnosti velký zájem a to se pravděpodobně odráží i o zájem tento obor studovat. Dvouletá výuka představuje 300 hodin, včetně 150 hodin praxe.

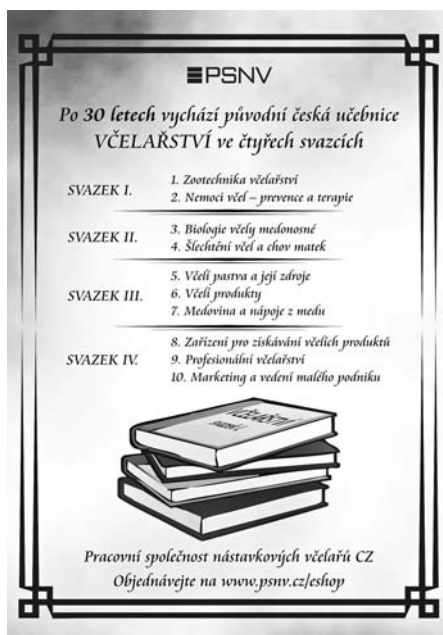
Kurz Včelař – Farmář byl v roce 2013 nejdříve koncipován jako pilotní projekt pro zájemce z Ji-

hočeského kraje. V září 2015 nastoupilo 17 zájemců již z celé ČR. Díky tomuto projektu vznikly didaktické pomůcky jako například 15 kapitol naučných videí a 15 učebních textů (skript). Ty byly podkladem nově vznikající učebnice Včelařství, která bude mít čtyři svazky. První svazek, obsahující zootechniku včelařství a nemoci včel vyšel na konci roku 2015. Další svazky vyjdou v roce 2016 a 2017. Zde je třeba připomenout, že původní česká učebnice včelařství vyšla před třiceti lety. Od té doby obor zaznamenal velký

rozvoj, aplikují se nové vědecké poznatky a také se zhoršil zdravotní stav včelstev. Toto vše se snaží autoři v učebnici reflektovat spolu s inspirací z výuky oboru včelařství na učilišti v Blatné.

Petr Texl, učitel včelařství, Černívsko
Člen autorského kolektivu učebnice

Dobrý den milý čtenáři,

vítám vás v dalším novém čísle SO-Báčku, kde pro vás již počtvrté otevírám babiččinu šperkovnici, ve které se třeptají překrásné drahokamy, které jsou před zraky většiny lidí ukryty.

To první, co chci napsat, je poděkování, za milá slova a komentáře, kterých se mi od vás dostává. Jsem ráda, že se vám šperkovnice líbí a velmi si vašich milých slov vážím. Ale teď již k dnešnímu povídání. Je půlnoc, zapalují si bílou svíčku, vedle mě leží kočka a já začínám psát článek do mé šperkovnice. Dnes vám budu vyprávět o pověrách, o tom jaký je jejich pravý význam a že vlastně naše babičky, dědečkové, prababičky a pradědečkové, zkrátka naši dávní předci měli zase velkou pravdu. Oni ji mají stále, a proto je potřeba vrátit se k naší historii a vybírat si z ní to vzácné.

Co svět světem stojí, mají v něm pověry, poudačky a povídačky své místo. Lidé v ně věřili a řídili se podle nich, ale postupem času v trysku století, byl záměrně pozměněn jejich význam a to nejen u pověr. Lidem je záměrně skrýváno a tajeno spoustu konstruktivních věcí, které z nich mohou udělat šťastné, zdravé a láskyplné bytosti, ale místo toho jsou drženi v nízkých vibracích, ve stresu, ve strachu, v nenávisti, ve lžích

a z toho plynoucí nevědomosti. Protože ustrašeným a hloupým lidem se dobře vládne. Ale zpět k pověrám a začnu třeba právě těmi kočkami, když tady jedna vedle mě spí. Ve starověkém Egyptě byly kočky posvátnými zvířaty, jejich zabití bylo trestáno popravou, a když kočka umírala, tak rodina držela smutek. Byla také lovcem, bojovníkem a strážkyní chrámových pokladnic. Se středověkem v Evropě se z kočky stal symbol zla a ďábla. Kočky byly v této temné době upalovány na hranici spolu s nevinými lidmi, v nechvalně známých čarodějnických procesech. A jak se zpívá v jedné české písničce ... středověk neskončil, středověk trvá ... , tak i v těchto časech se stávají obětmi předsudků, pověr a lidské hlouposti. Určitě znáte tu povídačku o přeběhnutí černé kočky přes cestu a smůle.

Tak jak to tedy doopravdy je? Čím má kočka tmavší srst, tím více je schopná nabrat na sebe destruktivní znečištění z prostoru, to je těžší než vzduch a drží se při zemi. Kočka si to na sebe naloží, jde na procházku, no a najednou jí člověk, který někde kráčí nebo jede autem, vyplaší, ona se lekne, zchodí ze sebe „náklad“ a uteče. Člověk si ho na sebe pěkně nabere, pokud není dobře energeticky chráněn, má problémy, lidově řečeno smůlu. Tak, až se bude příště kolem vás motat tahle krásná bytost a otírat se vám o nohy, neodhánějte jí, ona vás čistí ode všeho zlého. Mějte je rádi a pomáhejte jim.

Další známá pověra, kterou každý z nás určitě slyšel a naše prababičky se jí řídily, je ta, že se dítě do věku jednoho roku nesmělo ukazovat cizím lidem, vidět ho mohla jen nejbližší rodina. A jaký byl důvod tohoto počínání? Jednalo se o zajištění bezpečí dítěte. U první pověry jsem zmínila čarodějnické procesy a upalování nevinných lidí, na hranici mohl skončit i člověk, který byl obviněn z uhranutí - očima, tím, že vás jen spatří, podívá se na vás. Je to čarodějnice! Uhranula krávu, muže nebo kohokoliv jiného. V této souvislosti patří má myšlenka na film Divá Bára s překrásnou Vlastou Fialovou, natočený v roce 1949 podle povídky Boženy Němcové, určitě se na tento příběh o smělé a odvážné venkovské dívce, znovu podívejte. Je vše vypovídající. A právě uhranutí byl důvod, proč se malé dítě neukazovalo cizím lidem. Uhranout lze pouze malé dítě, nikoliv větší děcko nebo dospělého. A jsme zase u důležitosti ochrany před energetickými útoky. Situace, kterou zná každý z nás: maminka veze v kočárku miminko, zastaví se u ní několik lidí a chce se podívat. Každý začne říkat, jak se dítě pěkné, celá maminka či tatínek, ale zároveň začnou vůči mamince, dítěti nebo celé jejich rodině vysílat negativní emoce závidy a nenávisti, to platí i u návštěv doma. Malé dítě je pod ochranou matčina energetického štítu, protože samo se ještě neumí chránit, matce se nestane nic, ale dítě dostane přímý zásah a řádově do dvou hodin se projeví v podobě nějakého tělesného nepohodlí, třeba pláč, odmítání jídla, průjem, dýchací potíže, zvracení, bolesti v břiše. Jak jsem psala v jednom předchozím článku, vše se všim souvisí a nikdy nic není náhoda. Naši předci velmi dobře věděli, co a jak mají dělat a předávali si tyto důležité informace z generace na generaci. Učme se od nich.

A ještě recept na závěr dnešní babiččiny šperkovnice, ten je letní, ananasový. Toto ovoce má silnou čistící schopnost, odstraňuje z těla škodliviny, regeneruje klouby, tlumí záchvaty dny, ničí bakterie vyvolávající průjem, snižuje krevní tlak, odvodňuje a tím odbourává otoky tkání a pomáhá při úžehu ze sluníčka. Výroba džusu: čerstvý ananas oloupejte a nakrájejte na kousky, vložte do mixéru, přidejte 500 ml studené vody a 2 lžice třtinového cukru, vše rozmixujte. Nalijte do sklenice a ozdobte čerstvou meduňkou. Krásné letní dny.

S láskou Petronella Křivancová

Je cosi shnilého ve státě dánském

Když lidé přestávají věřit, že se mohou domoci práva a že spravedlnost bude nalezena, mluví o Dánsku a shnilotině v politice. Což si současní Dánové nezaslouží.

První doložené uvedení Hamleta na českém jevišti se datuje rokem 1774, a to v Divadle v Kotcích. Ovšem hrálo se německy. Český promluvil Hamlet o něco poz-

ději, začátkem 90. let 18. století ve Vlasteneckém divadle U Hybernů.

Na prknech Národního divadla se Hamlet hrál poprvé 30. dubna 1886. V hlavní roli vystoupil významný český herec Karel Šimanovský.

Pátrání po tom, proč se zrovna tohle říká, ale nebude příliš složité. Takže balíme kufry a vyrážíme na výlet! Kam? No přece na hrad Elsinor. Ten se ale ve skutečnosti jmenuje Kronborg. Leží na ostrově Sjaelland 40 kilometrů severně od Kodaně, nedaleko městečka Helsingor. A právě tam najdeme slavného krále, kterého přivedla na svět „Labuť avonská“, největší dramatik všech dob, William Shakespeare. Shakespeare napsal Hamleta plus minus v roce 1600. Patrně si v té době četl ve staré dánské kronice, kterou sepsal jistý Saxo Grammaticus (žil v letech 1150–1220). A nechal se jí inspirovat. Saxo vypráví příběh synů dánského krále, bratrů Horvendila a Fenga. Ten první zabil norského krále, vzal si za ženu vdovu po něm, Gertrudu, a měli spolu syna Amleta.

Jeho bratr Feng mu záviděl trůn i rodinné štěstí, před očima všech Horvendila zabil a uzavřel sňatek s Gertrudou. Což byl dost malér – v tehdejší době to bylo považováno za incest.

Amlet chce svého otce pomstít. Aby skryl svůj úmysl, předstírá šílenství. Feng však přece jen něco tuší, a tak pošle jednoho ze svých špehů, aby se skryl v královnině komnatě a vyslechl rozhovor syna s matkou. Špeh se ukrývá pod postelí – pozor, drobná změna, Shakespeareův Polonius se schovává za závěsem – Amlet se chová jako blázen: kokrhá, rozhazuje rukama, jako křídly, skáče po posteli, pod kterou se krčí špicl. Nakonec Amlet špeha zabije, mrtvolu rozseká na kusky, uvaří ve vodě a pohodí do stoky prasatům.

Feng pošle Almetu do Anglie, kde má být okamžitě popraven. Amlet ale prohledá svým průvodcům mošny a najde průvodní dopis. Ten pře-píše a anglický král na jeho základě nedá pověsit Amleta, ale Fengovy nohsledy.

A tak dál. Nakonec Amlet Fenga propíchne, usedne na trůn a spokojeně vládne se svou ženou, dcerou anglického krále. Tak tahle krutárna byla předlohou nejslavnější tragédie všech dob!

Autoři: Jitka Škápíková, Dan Moravec, Helena Petáková
Příspěvek zazněl v pořadu Slovo nad zlato, který vysílá Dvojka ve všední dny vždy v 10:40 dopoledne.

terinární prohlídce na jatkách. V souvislosti s prohlídkou jatečných zvířat a patologickými nálezy, které byly shodné, či velmi podobné s nálezy u zemědělných lidí, se dále rozvíjelo povědomí o tom, že nemocné zvíře může být zdrojem nemoci u člověka.

Dnes pracovníci Státní veterinární správy provádějí prohlídku veškerých jatečných zvířat před a po porážení. Před porážením sledují zdravotní stav zvířat a jeho případné odchylky a rozhodují o tom, zda bude zvíře poráženo či v některých případech utraceno a posláno do asanačního podniku (dříve do kafilerie). I takové případy občas nastanou, je-li do jatek přivezeno nemocné zvíře. Součástí kontroly zvířat před porážením je i kontrola dokumentů provázejících zvířata a kontrola tzv. animal welfare (nedošlo-li k týrání těchto zvířat). Po porážce je každý kus prohlédnut a to maso i orgány, a v případě, že je vše v pořádku, je tělo označeno otiskem razítka s číslem jatek a symbolem státu, kde došlo k porážení, kterému se říká značka zdravotní nezávadnosti. Tato značka určuje, že může být toto maso uplatněno na trhu bez omezení. V případě, že jatečné zvíře po porážce vykazuje změny, může být pozastaveno do výsledku vyšetření a posouzeno v souladu s jeho výsledkem nebo zkonfiskováno. Na jatkách je našimi pracovníky odebíráno velké množství vzorků, které jsou posílány do laboratoří k vyšetření na přítomnost cizorodých látek, zbytků léčiv, přítomnost patogenních bakterií a původců nákaz zvířat či přítomnost protilátek proti těmto nálezům a každé vnitřní zvíře (prase, kuň a divoké prase) je vyšetřeno na parazita *Trichinella* sp. Díky této prohlídce byly v minulosti odhaleny nákazy, které se u porážených zvířat ještě klinicky neprojeví (např. mor prasat) a díky tomu se podařilo zabránit rozvlečení této nákazy. V nedávné době díky plošnému vyšetřování prodloužené míchy skotu určitého věku došlo k eliminaci tzv. BSE a Česká republika byla zařazena mezi země se zanedbatelným rizikem této choroby. V šedesátých letech minulého století došlo i díky výsledkům prohlídky na jatkách k ozdravení skotu od nemoci jako tuberkulóza a brucelóza, které byly přenosné na člověka a tím i k omezení výskytu těchto chorob u lidí.

Je důležité zdůraznit, že jde o práci nelehkou, protože zejména ve velkých podnicích jsou naši pracovníci součástí linek, do práce nastupují v časných ranních hodinách, pracují ve směnném provozu, o víkendech a svátcích v závislosti na prováděných porážkách. Existuje i poměrně velký počet malých lokálních jatek, kam naši pracovníci dojíždějí vždy, když dojde k porážkám a provedou předepsaná vyšetření. Celý tento systém zajišťuje tzv. bezpečnost potravinového řetězce, který je nezbytný pro ochranu lidského zdraví.

Eva Cipínová, ředitelka odboru
veterinární hygieny a ochrany veřejného zdraví 1
Krajské veterinární správy SVS pro Jihočeský kraj

Milí čtenáři SOBáčka,

popáté dostávám příležitost Vás oslovit. Pro ty, kteří nečetli předchozí příspěvky, uvádím, že pracuji na Krajské veterinární správě Státní veterinární správy pro Jihočeský kraj.

Dnes se budu věnovat činnosti veterinárního dozoru na jatkách, která je velmi důležitá, protože syrové maso, kontaminované chroboobplodnými zárodky může být původcem vážných zdravotních obtíží u člověka.

V devatenáctém a počátkem dvacátého století došlo k významnému pokroku v oblasti mikrobiologie, která je stále velmi významným vědním oborem. Hluboce si vážím průkopníků této disciplíny, protože v souvislosti s jejich objevy závažně klesla kojenecká a dětská úmrtnost a prodloužil se lidský život. A geniální pan Pasteur již tehdy prohlásil větu, která je citována ve stále větší míře: „Jeden svět, jedno zdraví“, čímž měl na mysli to, že nelze vytrhnout člověka z řetězce přenosných chorob. Dnes je již jasné, že až osmdesát procent nově vzniklých chorob u lidí jsou tzv. zoonózy, což jsou nemoci přenosné mezi zvířaty a lidmi.

A teď se vrátím k tomu, o čem chci dnes hovořit. Jatečnictví v Evropě, jako takové, má původ již v sedmáctém století, kdy si lidé uvědomili, že zbytky zabitých zvířat v okolí lidských obydlí přitahují hmyz, hlodavce, toulavá zvířata, páchnou a mohou vyvolat choroby. Již tehdy, zejména u říčních toků vznikala jatka, ponejvíce obecní. Zbytky z jatek byly obvykle házeny do řek. Tehdejší řezníci se postupně naučili rozeznávat zdravá a nemocná zvířata včetně normálních a změněných orgánů. V osmnáctém století pak v Lyonu ve Francii byla zřízena první univerzita, kde se vyučovala veterinární medicína. Tento studijní obor se postupně rozšířil do Evropy a následně do celého světa. A to už byl první krok k ve-

HANDI PORADNA

bezplatná poradna
(ne)jen pro handicapované
Komunitní centrum aktivního
života

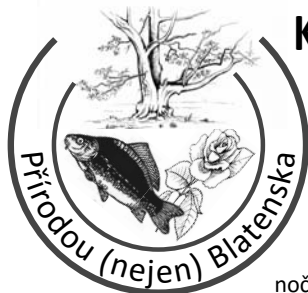
1. patro (bezbariérový přístup)
Nádražní 661, 388 01 Blatná
INFOLINKA: po - st od 10.00
do 16.00 mob: 605 819 555
email: info@skstricykl.cz

Najdete u nás informace pro oblast:

- získání kompenzačních pomůcek včetně financování, pokud je nehradí zdravotní pojišťovna nebo ÚP
- pracovní uplatnění pro OZP
- problematika vzdělávání OZP od MŠ po VŠ
- bezbariérové ubytování a doprava
- úpravy motorového vozidla pro OZP
- získání nadačních příspěvků pro konkrétní potřeby OZP
- čerpání dotací z ESF pro organizace či zaměstnavatele s cílovou skupinou OZP

Podporují nás:

Úřad práce ČR, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska,
Centrum kultury a vzdělávání Blatná

Kapitolky z fauny a flóry Myštic

Dlouhé letní večery lákají vycházce do přírody nebo k posezení na zahrádce, díky čemuž často zaslechne hlasy živočichů okolo nás.

Mezi nejvytrvalejší a nejhlasilnější noční „pěvce“ patří samečci **kobyly zelené** (*Tettigonia viridissima*). Jejich dlouhé monotónní cvrčení, které se dá připodobnit dlouhé sérii opakujících se slabik „czikczikczik“ se ozývá od začátku léta do prvních podzimních měsíců. Samečci kobylek si pro své zpěvy vyhledávají vyvýšená místa, hlavně keře či koruny stromů odkud se jejich hlas nejlépe rozléhá, možná i proto je řada lidí milně považuje za cikády. Intenzita, rychlost a délka zpěvů je významně ovlivněna teplotou, a tak se může stát, že na podzim uslyšíte od stejné kobyly úplně jinou písničku.

K letním grilovačkám neodmyslitelně patří i maso, pojďme se tedy podívat na jediného zástupce masožravých rostlin v okolí Myštic, na **bublinatku jižní** (*Utricularia australis*). Tato podivná vodní rostlina připomíná svým vzezřením obyčejný stolítek. Toto zdání ale klame, neboť její drobné úkrojkovité lístečky nesou měchýřkovité pasti, do kterých je kořist lapána pomocí podtlaku. Ten vznikne, když nebohý drobný tvoreček (nejčastěji jde o drobné korýše jako je například perloočka) zavře o víčko pasti, které se prudce otevře a korýš je nasán dovnitř. Bublinatka nemá mechanismus jak kořist usmrtit a musí čekat, než tvor zhyne v pasti sám. Bublinatky kvetou sytě žlutými květy, které rostou na vzpřímených stvolech nad hladinu. V okolí Myštic najdeme bublinatku v jezírkách nedaleko Vahlovic.

Petr Šípek
Červenec 2016

Malé česko-balkánské krajinné srovnání

Čas dovolených se již přehoupl do své druhé půlky a s ním i možnost vycestovat někam do cizích, více či méně exotických krajín. Levné, rychlé a jednoduché cestování je totiž bezesporu jednou z největších výhod současné doby. Kromě zaslouženého odpočinku někde u moře nebo aktivní turistiky v horských masívech nám dovolenkové cesty přinášejí možnost srovnání cizích krajů a našeho domova. Vědomě či nevědomě srovnáváme vše: místní piva a vína, sýry a jiné delikatesy, v méně turistických oblastech pak i pohostinnost a kulturu „domorodého obyvatelstva“. Bezesporu nejdůležitější je ale srovnání lokální krajiny s realitou u nás doma. Ať již vyrážíme, vždy raději míříme někam, kde je to buď tak nějak přirozeně krásné, nebo kde je alespoň hezká pláž a čisté moře. Asi nejvíce turistů od nás směřuje buď na balkánský poloostrov (Chorvatsko) či k našim východním sousedům na Slovensko. Krajiny obou zemí se velmi liší od té naší, a proto bych Vás na jedno takové česko-balkánské srovnání rád pozval.

Krajina Českého masívu je geologicky velmi stará. Její počátky spadají do období před 380 až 300 let, kdy se zde rozkládalo horstvo, které vzniklo mohutným variským vrásněním a jehož rozměry si nikterak nezadaly s dnešními Alpami či Himálají. Zub času ale postupně ohlodal zemskou kůru (geologové odhadují, že dnes chodíme po vrstvách, které byly 5-60 km pod povrchem!) a vytvořil zaoblenou malebnou krajinu, na kterou jsme všichni po právu hrdí. Její jemné a zaoblené tvary jakoby uspávaly a hladily na duši. Ve zdánlivě harmonii se zde střídají lesy, pole a rybníky, reliéf pahorkatiny na některých místech střídají tektonicky vzniklé údolní pánve a pohoří či hluboké kaňony řek. Geologové tomuto celku říkají Hercynský nebo Český masív a i když se nejedná o zcela nejstarší geologickou jednotku Evropy, představuje jakýsi ostrov geologické stability na kontinentu.

Stačí ale krátká cesta na jih a za 3-4 hodinky jízdy automobilem z Blatné a krajina se začíná dramaticky měnit. Zvlněná krajina Novohradských hor a Šumavy přechází v široké alpské předpolí, kterému dominuje řeka Dunaj, za kterou se již dramaticky začínají pnout ostré vrcholy Alp. Toto pohoří, stejně jako Karpaty (včetně těch moravských

a slovenských), všechna balkánská pohoří a horské masívy od Turecka po Malajsii se začaly formovat na konci druhohor a právě nyní si procházejí nejtintenzivnější fází svého růstu. Geologicky je to tedy krajina mladá a velmi neklidná, velká část tohoto území bývala ještě „nedávno“ dnem třetihorního oceánu zvaného Tethys, jehož nejbližší dnešní pozůstatky jsou třeba Nezdské jezero v Rakousku či maďarský balaton Balaton.

Zcela opačná je situace kulturní, tedy lidmi obhospodařované složky krajiny. Pokud máte rádi pojmy jako „tradiční česká krajina“ nebo „krajina našich babiček“ zkuste se během svých cest na jih či východ zaměřit na způsob obdělávání krajiny v různých zemích. Na tradiční zemědělskou krajinu totiž u nás jen tak nenarazíte. Stačí jen přejít státní hranice do Rakouska a již na řadě míst můžeme pozorovat středověké uspořádání krajiny, které se na první pohled dá poznat například podle velikosti a uspořádání polí. Průběh státní hranice České republiky a Rakouska je rozpoznatelný již z velké dálky (ale třeba i z letadla!). Na rakouské straně převažují malá podlouhlá políčka, česká strana je pokryta obrovskými a monotónními půdními bloky (ale neplatí to úplně univerzálně, i v Rakousku jsou tu a tam rozlehlé širé lány). Výrazně menší jsou i políčka v úrodných oblastech panonské nížiny v Maďarsku či Srbsku. Zde se člověk setká také s daleko větším počtem domácích zvířat, včetně u nás již téměř vyhynulých oslů či mul. Že tato krajina uživi i větší počet polních ptáků či motýlů a lépe vzdoruje letním přívalovým deštům netřeba zmiňovat. Dále na jih v tradiční zemědělské krajině balkánského poloostrova se můžeme setkat s celou plejádou u nás kdysi běžných polních plevelů. Polní plevele jsou pozoruhodné tím, že se jedná o rostliny, které dokumentují naši lidskou historii, neboť jejich původ je spjatý se vznikem zemědělství před 10 tisíci lety v oblasti úrodného púlměsíce. Plevelé jsou vlastně jakousi živoucí historickou památkou, podobně jako je kočka domácí přímým kulturním dědictvím starověkého Egypta, nebo jako ovocné stromy podél cest, které jsou památkou na vládu Marie Terzie.

Když jsme se studenty letos v červnu navštívili údolí řeky Lika nedaleko od Chorvatského Gospiće, neubráníl se doyen české botaniky profesor Lubomír Hrouda poznámce, že takto vypadal kraj jeho mládí, kraj v okolí Mirotic. Poválečné socioekonomické změny, kolektivizace a „revoluční“ myšlenky v zájmu vyšší produkce změnilly naši tradiční krajinu a zpřetrhaly vazbu mezi lidmi a zemí, obraly nás o její pestrost a historickou skulpturu. Podobně ji v současnosti neprospívá „korporativní“ podoba zemědělství a nevhodně nastavené dotační programy, které vedou k plošnému a velmi rychlému snižování druhové bohatosti a početnosti i těch nejběžnějších druhů. Naše zemědělská krajina bohužel pozbyla svoji kulturně-historickou strukturu a v současné době je téměř čistě produkční. Až pojedete příští rok na dovolenou, zkuste na chvíli sjet z dálnice a podívat se jak vypadá kulturní krajina kousek za našimi hranicemi, je možné, že právě tam uvidíte krajinu našich dědů a babiček.

Petr Šípek
Červenec 2016

Dne 24.8.1991 zemřel velký cyklista

CHRISTIAN BATTAGLIA

Na jeho počest pořádají jeho kamarádi
Vzpomínkovou jízdu na kolech
kolem Bratronic.

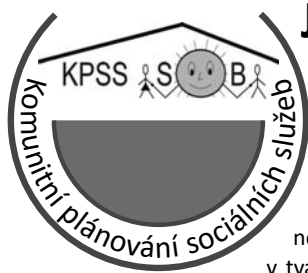
**Prezentace je v sobotu 20.8.2016
od 8,00 hod.**

**v Buzicích u Blatné,
hostinec U Čiláka
se startem v 10,00 hod.**

Trať cyklo jízdy je na trase
Buzice u Blatné, Zábouří,
Bratronic, Únice, Droužetice,
Sedlice, Buzice u Blatné.

**SRDEČNĚ ZVEME PŘÍZNIVCE
CYKLISTIKY.**

Je nám spolu báječně

Mezi domovem pro seniory v Blatné a MŠ Vrchlického se zrodil v měsíci květnu 2016 nový projekt mezigeneračního setkávání „Je nám spolu báječně“. Jde o setkávání seniorů a dětí „tváří

v tvář“ – 1 dítě a 1 senior. Mohou si společně zahrát hry, zazpívat, něco vytvořit, apod.

Veškeré aktivity jsou řízené a odehrávají se pod dohledem terapeutky a paní učitelky. Předpokladem je dobrý aktuální zdravotní stav (bez kašle a rýmy) a dobré psychické naladění. Jde nám především o emoční a etický prožitek ze setkání, procvičení paměťových funkcí a vzájemné učení se. V rámci této akce zatím proběhla dvě setkání dětí z MŠ Vrchlického s paní učitelkou D. Strnadovou a uživateli, kteří vyžadují vysokou míru podpory a pomoci. Všichni jsme se navzájem představili křestním jménem a podali si ruce. Prvotní rozpaky prolomilo společné zpívání. Následovala prstová jóga a hra „padák“, která se rázem stala nejoblíbenější. Při druhé návštěvě si již děti pamatovaly jména babiček a dědečků, pro každého přinesly obrázek, který spolu vzájemně dotvořili. Z nemluvného dědečka se najednou stal usměvavý kamarád, který pomohl otevřít lepidlo a sám si začal prozpěvovat oblíbenou písničku z dětství. Bylo úžasné pozorovat, jak si tyto dvě nejvzdálenější generace mají navzájem, co nabídnout. Vzápětí se ze všech stran ozývalo „bude dneska padák?“ Padák – hra, kterou si děti i naši senioři oblíbili na první pohled. Všichni si užili při ní spoustu legrace. Akce byla úspěšná, oprav-

du nám spolu bylo báječně. Další pravidelná setkání budou následovat po prázdninách. Už teď se těšíme, až se zase uvidíme.

Foto: Tereza Víznerová, studentka

Text: L. Fousová

Učni SOU nezištně pomáhají

Mezi učni SOU Blatná a uživateli domova pro seniory probíhá několik let velmi hezká spolupráce. Studenti se účastní různých kulturních akcí v domově a ochotně pomáhají při jejich organizaci.

Tato spolupráce dostala na jaře letošního roku další rozměr. V rámci odborné praxe učni, pod vedením mistra p. Stanislava Kučery a jeho kolegů, vyrobili pro naše seniory mobilní zahrádky. Krásné barevné truhlíky na kolech jsou uzpůsobeny tak, aby i uživatelé na vozíku mohli cokoliv pěstovat a kochat se svými úspěchy. Slavnostní předání 3 kusů zahrádek proběhlo 1. 6. 2016 dopoledne v atriu domova. Počasí nám přálo, a tak si naši senioři mohli vyzkoušet zasadit prvních pár rostlinek. Ředitelka domova Hana Baušová pronesla jménem spokojených uživatelů, kteří se díky tomu budou moci věnovat pěstování květin, bylinek nebo drobné zeleniny, poděkování. V následujících dnech tak můžeme zahájit zahradní terapii, která je velmi přínosná pro lidi, jejichž koníčkem bývalo zahradničení, ale jejich zdravotní omezení jim nedovolí pracovat na záhonech. Kontakt se zemí, semeny a rostlinami pomáhá aktivovat paměť, pozornost, myšlení a zlepšuje jemnou motoriku. Pasivní forma zahradní terapie probíhá pouhým pozorováním rostlin. I to přináší člověku radost a potěšení.

Foto: Tereza Víznerová, studentka

Text: L. Fousová

Zprávy z našich obcí

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Jubilanti v Drahenickém Málkově v červnu 2016

Kylián Luboš – 55 let

Otta Josef – 60 let

Osadní výbor Drahenický Málkov přeje všem jubilantům pevné zdraví a životní pohodu.

Desetiboj – dětský den

Rok se s rokem sešel a nás čekal další ročník Málkovského desetiboje. Do soutěžního klání se zapojilo 10 mužů, 9 žen a 5 dětí. Počasí nám kromě jednoho vydatného deštětku přálo. Stejně jako v loňském roce i letos byly soutěžní výkony dost vyrovnané. Ráda bych se s vámi podělila o můj subjektivní pohled na soutěžení.

Po téměř probdělé noci, kdy se můj malý synek neustále budil, jsem se překvapivě cítila dobře a těšila se na soutěžení. Nejsem zrovna sportovní typ, takže jsem na stupních vítězů stála pouze jednou a to předloni. První disciplína byla „střelba ze vzduchovky“ a to je moje silná disciplína, ve které si věřím. Začalo to slibně po trefené 9, následovala trefa 8 a 10. Pak mi to trochu ulítlo a byla z toho 3 a 7, takže 39 bodů, které mi přinesly 7. nejlepší výsledek. Další na řadě byl „skok z místa snožmo“, který prostě neumím, takže po prvním pokusu, kdy jsem předvedla parádní „držkopád“, mi bylo naměřeno 144 cm. Druhý pokus se sice

nejlepší desetibojaři

obešel bez pádu – 162 cm, ale i přesto je to velmi mrzutý výsledek, protože jsem nedokázala přeskočit ani vlastní výšku. Po skoku přišel „hod na koš“. Říkám si, že basket mě vždy bavil a házet koše mi šlo, ale ejhle, zkusila jsem techniku hodu jako ostatní a to se mi vymstilo. Odešla jsem s nulou a rázem jsem byla dvacátá. To se vůbec nevyvíjelo dobře. „Vrh kostkou“ taky vždy patřil k mým lepším disciplínám, ale zřejmě síly ubývají a ani menší kostka nebyla výhodou. Hodila jsem pouze 651cm.

Pausa na oběd měla sloužit k nabrání sil, jenže já se tak přejedla, že mi bylo špatně a vidina exování na čas můj stav nezlepšovala. Tak jsem zkusila nejprve „kopy na bránu“, které umím lépe, 4 góly nebyl nejhorší výsledek. Nemohla jsem se exování vyhýbat věčně a třetina s pivem na mě už čekala. Na mě dobrý, čas 7,65 – cíl splněn, bylo to pod deset vteřin. Jít hned po exování na „chůdy“ se nezdá být nejlepší volbou. Trénink mi sice šel, ale samotné závodění – katastrofa. Jelikož jsem spadla hned za startovní čarou, byla jsem poslední a chůdy mi tak zkazily celkové hodnocení. Hokej neboli „střílení tenisáku hokejkou do brány“ mi vyšlo. Trefila jsem se celkem 7 x z 10 pokusů a dokázal mě překonat pouze jeden člověk. Super! Další na řadě byly „šipky“. Letos jsem zaválela a z 6 hodů to bylo krásných 39 bodů, což byl pro mě velký úspěch a 7. místo. „Slalom na kole“ patří k další mé slabší disciplíně a poté, co mi bylo přičteno 5 trestných vteřin za nepřejetou lávku, jsem opět propadla. A jak jsem dopadla na konec? Celkově jsem nasbírala 125 bodů a to znamenalo 7. místo v ženské kategorii. V jednotlivých disciplínách jsem se umístila na 20., 14., 7., 14., 7., 8., 2., 23., 17. a 13. místě.

Aspoň, že zbytku rodiny se zadařilo – taťka získal 1. místo, brácha 2. místo a sestřenice mezi ženami skončila na krásném 4. místě.

Stupně vítězů: děti: 1. místo: Natálka Vlčková; 2. místo: Christiánek Vlček; 3. místo: Stáník Hořejší; ženy: 1. místo: Pavla Burianová; 2. místo: Hana Jahodová; 3. místo: Pavla Fíková; muži: 1. místo: Luboš Kylián st.; 2. místo: Luboš Kylián ml.; 3. místo: Pavel Burian.

Ukončení soutěže a vyhlášení výsledků se tradičně peklo maso, pilo pivo a k dobrému jídlu a pití zahrála speciální návštěva z Blatné - country kapela Tamty, kterou pozval člen našeho sboru dobrovolných hasičů pan Václav Lapka. Pan Lapka v tento krásný den oslavil své kulaté narozeniny a my mu ještě jednou přejeme všechno nejlepší.

Lucie Kyliánová

O pohár starosty SDH Drahenický Málkov

O tom, že hasičské nadšení upadá, jsme se mohli přesvědčit na soutěži v Drahenickém Málkově. V roce 2014 si k nám do Málkova přijelo zasoutěžit neuvěřitelných 28 týmů. O rok později 19 a letos jen 15. Úbytek je znát zejména v ženské kategorii. Stejně jako loni, kromě domácích, soutěžilo pouze jedno přespolní družstvo. Málkovské ženy měly problém s naběrem vody, ale útok dokončily s časem 49,68. Holky z Mečichova neměly takové štěstí a potom, co se jim roztrhlo céčko vedoucí z rozdělovače, musel být jejich útok ukončen. V mužské kategorii si černého Petra vytáhli naši kluci. Našemu proudaři se zasekl prst do hadice a útok nebyl dokončen. Naštěstí vyvázl pouze s naraženinou a nebylo to nic vážnějšího. Zde je celkové pořadí mužů a jejich časy: Bezdědovice 20,81; Chobot 23,32; Blatná 23,99; Buková 27,55; Břežnice 27,71; Uzenice 29,88; Skaličany 35,23; Mečichov 41,24; Uzeničky 56,84; Dr. Málkov NP.

domácí družstva

Ve veteránské kategorii se to nejlépe povedlo domácímu týmu. První místo získali s časem 27,96, druzí skončili chlapi ze Skaličan (28,88) a třetí byli veteráni z Uzenic (42,90). Jako tradičně bylo i mužské superfinále na 2B, ve kterém dostalo letos šanci pět nejhorších týmů ze základní soutěže na 3B. Naši kluci se klání vzdali a do boje se tedy zapojila Březnice, Uzenice, Uzeničky, Skaličany a Mečichov. Divočák nakonec putoval do Březnice (18,48). Novinkou byly i medaile, které k poháru obdrželi závodníci třech nejlepších týmů v každé kategorii.

SDH Drahenický Málkov děkuje všem členům i nečlenům sboru, kteří se podíleli na přípravě a chodu celého dne. Za rok nashledanou a snad ve větším počtu.

Lucie Kyliánová
Tereza Kůstová

Poděkování

Školní rok je u konce a já chci tímto poděkovat jedné blatenské občance, která ale nechce být jmenována a já její přání respektuji. Doslechla se o programu OBĚDY DĚTEM, který z peněz dárců financuje dětem, jejichž rodiče jsou ve finanční tísní, obědy ve školní kuchyni. Ona však chtěla pomoci konkrétním dětem, a tak se dotázala v naší škole, zda takové žáky také máme. Společně s třídními učitelkami jsme vytipovaly čtyři žáky, s jejichž rodiči jsem se kontaktovala. Po domluvě s nimi zůstali ve výběru dva žáci, kterým neznámá (mně ale známá) dávkyně platila během školního roku obědy.

Tímto bych jí chtěla jménem svým, jménem dětí i jménem jejich rodičů srdečně a upřímně poděkovat!

Jiřina Karlíková

Plavecký víceboj na ZŠ JAK

Ve středu 22. 6. 2016 naše škola zorganizovala plavecké závody v blatenském bazénu. Celkem se zúčastnilo 32 žáků z druhého stupně, kteří spolu zápolili ve třech disciplínách. První disciplína byla „plavecký sprint“ (dva bazény na čas), druhá potápění a lovení puků či gumových granátů a nakonec žáci plavali s míčem na čas. První tři soutěžící získali plavecký diplom a sladkou odměnu.

Je nutno podotknout, že se celá akce velmi povedla. Počasí vyšlo nádherně a všichni jsme se bavili. Chtěl bych pochválit všechny zúčastněné závodníky za velmi dobré výkony. Byl jsem mile překvapen, kolik šikovných plavců a „potápěčů“ ve škole máme.

Všechny naměřené časy se zapisovaly do předem připravené tabulky v PC, která všechny žáky obodovala určitým počtem bodů, podle jejich výkonů. Všechny body se následně sečetly a vyšly nám následující výsledky:

Jednotlivci:

1. místo Ondřej Sedláček 212 bodů
2. místo Ondřej Muchl 209 bodů
3. místo Jan Podlešák 208 bodů

Týmy:

6. A	6. B		
Jakub Kraus 161 bodů	Anna Fišerová 164 bodů		
Vojtěch Pojer 117 bodů	Jakub Sedláček 156 bodů		
Vlášková 127 bodů	Matyáš Brož 129 bodů		
Lucie Lexová 49 bodů	Kristýna Vinterová 188 bodů		
Celkem 454 bodů	Celkem 637 bodů		

7. A	7. B		
Rodica Panfilová 137 bodů	Vít Voráček 119 bodů		
Vanesa Vávrová 180 bodů	Kryštof Mašek 132 bodů		
František Outlý 96 bodů	Stanislav Ježek 135 bodů		
Marek Hofreiter 101 bodů	Lukáš Hochmuth 207 bodů		
Celkem 514 bodů	Celkem 593 bodů		

8. A	8. B		
Ondřej Sedláček 212 bodů	Lucie Medlínová 143 bodů		
Václav Brož 157 bodů	Jan Podlešák 208 bodů		

Vojtěch Bláha 163 bodů	Vít Habada 123 bodů		
Ondřej Holub 115 bodů	Viktorie Šornová 62 bodů		
Celkem 647 bodů	Celkem 536 bodů		
9. A	9. B		
Ondřej Muchl 209 bodů	Robin Havlík 182 bodů		
Patrik Gyevat 183 bodů	Karolína Tichá 194 bodů		
Patrik Chvátal 172 bodů	Kristýna Kosíková 138 bodů		
Anna Bláhová 114 bodů	Gabriela Hanzalová 118 bodů		
Celkem 678 bodů	Celkem 632 bodů		

Na závěr bych chtěl poděkovat plavčíkům, kteří dohlíželi na bezpečnost nás všech a pomocníkům, bez kterých by šla soutěž jen těžko uskutečnit – **Vojtěch Janota, Dominik Troniček a Daniel Holub.**

Miroslav Šafr
organizátor plaveckého víceboje

Školní akademie

Blížil se konec května a dlouhé přípravy se pomalu chýlily ke konci - byla nacvičena všechna vystoupení, připraveny kostýmy i kulisy, vybrány a sestříhány hudební doprovody a školou byla cítit tréma z chystaných veřejných vystoupení. Všichni aktéři, žáci i učitelé, se během závěrečných docvičovacích setkání měnili v tanečníky, herce, hudebníky, zpěváky, stínoherce, komiky ... prostě umělce všech žánrů.

V úterý 31. května vše vyvrcholilo dvěma dopoledními generálními zkouškami - nejprve pro žáky 1. stupně, následně i pro děti z druhého stupně. Od 16:00 hodin proběhla tradiční přehlídka žákovských vystoupení v rámci Školní akademie v blatenské sokolovně. Postupně se na pódiu vystřídala představení jednotlivých ročníků prvního stupně a tříd druhého stupně, pohádka dramatického kroužku. Do programu přispěli svým uměním i hosté - děti ze Základní školy Holečkova v Blatné a taneční kroužek DDM Blatná. Protože nás v loňském roce překvapila neuvěřitelná proměna našich učitelů a vychovatelek, byli jsme zase zvědaví, jakým způsobem zpestří program letos. A nezklamali nás. Jejich kuchařsky - cukrářské řádění podpořil i pan učitel.

Na tuto akci většinou navazuje soutěžní program „Bavíme se společně“ organizovaný Spolkem rodičů a naší školou, kterého se účastní tři nejlepší vystoupení z 1. stupně a tři z druhého stupně. Soutěž se měla

konat v pátek 3. června od 16:00 hodin na zimním stadionu. Letos nám ale počasí nepřálo, a proto se rodiče rozhodli odměnit tři postupující vystoupení z každého stupně sladkostmi bez soutěžního klání.

A co říci na závěr? Všichni organizátoři v sobě opět objevili talent profesionálních choreografů či režisérů, vystupující pak umělecká nadání. Poděkování samozřejmě patří i kostymérkám – maminkám a babičkám, které se zase překonaly. Při vlastním předvedení v sokolovně svou pomocnou ruku přidalo i skryté technické zázemí, které vše doplnilo o kouzla světelné a zvukové techniky. Díky plného nasazení všech se každoroční akademie opět skvěle vydařila.

Hodina moderní chemie

Pro zpestření výuky chemie jsme ke konci školního roku využili nabídku VŠCHT. Její projekt „Hodina moderní chemie“ popularizuje chemii a moderní chemické obory a tím se snaží přiblížit chemii žákům středních a základních škol.

Zástupci VŠCHT Praha objasňují nejnovější trendy v chemii a především ukazují praktické aplikace chemie, bez kterých se neobejde náš každodenní život. Hodina je interaktivní, probíhá formou dialogu s množstvím pokusů, které jsou předvedeny v průběhu hodiny.

Pro žáky 8. a 9. ročníků jsme objednali přednášku zaměřenou na pokusy s kapalným dusíkem, který většina lidí zná v souvislosti s vypalováním bradavic. Dusík má však všestrannější využití a to i v gastronomii. Je totiž chladicím médiem, které uvolňuje velké množství plynu, toho se dá využít při výrobě zmrzliny. Tímto pokusem jsme se rozloučili. Za správné odpovědi během celé přednášky získali šikovní žáci zajímavé odměny.

Petra Karešová
učitelka chemie

Naše „Prostřeno“

Poslední hodinu našeho pracovního vyučování – vaření, jsme se nechaly inspirovat oblíbeným pořadem „Prostřeno“. Na přípravu všech jídel dohlížela naše paní učitelka Hana Šafaříková.

První skupina – Anna Svobodová, Adriana Chodová a Vanesa Vávrová – připravila následující menu: předkrm – zeleninový salát s dressingem, hlavní chod – přírodní kuřecí maso s bramborovou kaší a dezert – buchta z podmáslí.

Druhá skupina – Simona Šuhajová, Rodica Panfil a Karin Míková – soutěžila se zeleninovým salátem s balkánským sýrem a orestovanou slaninou, fazolkami s anglickou slaninou a s čokoládovou miskou s ovocem a zmrzlinou.

Třetí skupina – Zuzana Chlandová, Leontýna Kosíková a Veronika Francová – připravila ovocnou bombu, opečené brambory se sýrovou omáčkou a kuličky na sladko.

Společným úkolem všech tří skupin bylo doplnit všechna menu nealkoholickým nápojem, i to se všem skupinám podařilo na výtečnou.

Navzájem jsme si všechna jídla ochutnaly a všechno bylo moc dobré. Takže paní učitelka mohla konstatovat, že vítězky jsme všechny a my jsme byly spokojené. I když úklid trval déle než obvykle, celý program se nám moc líbil!

Simona Šuhajová, Rodica Panfil, VII. A

Úspěchy našich žáků v soutěžích

(pokračování)

Květen a červen jsou měsíce, ve kterých probíhají převážně sportovní soutěže. A ani v nich se naši žáci neztratili a dosáhli velmi pěkných úspěchů. Posuďte sami:

Hokejbal proti drogám, krajské kolo

4. a 5. třídy 3. místo

McDonald's CUP

1. a 3. třídy

Okresní kolo 1. místo - postup do Krajského kola

Krajské kolo 7. místo

4. a 5. třídy

Okresní kolo 7. místo

Lehkoatletická všestrannost

4. místo celkové umístění družstva atletů 1. stupně

1. místo Hanzlíková Tereza (II. B)

Brynda Matyáš (I. A)

2. místo Fiřt David (V. B)

3. místo Strnadová Natálie (III. B)

4. místo Schwarz Tomáš (III. A)

6. místo Medlínová Natálie (I. B)

7. místo Jiřincová Klára (IV. A)

8. místo Fišer Martin (II. A)

9. místo Outlý Jakub (IV. A)

10. místo Šmídová Tereza (V. B)

Pohár rozhlasu

Kategorie: mladší žáci

10. místo družstvo mladších žákyň

Kategorie: starší žákyň

6. místo družstvo starších žákyň

Kategorie: mladší žáci

8. místo družstvo mladších žáků

3. místo Hochmuth Lukáš (VII. B) - běh 60 m

1. místo Štědranský Michal (VII. A) - hod míčkem

Kategorie: starší žáci

6. místo družstvo starších žáků

2. místo Chvátal Patrik (IX. A) - vrh koulí

3. místo Chvátal Patrik (IX. A) - skok daleký

Atletická soutěž ZŠ

Kategorie: starší žáci

2. místo Braunová Tereza (VIII. A) - skok vysoký

3. místo Podlešák Jan (VIII. B) - skok vysoký

3. místo Gyevat Patrik (IX. A) - vrh koulí

Naši žáci byli úspěšní i v dalších vědomostních nebo dovednostních soutěžích. Proběhla i krajská kola, do kterých postoupili vítězové Okresních kol. Ani tady se naši zástupci neztratili.

Biologická olympiáda (kategorie C)

Krajské kolo

úspěšný řešitel Karban Matěj (IX. A)

Pythagoriáda (kategorie 6. Ročník)

13. - 22. místo Houdek Svatopluk (VI. A)

Jihočeský zvonek, kategorie II. (lidová píseň)

Krajské kolo

stříbrné pásmo duo Kosíková Kristýna, Nová Pavlína (IX. B)

Hlídky mladých zdravotníků

kategorie - 1. stupeň

2. místo družstvo: Vondrová Sandra, Šustrová Karolína, Haštavová Simona, Kratochvílová Zuzana, Španihel Adam (5. - 6. ročník)

kategorie - 2. stupeň

2. místo družstvo: Mikeš Jan, Kosíková Kristýna, Hanzalová Gabriela, Sedláková Adéla, Sokolová Lucie (9. ročník)

3. místo družstvo: Řehoř Zbyněk, Vilítá Jan, Jareš Adam, Minaříková Kateřina, Tvrdý František (7. - 9. ročník)

7. místo družstvo: Miková Karin, Kosíková Leontýna, Panfilová Radka, Vávrová Vanesa, Piklová Aneta (7. ročník)

Všem žákům děkuji za skvělou reprezentaci školy

Jiřina Karlíková

Pasování našich prvňáčků na čtenáře

V pátek 3. června a v pátek 10. června se naši malí šikovní čtenáři vydali do blatenské knihovny, kde je čekalo pasování slavnostním mečem do řádu čtenářského. Ještě než byli žáci pasováni, vyzkoušela je paní knihovnice, jestli umí pěkně číst a zda znají pravidla správného zacházení s knihami.

O zábavu a legraci se postaral „skřítek blatenské knihovny“, který si s dětmi zadovářel a postaral se o jejich pasování. Po slibu, že se budou děti ke knihám hezky chovat, obdržely průkazku do knihovny, pamětní list, odznak čtenáře a knihu od Kláry Smolíkové – Knihožrouti.

Dětem, i nám učitelkám, se pasování moc líbilo. Doufáme, že jim hezký vztah ke knihám vydrží, že se kniha stane jejich kamarádem. Děkujeme paní Šustrové a paní Formánkové za přípravu zajímavé akce pro malé školáky.

Marcela Karbanová, Iva Tvrdá
třídní učitelky 1. tříd

Putování dramatickou krajinou

V letošním roce se naše třída VIII. B zúčastnila internetové ekolo-gicko-osvětové soutěže „Putování dramatickou krajinou“. Deset týdnů jsme se scházeli pravidelně ve středu ráno a odpovídali na otázky. Naše snaha byla odměněna vítězstvím - dvoudenním poznávacím zájezdem na Plzeňsko.

V samotné Plzni zemřel jeden z nejvýznamnějších českých dramatiků J. K. Tyl a též zde dlouhá léta žil strakonický rodák J. Skupa, tvůr-

ce populárních loutkových postav Spejbla a Hurvínka. První den výletu jsme se toulali severním Plzeňskem. Spolucestujícími v autobuse nám byli žáci ZŠ FLČ ze Strakoníc. Nejprve jsme se pokochali pohledem na největší kaolínový důl v ČR v Kaznějově, kde se natáčela «turecká» bitva z druhého dílu Princezny ze mlejna. Navštívili jsme také zámek Manětín, barokní perlu západních Čech a poté jsme si prošli nejmenší městečko v střední Evropě - Rabštejn nad Střelou. Následovalo regionální muzeum v bývalém probošství v Mariánské Týnici. Nedaleko Třemošné jsme si z vyhlídky prohlédli Hromnické jezírko, unikátní „mrtvé“ jezero, pozůstatek po těžbě břidlice. Voda v jezírku je slabým roztokem kyseliny sírové, a proto je zcela bez života. Na závěr prvního dne jsme stihli navštívit dvě plzeňská muzea - Muzeum loutek a Západočeské muzeum v Plzni, kde jsme zhlédli expozici Cesta do pravěku. Ubytování jsme měli zajištěné na internátu VOŠ a SPŠ na Koterovské ulici.

Druhý den byl zahájen překvapením, které nikdo nečekal. Byli jsme se totiž podívat na hřbitově na náhrobek J. Skupy. Následovalo planetárium v plzeňské Techmánii. Zbytek dne jsme strávili v ZOO a v Dinoparku. Výlet s bohatým programem jsme si užili.

Vojtěch Janota, VIII. B

Návštěva partnerské školy ve slovenském Važci

Velice milým partnerem naší školy je MŠ a ZŠ ve slovenském Važci. Společně jsme již pracovali na dvou projektech, ten letošní jsme nazvali „Školní život očima žáků - slovem i fotografií“. Z akcí během školního roku jsme pořizovali fotografie, které jsme my, žáci, doplňovali hodnocením. A to buď na schůzkách předsedů tříd, nebo společně se spolužáky. Celoroční projekt jsme završili naší návštěvou ve Važci. A tak se v pátek 13. května 40 žáků z druhého stupně společně s pedagogickým doprovodem vydalo na plánovanou návštěvu. Naši výpravu doprovázela starostka Blatné paní Kateřina Malečková a bývalý starosta pan Josef Hospergr. Čekala nás dlouhá cesta do obce, kde velkou část svého života žil a maloval blatenský malíř Jan Hála. Hned po příjezdu do Važce nás čekalo přivítání panem starostou a zastupiteli v zasedací místnosti ve važecké radnici. Poté jsme se jeli ubytovat do motorestu „Kriváň“. Večeři jsme měli připravenou ve školní jídelně a hned po ní nás čekal zajímavý program – znalostní kvíz a diskotéka. V sobotu jsme měli naplánovaný výlet do okolí. Celý den sice přišlo, ale my jsme všechna na-

plánovaná místa navštívili - Spišský hrad (nádherný), Levoču, Poprad, Muzeum Vysokých Tater v Tatranské Lomnici a krátce jsme se zastavili i u Štrbského plesa. Večer jsme se hráli florbalové utkání ve školní tělocvičně a přátelství jsme upevňovali opět na diskotéce. V neděli dopoledne jsme se vypravili do Vysokých Tater znovu, lanovkou jsme vyjeli na Hrebienok a odtud jsme došli k vodopádům na Bílém Váhu. Odpoledne jsme se navštívili dům Jana Hály, kde vedení výpravy položilo květiny. Pak jsme se zúčastnili lidových slavností „Pochodu omiliencov“ a „Otvárania studničiek“. Velká škoda, že byla docela zima. Večer už jsme měli mít vlastní program na motorestu, ale my jsme si zase přáli diskotéku. Naše přání bylo vyslyšeno! V pondělí jsme navštívili Muzeum lidových tradic ve Važci, Važeckou jeskyni a celý náš program jsme uzavřeli prohlídkou školy a zhodnocením projektu. Po obědě jsme vyrazili na zpáteční cestu. Navázali jsme nová přátelství a poznali kraj našich slovenských přátel. Doufáme, že partnerství mezi naší a važeckou školou bude pokračovat.

Naši výpravu jsme mohli zrealizovat díky finančním prostředkům získaným z grantu Jihočeského kraje z programu „Podpora práce s dětmi a mládeží, 1. výzva pro rok 2016“, příspěvku od zřizovatele Města Blatná, stejně tak i od sponzorů VISHAY ELECTRONIC s.r.o., Blatenské strojířny Blatná s.r.o. a DURA Automotive CZ, k.s. Blatná. Všem patří velký dík!

Jiřina Karlíková, ředitelka školy
Matěj Karban, žák IX. A

Poslední týdny a dny na ZŠ TGM Blatná

Závěr roku našich nejmenších školáků - spaní ve škole a pěší výlet do Bezdědovic

Spát ve škole, to byl v dřívějších dobách sen každého školáka. V dnešních školách se ale tato akce stává tradicí stejně tak jako v naší škole. A když se k malým prvňáčkům přidají jejich patroni z devítky, tak je to teprve zážitek, zvláště pro ty nejmenší. Konec května si zpřijemnil nocováním ve škole námořníci z 1. B se svými patrony z 9. A. 2. června v odpoledních hodinách se v hale školy zase sešly děti z 1. A a hrstka žáků z 9. B. Po odchodu posledních rodičů, kteří se se svými ratoletmi těžko loučili, jsme se mohli vydat na naši výpravu. Nejdříve nás čekala komentovaná prohlídka blatenského zámku, kterou pro nás připravila paní učitelka Wachtlová. Zkoušku odvahy museli prvňáčci podstoupit v místní mučírně, kterou museli sami projít a vylovit si drahokam z poněkud nevábné hmoty. Našli se i tací, kteří si s sebou na cestu vzali raději deváťáka, ale všichni ukázali, že dokáží svůj strach překonat. Medaile, malá sladkost a především nalezený drahokam byly pro všechny zaslouženou odměnou. Po přesunu na letní stadion, kde nám bylo jako každý rok umožněno udělat si táborák (za to velký dík panu Michalu Bláhoovi), si všichni opekli nějakou tu pochoutku na ohýnku a dováděli se svými patrony. Nastal čas přípravy pelíšků, a proto nám nezbyvalo nic jiného, než se odebrat zpět do školy. Knihovna se stala místem našeho dobrodružného nocování. Nechyběla ani pohádka na dobrou noc, při které nám dělali společnost naši patroni. Druhý den jsme společně posnídali lahůdky od maminek, a i když nám počasí úplně nepříjemně, vydali jsme se na pěší túru do Bezdědovic. Místní hřiště jsme využili pro fotbal a vybíjenou. Zpáteční cestu jsme si zpestřili jízdou vlakem. Věřím, že pro naše nejmladší školáky to byl jeden z největších zážitků během jejich prvního školního roku. Už teď se těšíme na další noční dobrodružství.

Pavla Fousová, třídní učitelka 1. A

Rozloučení s našimi patrony - deváťáky

Konec školního roku se nezadržitelně blížil a s ním i loučení s našimi patrony. Letošní školní rok jsme loučení pojali v jiném duchu a s deváťáky jsme se rozloučili na diskotéce v Elimatu. Celé dopoledne nás provázely hry, muzika a tanec. Pro děti byly připraveny soutěže, do kterých se zapojovali jak malí, tak velcí školáci. O hudbu se nám staral DJ Jaroslav Havel, který měl co dělat, aby tempo našich dětí stíhal. S občerstvením nám pomáhala p. Vodičková, která měla také velkou zásluhu na konání celé této akce. Oběma zmiňovaným osobám bychom chtěly poděkovat, že nám umožnily strávit hezké dopoledne a takto si užít poslední čas «velkých i malých» pohromadě.

První školní rok našich školáků je za námi a na jeho pohodovém zvládnutí mají velký podíl nejen jejich rodiče, ale i kamarádi z devátých tříd s jejich třídními učitelkami. Tímto bychom jim chtěly velmi poděkovat a zároveň popřát do dalších studijních let hodně úspěchů a ať jim září slunce na každém kroku a proplouvají životem bez velkých vln. To jim přejí sluníčka, námořníci a jejich třídní učitelky.

Iveta Burianová, třídní učitelka 1. B
Pavla Fousová, třídní učitelka 1. A

Slavnostní předávání vysvědčení žákům 9. ročníku

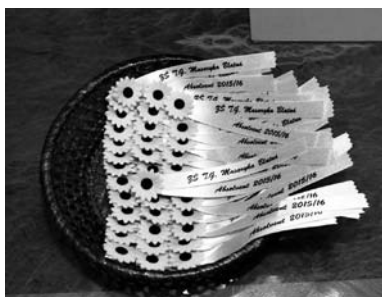
Rok se s rokem sešel a přiblížil se konec školního roku a s ním konec povinné školní docházky pro naše devátáky. Jako již tradičně i letos proběhlo slavnostní předání vysvědčení na blatenském zámku. Za účasti

předávání vysvědčení 9. A

předávání vysvědčení 9. B

poslední zvonění

paní starostky Bc. Kateřiny Malečkové a zástupkyně oddělení finančního a školství ing. Evy Linhartové převzali žáci a žákyně závěrečná vysvědčení, pochvaly třídní učitelky a ředitelky školy, knižní odměny a z rukou paní starostky si všichni odnesli symbol našeho města – rudou růži. Všem vycházejícím žákům

přejeme do studentského života hodně štěstí, zdraví a pohody a budeme rádi, když si někdy přijdou zavzpomínat na svá školní léta na ZŠ TGM. Děkujeme také paní Kamile Berndorffové za fotografie z předávání vysvědčení na zámku. Prohlédnout si je můžete na www.zstgmblatna.cz.

Dana Houzarová, zástupkyně ředitelky

Absolventské práce žáků devátého ročníku

Absolventské práce se na naší škole staly již tradicí. Ani v letošním školním roce tomu nebylo jinak. V hodinách informatiky žáci a žákyně 9. ročníku připravovali textové práce na zvolené téma a posléze také prezentace, pomocí kterých pak svou práci obhájili před komisí. Nejtěžší bylo vybrat téma, najít mezi pedagogy svého vedoucího práce a jak se říká „dát se do toho“. Děvčata a chlapci se postupně prokousávali svými tématy, diskutovali s vedoucími prací, s vyučujícími informatiky,

hledali zdroje, ale také nápady, čím svou práci obohatit. Na řadu tak přišly vlastní fotografie, kroniky, videa, grafy, tabulky, vlastní výrobky, diplomy a medaile. Vrcholem první etapy bylo vytištění a svázání absolventské práce. Na ni pak navázala tvorba prezentací. I tady bylo třeba nejprve připravit osnovu, zamyslet se nad tím, jak vše připravit, aby jim prezentace byla při obhajobě dobrou oporou. A co bylo úplně nejtěžší? Při tvorbě prezentace určitě pocít, že čím více textu dám do prezentace, tím lepší to bude. Ale jak se ukázalo, opak byl pravdou. Finále nastalo ve dnech 13. – 14. června, kdy proběhly obhajoby. Jsme moc rádi, že se jich zúčastnila paní starostka Bc. Kateřina Malečková, pan místostarosta Pavel Ounický a zástupkyně oddělení finančního a školství Ing. Eva Linhartová. Myslím, že všichni předvedli velmi dobrý výkon, ukázali, co se naučili a že dokáží obhájit svou práci před komisí. Děkuji všem dětem za jejich výkon, kolegům za celoroční práci na projektu a Městu Blatná za odměny, které pro naše žáky věnovalo.

Dana Houzarová, zástupkyně ředitelky

Cesta za sladkým polštářem

V pátek 24. června 2016 se naše družina vydala na cestu za sladkým polštářem. Vše začalo, když holčičce ukradl zlý čaroděj Kazisen její

sladký polštář, na kterém se jí zdály jen ty nejsladší a nejhezčí sny. Společně s dětmi jsme se tedy vypravili do peřiny, kam se čaroděj ukryl i se sladkým polštářem. Po cestě dětem Kazisen připravil zálučné úkoly. Například aby se celá

skupinka seřadila od nejmenšího po největšího, skákat po jedné noze, zazpívat písničku, pochytat ovečky, poznat pohádkové postavičky nebo třeba jít pozadu jako rak. V peřině u zámeckého rybníka úkoly skončily a my začali hledat ztracený sladký polštář. A věřte nebo ne, my ho našli! Spokojeně jsme se vrátili do školy a těšili se ze sladkých dobrot, které se ukrývaly v polštářích.

Petra Motejková, vychovatelka ŠD

Žákovský parlament v roce 2015/2016

Ani v letošním školním roce žákovský parlament nezahálel. Jeho členové se se svými koordinátorkami celý rok věnovali projektu Stavíme mosty mezi generacemi. Tento dlouhodobý projekt zaměřený na propojení všech generací vyvrcholil v květnu Maratónem splněných přání, kterého se zúčastnilo 439 běžců. Na trati se objevili zástupci z řad MŠ, ZŠ, SŠ, učitelé, ale své zastoupení mezi běžci měl i Domov pro seniory. Už v září se můžete těšit na výstavu přání, kterou si budete moci prohlédnout v KCAŽ Blatná. Žákovský parlament každoročně pořádá desítky akcí a projektů. Při organizaci těchto akcí se členové ŽP učí pracovat v týmu, ale zároveň nést zodpovědnost za svá vlastní rozhodnutí. Získávají potřebné dovednosti při prezentování své činnosti. V rámci Konzultačního centra pro žákovské parlamenty mají možnost sdílet své zkušenosti s parlamentáky z celé republiky, mohou se pochlubit svými úspěchy, ale také hledat radu v případě neúspěchu. Velká rodina žákovských parlamentů se neustále rozrůstá a to moc těší. Právě proto připravujeme na říjen velké setkání žákovských parlamentů u nás v Blatné. Doufáme, že toto setkání bude inspirativní pro nás jako pořadající školu stejně jako pro naše hosty.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Kurzy anglického jazyka s rodilými mluvčími

Po výběrné zkušenosti z loňského školního roku jsme i letos pozvali na závěr školního roku lektory z agentury Talk Talk, kteří se po celý týden

věnovali žákům naší školy. Lektori Jeff Boone a Rachel Drummond měli na svých hodinách celkem 32 žáků. Děti se učily 6 hodin denně 5 dní v týdnu, absolvovali tedy 30 hodin anglického jazyka s rodilým mluvčím. Skupina mladších žáků dokonce zakončila celotýdenní studium společným piknikem. Ani skupina starších žáků nepřišla o překvapení a vyrazila se svým lektorem na komentovanou prohlídku města Blatná. Doufám, že i letos byli účastníci kurzu spokojeni. Poslední den byl věnován předáváním certifikátů za absolvování kurzu a samozřejmě loučení s lektory.

Ludmila Růžičková, učitelka Aj

VÝZVA

ZŠ TGM Blatná oslaví v roce 2017

50. výročí školy

Prosíme o spolupráci bývalé žáky, učitele, zaměstnance ZŠ TGM a všechny, kdo by měli k laskavému zapůjčení materiály (fotky, tabla, videozáznamy, historické materiály...).

tel. č.: 776 781 204

e-mail: vorizd@seznam.cz

Materiály budou použity při oslavách 50. výročí založení školy.

Velice děkujeme za spolupráci!

zaměstnanci ZŠ TGM Blatná

Beseda s ministrem a senátorem v SOŠ Blatná

Na konci června, v pátek 24. 6. 2016, navštívil město Blatná ministr průmyslu a obchodu ČR Ing. Jan Mládek, CSc. a senátor Ing. Karel Kratochvíle. Oba pánové se po návštěvě na městském úřadu přesunuli do areálu Střední odborné školy, Blatná, V Jezárcích 745, kde se za doprovodu místostarosty města Blatné pana Pavla Ounického, taktéž absolventa SOŠ Blatná, setkali v přednáškovém sále se studenty SOŠ a SOU Blatná.

Před zhruba stovkou žáků obou škol a jejich pedagogů hovořili pan ministr i pan senátor o rozvoji průmyslu, zemědělství a obchodu nejen z pohledu České republiky, ale i celé Evropské unie. Podpořili důraz kladený na odborné a technické vzdělávání, které je stěžejním zaměřením obou škol. Pan ministr zdůraznil i význam rozvoje vědy a výzkumu, zejména aplikovaného. Samozřejmě ve světle aktuálního dění nezůstal stranou besedy ani výsledek britského referenda a z něho plynoucí „brexit“. Nebyla nouze o otázky z pléna, na něž oba pánové brilantně odpovídali.

Bohužel čas vyhrazený setkání rychle uplynul a účastníci besedy se museli s oběma pány i jejich doprovodem rozloučit. Ti pak odjeli na další návštěvu do podniku společnosti DURA Automotive CZ. Poté se setkali s občany města Blatná v komunitním centru.

Zprava: místostarosta Blatné Pavel Ounický, ministr průmyslu a obchodu ČR Ing. Jan Mládek, CSc., senátor Ing. Karel Kratochvíle, asistentka senátora L. Čapková a ředitel SOŠ Blatná Ing. Mgr. Pavel Kotrouš

Schola ludus

Výtvarný obor ZUŠ je určen především pro žáky, kteří rádi tvoří, malují, kreslí, modelují a chtějí poradit, jak na to. Naučí se nejen kreslit tužkou, perem nebo pastelem, ale seznámí se se základy grafiky, zvládnou vytváření prostorové, jak s hlíny, tak i z dalších materiálů.

Výtvarná výchova podporuje každé dítě, aby se vyvíjelo v citlivou bytost. Moji výuku navštěvovalo v uplynulém školním roce 56 žáků, výuka probíhala v přízemí ZUŠ.

K dispozici máme také keramickou dílnu s moderní pecí a novým hrnčířským kruhem. Výuka probíhá ve skupinách s přihlídnutím k věku a zájmu dětí. Dvě oddělení jsou zaměřené na keramiku a ostatní jsou zaměřené na kresbu, malbu a další i netradiční výtvarné techniky, jako je kašírování, šití dekorací, asambláže, objektová a akční tvorba, či PETart.

Díky zájmu dětí jsme se v uplynulém roce začali zabývat i kaligrafií. Žáci by měli zvládnout aranžérskou švihovku a umět rozeznat různé druhy písma, včetně fontů určených spíše pro počítačovou grafiku. Žáci se učí základům plakátové tvorby a zalamování textů hravou formou, kdy písmem modelují tvar nebo prostor. Zaujetí „krásným“ ručně psaným písmem je opravdu velké.

Další oblíbenou technikou je klasická grafika, kde se zabýváme především tiskem z výšky (linoryt) a tiskem z hloubky (suchá jehla). Byl zakoupen nový lis pana Slámy, který tiskne odlišným způsobem než klasická satínírka, je i pro mladší žáky snadněji ovladatelný a umožňuje zvládnout celý výtvarný proces samostatně.

Přestože naše škola nemá počítačovou učebnu, zabýváme se i počítačovou grafikou a tvorbou jednoduchých animovaných filmů. Zúčastnili jsme se filmového festivalu, který pořádala ZUŠ Soběslav, kde jsme obsadili krásné druhé místo. S krátkým animovaným filmem „Cirkus bude“ jsme se zúčastnili také Přehlídky výtvarných oborů v Českém Krumlově. Pro Galerii v Kutné Hoře jsme vytvořili soubor plakátů se zvířecími motivy.

V loňském roce nám škola zakoupila šicí stroj, na kterém starší žáci tvoří šité a následně malované dekorace. Jsou to například ryby, ptáci, postavy a pohádkové bytosti, které doplňovali například soutěž Příroda Blatenska a byli součástí výstavy na Krajském úřadě v Českých Budějovicích.

Také jsme začali spolupracovat s tanečním a hudebním oborem. Vytvořili jsme pro jejich představení „Káj a Gerda“ první šité kulisy. Zmínila bych hlavně šitý trůn pro zimní královnu, který byl do nedávna velmi oblíbenou součástí naší učebny. V letošním roce jsme tuto mezioborovou spolupráci ještě rozšířili a zhotovili scénu muzikálu „O dvanácti měsíčkách“, na které se podíleli všichni žáci. Vytvořili nejen kulisy, ale i kostýmy dvanácti měsíčků a vyzkoušeli si i práci maskérů. Při premiéře byli poprvé pozváni i na podium. Za odměnu všichni tvůrci nosí

odznak s nápisem kulísák. Tyto kulisy byly také součástí výstavy na krajském úřadě. V současné době jsme vytvořili kulisy k dalšímu představení „Letem světem“ stroj času, planetu a housle. S převozem a instalací nám ochotně pomáhají někteří rodiče.

Práce žáků jsou dále použity jako výzdoba školy, jako stálá výstava žáků výtvarného oboru v koncertním sále, jako podklady k různým upomínkovým předmětům, kalendář, pexeso, almanach k výročí školy apod.

Každým rokem obesíláme také výtvarné soutěže, na kterých dosahujeme pěkných výsledků. Uvádím některé z nich Český brambor: 1. místo – Gabriela Pacovská, Martin Teško, Kladenská veverka: 2. místo Jiří Ďurian, Proměny: 1. místo: Natálie Medlínová, Eliška Dvořáková, 2. místo: Adélka Kratochvílová, Tomáš Koubek, Nela Kučerová, Eliška Koblihová, 3. místo: Natálie Rybová, Eliška Dvořáková, Adolf Voračka, čestné uznání: Frederika Nuslová. Mezinárodní dětská výstava LIDICE: čestné uznání Janě Svobodové, za velmi pěknou keramickou mozaiku na téma škola.

Blahopřejí i žákům, kteří se dostali na střední školy s uměleckým zaměřením. Jsou to Charlotte Batistová – Střední uměleckořemeslná škola sv. Anežky České v Českém Krumlově a Antonín Řehoř – Soukromá střední uměleckořemeslná škola Zámeček Plzeň.

Výtvarná výchova vede ke kreativnímu myšlení, samostatnosti při řešení různých problémů. Bez těchto vlastností se neobejde žádný umělec, ale ani úspěšný vědec, právník či podnikatel.

Eva Ďurčová
učitelka výtvarného
oboru ZUŠ Blatná

Integrovaná boccia zamířila na Blatensko

U příležitosti Celosvětového a národního dne RS (roztřesené sklerózy) uspořádalo v červnu sportovní družstvo Rosničky SKS Tricykl Blatná společně s členy Rosky Písek, členy Rosky Jindřichův Hradec a družstvem mačkovských boccistek přátelský turnaj ve hře iboccia. Akci se s úspěchem podařilo zorganizovat v Domově PETRA Mačkov.

Po třech hodinách soupeření, kdy si všichni užili nejen hru, ale i legraci, přišla vhod relaxace v bazénu a v masážním stroji. Šlo hlavně o příjemné setkání lidí, kteří se rádi vidí a dokáží si užít společné chvíle, i když jim osud nadělil zdravotní hendikep. Konečné výsledky přátelského turnaje v tomto případě nejsou důležité, tady se hrálo na pohodu. Už nyní se těšíme na další ročník pohodové akce.

HK

Pohár pro vítěze I. ligy v iBoccie obhájily Rosničky SKS Tricykl

Pro naše boccistky byl třetí ročník první ligy v Jihočeské iboccie velice náročný, neboť z minulého ročníku obhájovaly 1. místo v tomto integračním sportu, kde mohou spolu bez problému sportovat závodníci bez rozdílu zdravotního postižení. Slavnostní vyhlášení

výsledků proběhlo 16. června 2016 v Českých Budějovicích, kde se sešli všichni hráči 1., 2. a 3. ligy, rozhodčí, koordinátor turnajů a pozvaní hosté. Nejlepším týmům byly předány putovní poháry. Nechyběly také medaile a diplomy s konečným skóre všech odehraných turnajů, které budou pro všechny zúčastněné hezkou vzpomínkou.

Naše hráčky si s konečným skóre 52 bodů potvrdily pozici nejlepších hráček první ligy a již nyní se družstvo Rosničky pilně připravuje na další ročník. O výborné výsledky turnajů třetího ročníku se zasloužily hráčky: Jaroslava Buriánková, Katarína Martinková, Lenka Mottlová, Ivana Nápravová, Věra Škochová a Eva Řezáčová.

Start družstva Rosničky SKS Tricykl na turnajích 1. Jihočeské ligy v iboccii podporuje: Jihočeský kraj a Svazek obcí Blatenska.

HK

SKS Tricykl na EHC v Lounech

Na konci června čekala tricyklisty našeho klubu poslední prověrka před startem na světovém poháru v paracyklistice, který se jede na konci července v okolí Bilbaa (Španělsko). Své síly porovnali na závodech EHC v Lounech. Tento evropský závod, který je určen závodníkům na hendbacích, tricyklech obsahuje také vložený závod na koloběžkách a jeho organizace již tradičně ležela na bedrech starosty města Louny spolu se sportovním oddílem Askelna a s mnoha dobrovolníky.

V silné konkurenci a na poměrně těžké trati vybojoval Václav Vokůrka 3. místo nejen v časovce na 15 km, ale také v kritériu, které se jelo městem Louny. Stejně závody úspěšně dokončily také Iveta Kolínská a Lada Ekrtová, které na této trati velmi výrazně vylepšily svůj čas z předchozích ročníků.

Start našich tricyklistů na EHC Louny podporuje: Jihočeský kraj, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska, Nadace ČEZ, Lesy ČR s.p.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem sponzorům, všem, co se na zdárném průběhu turnaje podíleli a všem fanouškům, kteří přišli v sobotu mladé fotbalisty podpořit.

O tyto krásné ceny se celou sobotu bojovalo

Vycházky za ptáky s ČSOP Blatná

Ornitologové ze ZO Českého svazu ochránců přírody Blatná každoročně zvou veřejnost na nejméně dvě přírodovědné vycházky s pozorováním ptactva. Na jaře je to na počátku května Vítání ptačího zpěvu, které letos bylo v Blatné dne 8.5. u rybníků Topič a Řitovíz. Vycházky se zúčastnilo 53 účastníků, kteří za krásného počasí viděli a slyšeli 65 druhů ptáků a mnoho z nich si prohlédli i z bezprostřední blízkosti při ukázce kroužkování a opětovném vypouštění do přírody - největšími hvězdami byli slavík modráček, pták roku - červanka, sojka, tři druhy pěnic, cvrčilka slavíková, lejsci šedí a samice lejska černohlavého. K nejlepším slyšeným pěvcům patřil slavík obecný, drozd zpěvný, žluva a pěnice černohlavé. Další vycházky do okolí Blatné i s ukázkami kroužkování na jaře proběhly pro blatenské školy.

Na podzim první říjnový víkend se vždy koná FESTIVAL PTACTVA. Zájemci jsou zváni i letos a to buď na **sobotu 1. října** nebo na **neděli 2. října 2016**, přesný den i čas a místo srazu najdete na webu WWW.CSOP.CZ/BLATNA nebo na www.blatna-ornitologie.cz. Bude vybrána a upřesněna atraktivní lokalita na Blatensku. Na počátku prosince bude v sále SOŠ Blatná opět tradiční promítání fotografií z přírody, pozvánka bude upřesněna nejen na webu ČSOP ale i v SOBÁČKU či Blatenských listech. Loni bylo promítání z brazilského Pantanal a vodopádů Iguazú, toto promítání ZO ČSOP nabízí i pro školy či jiné zájemce, stejně jako promítání například z přírody Dunajské delty, Skandinávie, z Ugandy či z našeho krásného Blatenska (o ptácích či na jiné téma), kontakt csopblatna@seznam.cz. Domluvit se lze i na přírodovědné vycházce.

Petr Pavlík

O pohár Romana Vonáška

TJ Blatná oddíl kopané uspořádala v sobotu 25. června 2016 již 5. ročník fotbalového turnaje. Turnaj byl určen pro hráče narozené r. 2005 a mladší. Letos se turnaje zúčastnilo deset týmů: Blatná, Březnice, Dražejov, Sedlice, Rožmitál p./Tř., Hradiště, Lit. Bohutín, Klatovy, Protivín a Vimperk.

Vítězem turnaje se stal Šumavan Vimperk, který ve finále porazil tým TJ Hradiště. Třetí příčku obsadili mladí fotbalisté Klatov a čtvrtí byli hráči Rožmitálu. Mladí domácí fotbalisté obsadili na tomto silně obsazeném turnaji páté místo.

Jako každý rok byl i letos při turnaji oceněn za dlouholetou trenérskou činnost jeden z bývalých trenérů TJ Blatná. Tentokrát byl vybrán pan Kocůr. Ještě jednou děkujeme za dlouholetou trenérskou činnost.

Zapomenutá vzpomínka Blatné na srpen 1968

„Významný předpoklad pro úspěšný politický zápas s pravíci a pro porážku antisocialistických, kontrarevolučních sil vytvořila internacionální pomoc, kterou naši strana a lidu pro obranu a záchranu socialismu poskytl v srpnu 1968 Sovětský svaz a další bratrské socialistické země...“¹ Právě těmito slovy začíná publikace z tvorby oddělení agitace a propagandy ÚV KSČ, která představuje v naší muzejní knihovně jedinou konkrétní monografii vztahující se přímo k srpnu 1968. Tato propaganda zazněla znovu v novém ruském „dokumentárním“ filmu, kde promluvalo mnoho přímých svědků z řad vojáků, avšak, kde je výpověď těch ostatních demonstrantů?

Dnešní česká historiografie a politologie se dívá na události roku 1968 diametrálně odlišně než komunistická a ruská propaganda. Stále připomíná ožehavost tohoto tématu, neboť máme nepřeberné množství pramenů, ve kterém se mnohý badatel snadno ztratí. Tuto skutečnost neulehčují ani pamětníci či dokumentární filmy. Přesto je velmi nebezpečné zapomenout na události, které jsou často přirovnávány k „Mnichovské dohodě“ nebo obsazení Sudet.

Kde vlastně hledat počátek „Pražského jara“ a jeho násilného ukončení? V roce 1953 zemřel největší postrach všech národů ve východním bloku, J. V. Stalin a brzy jej následoval i první komunistický československý prezident K. Gottwald. Všichni vyjádřili SSSR upřímnou soustrast, ale zároveň si vydechli. Následné zdánlivé uvolnění mělo působit jako jiskra v kdysi rozvinutých demokratických státech východního bloku. První vzpoura, o které se „bratrské socialistické země“ neměly nikdy dozvědět, vypukla ve východním Německu kvůli životní úrovni dělníků. Byla to okupovaná země, a tudíž bylo snadné stávkou potlačit silou a vyhlásit výjimečný stav. Obdobný postup Sověti aplikovali i v roce 1956. Poté co N. S. Chruščov přečetl tajný referát „Kult osobnosti a jeho důsledky“, začali se probouzet nespokojenci i v Polsku a v Maďarsku. Tentokrát se Sověti znovu pokusili použít sílu, avšak W. Gomułka naznačil jasně záměr bránit se proti okupantům, avšak nakonec sám potlačil reformní hnutí. V Maďarsku to proběhlo poněkud bouřlivěji, kdy došlo k ozbrojeným střetům mezi armádou SSSR a revolucionáři v říjnu a na začátku listopadu. O tom však nikdo v Československu nemohl vědět, neboť média byla pevně v rukou strany v čele s A. Zápotockým.

Právě tento muž s podporou KSČ převzal iniciativu v padesátých letech a utišil hlasy nespokojenců, čímž zakonzervoval ono reformní hnutí, avšak nezničil jej. I proto bylo nutno alespoň po malých krůčcích postupovat vpřed, a proto došlo k rehabilitaci a následné amnestii roku 1961. Liberalizace společnosti měla svou první vlnu později až v roce 1967, kdy na IV. sjezdu Svazu československých spisovatelů zazněla první veřejná kritika strany. Jejím aktéři nebyli tak tvrdě potrestáni jako v dřívějších letech. Neschopnost strany vyhodnotit situaci vyvrcholila náhodnou akcí studentů strahovské koleje. V říjnu 1967 na mnohých pokojích strahovské koleje nefungovalo pořádně topení, a proto si studenti přitápěli elektrickými spirálami, což vedlo k častým výpadkům proudu. Nakonec při jedné takové černé hodině se rozhodli

1 Za štěstí a blaho lidu. Fakta o rozvoji naší socialistické společnosti od dubna 1969. Praha 1978, s. 7.

svou nespokojenost demonstrovat se svíčkami v ruce a s heslem „Chceme světlo!“ Akce byla špatně pochopena jako kontrarevoluční a veřejná bezpečnost zakročila tvrdě proti celé koleji.

Všechny tyto impulzy využili nespokojenci z řad komunistů, do jejichž čela se postavil tajemník ÚV KSS A. Dubček. A. Novotný se pokusil bránit spolustraníkům a demonstrovat podporu L. Brežněva, avšak ta se nedostavila, a tak byl na konci roku 1967 odvolán z funkce prvního tajemníka KSČ a nahrazen právě A. Dubčkem. Začala iluze nového politického směru „socialismu s lidskou tváří“. V tomto momentu se historici i politologové rozcházejí, zdali A. Dubček chtěl opravdu demokratizovat socialistickou společnost nebo jen převzít moc a postupně utlumit všechny reformisty. Tak či onak jeho slova v lednu 1968 upevnila společnost ve víře na změnu. Vrcholem všeho bylo zrušení cenzury 25. června a následné otištění článku „Dva tisíce slov“, které odsuzovalo komunistickou stranu po roce 1945 a podrobilo kritikou i dobu přítomnou.

L. Vaculík v tomto příspěvku napsal: „Letošního jara vrátila se nám znovu jako po válce velká příležitost... Toto jaro se právě skončilo a už se nevrátí...“² Reagoval především na vojenské cvičení Varšavské dohody na našem území, neboť bylo zřejmé, že se jedná zároveň o demonstraci síly SSSR. O tom o všem nebylo ani slůvko v novinách pro strakonický okres. Nikdo tehdy nevěděl, že si A. Dubček často telefonuje s L. Brežněvem, avšak i jeho síla vládnout davu, přes všechnu podporu obyvatelstva, klesala. Rozhovor s L. Brežněvem 13. srpna končil: „Budeme nuceni, přijmout opatření, když vy nic neuděláte!“ Dubček: „Ať politbyro udělá, co uzná za vhodné.“³ A. Dubček nemohl vědět, že Sověti již mají v ruce „zvací dopis“ dogmatické skupiny KSČ (Indra, Kolder, Kapek, Švestka a Biřák), díky čehož nehrozilo, že by došlo k podobné situaci jako v Maďarsku. A. Dubček nehrozil obranou, takže byla cesta volná.

20. srpna 1968 ve 23:00 vstoupily armády Varšavské dohody na Slovensko a za necelých 9 hodin měly pod kontrolou celou republiku. Všechny politické špičky reformního hnutí byly odvezeny do Moskvy, kde podlely tlaku a nakonec 31. srpna podepsaly „Moskevský protokol“, a pak byly navráceny do republiky. Celý srpen se nesl v duchu nespokojenosti veřejnosti s politickým vývojem. „Naše noviny“ otiskly zprávu čs. rozhlasu: „Včera v nočních hodinách překročily naší státní hranici armády polské, sovětské, maďarské, NDR a bulharské. Stalo se tak bez vědomí presidenta republiky, NS, vlády ČSSR a prvního tajemníka ÚV KSČ...“⁴ Následně však vyšla pouze dvě čísla ve zvláštním vydání, neboť i ony jakožto sdělovací prostředek byly okupanty zablokovány. Přesto se jim podařilo tisknout jednu stranu, kde vyzývaly všechny k pasivnímu odporu a generální stávce. Jako zrádci jsou zde jmenováni oni signatáři „zvacího dopisu“, avšak místo Kapka zaujímá Rigo. Za zmínku stojí také zpráva členů lidové milice, kteří v novinách vyjádřili podporu KSČ a A. Dubčkovu spolu s L. Svobodou. Noviny též varovaly před samozvanými mluvčími z řad okupantů.

Lidé na Blatensku se setkávají s okupačními vojsky hned ve středu 21. srpna. Nemá smysl vystupovat se zbraní v ruce, a proto se ulice

2 Čornej, Petr-Pokorný, Jiří [edd.]: Osudové osmičky. Přelomové roky v českých dějinách. Praha 1999, s. 391.

3 Tamtéž, s. 402-403.

4 Naše noviny. Týdeník pracujících v ČZM a strakonického okresu.

Roč. 23, čís. 33, 22. 8. 1968.

zaplní nápisy na zdech budov. Některé jsou v azbuce, aby jim porozuměli i okupanti. Jedná se o tzv. pasivní odpor, jak je patrné na fotkách ze sbírek muzea. Noviny přestávají docházet do domácností a jen těžko se shánějí informace o aktuálním stavu v jižních Čechách. Přes všechnu podporu veřejnosti a pasivní odpor se ovšem nic nezměnilo. Nejprve byl podepsán již zmíněný „Moskevský protokol“, později A. Dubček přišel o místo prvního tajemníka a následně byl zdiskreditován v očích veřejnosti, když podepsal tzv. „pendrekový zákon“ 22. srpna 1969. Díky toho mohla SNB zakročit proti všem protestujícím se vší brutalitou a represivními praktikami policejních složek.

Takto nám historie zní poněkud odlišně, než jak ji popisuje kniha z roku 1978. Naši rodiče si pamatují průjezd tanků a těžké vojenské techniky na Blatensku nebo dokonce někteří vzpomínají na vojáky jako na normální kluky, se kterými si hráli. Tak či onak se jednalo o okupaci, která byla před světem kamuflována jako bratrská pomoc, avšak i v dnešních kamuflovaných válkách si musíme klást otázku: „Co je to za bratra se zbraní v ruce? Snad Kain?“

Petr Chlebec

Městské muzeum Blatná

zveřejněno v Blatenských listech 2015, ročník 26 (36),

č. 15, vyšlo 11. 9. 2015

Na žádost autora zveřejňujeme opakovaně

Tajemství blatenských nocí

V pátek 10. 6. se jediná noc v Blatné proměnila ve dvě noci, kdy se otevíraly kulturní památky a instituce. Tento ročník se spojila Noc kostelů a Noc muzeí v jednu, a proto si návštěvníci mohli prohlédnout hned dvě významné památky města. Noc je zavedla do doby konce 19. a počátku 20. stol., kdy se město chlubilo šikovnými rukama řemeslníků a rozličným kvalitním zbožím obchodníků. To ovšem neznamenalo, že by zde neexistovala kriminalita. Vernisáž výstavy „**Ten umí to a jiní tohle**“, na níž zapěla paní Štěpánka Bořková z Retrodivadla Orel následovaná Dimitrijem Slonimem, přerušil vpád četníka Pelikána, který informoval o krádeži truhly z hospody u Křížků. Návštěvníci byli vyzváni k pomoci s vyslýcháním řemeslníků a hledáním stop, které měly doplnit do protokolu. Stopy nakonec ukázaly, že se vlastně nic nestalo. Odměnou byla návštěva zvonice, kde se mohli pokochat úžasným výhledem a zazvonit na „menší“ zvon. Všechno úsilí bylo zakončeno u kostela, kde bylo pro všechny připraveno tradiční občerstvení ve formě staročeských lívanců, vdolků a špekáčků. Vše nakonec zakončil Chrámový komorní sbor farnosti Blatná, čímž byla završena noc dvou nocí.

*Pater Marcin Piasecký
na Noci kostelů*

Po Noci kostelů a muzeí bylo vybráno 87 protokolů. Z nich jsme vylosovali za dětskou kategorii slečnu Kristýnu (neznáme příjmení) 10 let,

Občerstvení v ambitu

Paní lékárnice Bláhová představuje návštěvníkům výrobu léků

Sídlíště 2/362, Sedlice 387 32 a za kategorií dospělých Ivanu Gajdošovou, T. G. Masaryka 246, Blatná 388 01. Výherci si budou moci vyzvednout svou výhru na recepci muzea. Všem gratulujeme a budeme se na vás těšit opět příští rok.

Petr Chlebec

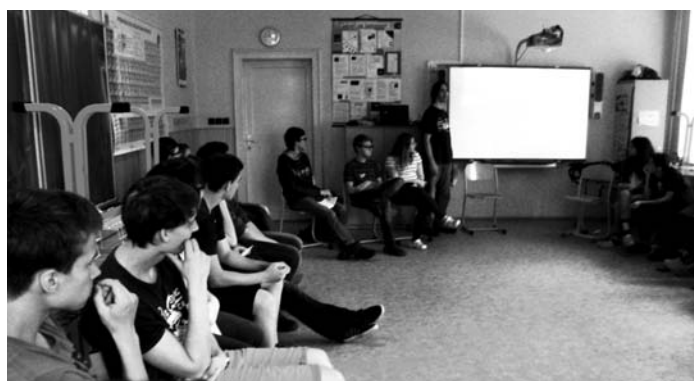
Městské muzeum Blatná

Československo 1945 – 1948 aneb Černý lev 777 na ZŠ TGM

Dne 2. 6. se soudruzi a soudružky studenti ZŠ Rudé armády (T. G. Masaryka) setkali na interaktivní vyučovací hodině zabývající se dějinami Československa 1945-1955. Samozřejmě se nejednalo o soudruhy ani soudružky, avšak prostřednictvím dobových filmů byl žákům devátých tříd přiblížen komunistický teror a s ním spojené politické procesy až do roku 1955. Devátáci si alespoň metaforickou hrou mohli vyzkoušet fungování totality a zamyslet se nad jednoduchostí, s jakou KSČ převzala moc v únoru 1948. Celkově byla přednáška, organizovaná Městským muzeem Blatná a ZŠ TGM, zaměřena na jihočeskou odbojovou skupinu ČERNÝ LEV 777, která provedla dva úspěšné bombové útoky v Sedlčanech a Milevsku. S žáky jsme se rozloučili před prázdninami trochu politicky, pro mnohé kontroverzním tématem třetího odboje, ale jak se zdá, tak to bylo pro ně zábavné i poučné. Doufáme, že naše spolupráce se základními školami na Blatensku bude i nadále takto plodná.

Petr Chlebec

Městské muzeum Blatná

KAREL IV. PRO DĚTSKÉ TÁBORY

| 1. 7. - 31. 8. |

Městská knihovna Blatná

TEN UMÍ TO A JINÍ TOHLE

aneb Jak se živilí lidé na Blatensku

| 10. 6. – 31. 8. | ÚT – NE | 10:00 – 17:00 |

PRŮVAN | multižánrový festival v ulicích Blatné

| 1. - 7. 8. PONDĚLÍ - NEDĚLE |

1. ČESKO - NĚMECKÝ ZÁŽITKOVÝ TÁBOR

| 1. - 7. 8. |

Blatná + Envicentrum Horažďovice

centrum
kultury
+ vzdělávání
blatná

tomné do skvělé nálady. Děkuji moc celé skupině. K tanci vyprovokoval až skvělý výkon legendární dámské kapely SCHOVANKY. Dámy byly zlatým hřebem večera a neklamaly. Drobný déšť nezastavil přítomné v tanci a zábava krásně plynula. I přesto, že tradičně na tuto akci přišlo, sice jen drobně, ale jak říkám tradičně, nenechali jsme se zarmoutit ani na chvíli. Pravda je, že si nevzpomínám, kdy naposledy v minulých letech bylo opravdu hezké počasí. Ale protože se bylo kam schovat a bylo dostatek občerstvení, vše proběhlo parádně a snad si to všichni užili. Dámy sklidily velký ohlas. Tak věřím, že se jim u nás líbilo a třeba se k nám někdy v budoucnosti opět vrátí. Moc jim tímto děkuji. Na závěr vystoupila kapela SEBRANKA. Není jistě jednoduché vystoupit po předchozí skvělé kapele, ale Sebranka se s tím vypořádala výborně. Hrál se do pozdních hodin a nálada byla výborná. Děkuji kapele za účast a vystoupení, především pak panu Josefu Kočovskému, který nám pomáhal s organizací.

Samozřejmě děkování není nikdy dost. Bez pomoci zaměstnanců města by se vše vyvíjelo jistě složitěji. Děkuji všem za přípravu a druhý den za úklid po akci. Dobrá práce.

Závěrem mi dovoluji popřát krásnou dovolenou a odpočinek těm, kteří ji mají před sebou a ti, kteří již byli, jsou jistě plni nové síly a elánu, dětem přeji co nejdélejší prázdniny, hodně zážitků a hlavně si vše užijme ve zdraví.

Pavel Vejšický, starosta

Rybářské závody v Bělčicích

V sobotu 4. 6. 2016 proběhly již tradiční rybářské závody v Bělčicích na rybníku Polívka. Celkem se zúčastnilo 45 rybářů, z toho 24 dětí. Začalo se již po šesté hodině ranní a skončilo v pravé poledne, kdy si i rybky dávají oddych. Každý mohl chytat pouze na jeden prut a již po chvíli se začaly objevovat první úlovky. Závody měly velký úspěch, protože organizačně byly skvěle připraveny a počasí bylo přímo úžasné, kdy se vám slunce začíná odrážet na klidné hladině, a vy jen sedíte a tiše čekáte. V dále kvákají žabky a vy dál tiše čekáte a doufáte, že příště to budete vy, kdo vytáhne kapra s mírou 52 cm. Každý si za své počinání odnesl nemalou cenu, kterou mu předali dva vodníci. Ti se najednou objevili a během soutěže si hlídali své dušičky a rybičky.

Závodům předcházely nemalé organizační přípravy, vysekání hráze rybníka Polívka a zbavení narostlého rákosí a tím se tak docílilo až 40. soutěžních míst. Dále příprava občerstvení a grilování selátka. Závody sice v poledne skončily, ale zábava pokračovala až do pozdních večerních hodin. Myslíme, že se vydařily a již se těšíme na podzimní.

Zprávičky z bělčické školičky Mirákulum v Milovicích

Koncem května nás čekal školní výlet do zábavného dětského parku Mirákulum v Milovicích. Moc jsme se na tento den těšili. Věděli jsme, že zažijeme plno dobrodružství a zábavy.

Cesta rychle ubíhala a v deset hodin jsme již procházeli vstupní bránou do parku. Naše početná skupina, která se skládala z 1. stupně a mateřské školy, se rozdělila do družstev a vyrazili jsme vstříc zábavě.

Zaskákali jsme si na obřích trampolínách, kam by se vešly všechny děti z naší školy. Prozkoumali jsme tajemné podzemní chodby, které měly plno spletených cest a mnoho východů. Na hodinku jsme se proměnili v opičky, kteří se houkali na obřích houpačkách, lezli po houpacích sítích, lanových mostech a žebřících.

Ti odvážnější se nebáli zdolávat překážkové dráhy v lanovém centru, kde byly několikametrové výškové rozdíly. Nezapomněli jsme ani na velký dřevěný hrad, který je dominantou celého parku.

Po krátkém odpočinku a občerstvení nás čekal přírodní labyrint a mnoho dalších zajímavých atrakcí, např. skluzavky, tobogány, lesní kolotoč, gumová horolezecká pyramida.

Všem se tu moc líbilo, a proto jsme se rozhodli návštěvu parku někdy zopakovat.

(5. třída)

Den dětí

Den dětí oslavili žáci naší školy dne 8. června. Žáci 2. stupně si pro své mladší spolužáky připravili řadu netradičních disciplín, např. házení polenem, chůzi na lyžích, kutálení pneumatiky, překážkovou dráhu. Děti se ve skupinkách přemísťovaly ke stanovištím, kde za splnění úkol dostaly jedno písmeno. Ze získaných písmen se měla složit tajenka. Na závěr všichni obdrželi medaile s odměnou. Hezký slunečný den si užili žáci i učitelé.

Škola v přírodě

Letošní škola v přírodě probíhala v rekreačním středisku Blaník-Smršův. Týdenní pobyt jsme zahájili 19. června 2016. Kraj blanických rytířů nám napověděl námět činností na celý týden.

Děti byly rozděleny do 5 skupin a podle indicií, které dostávaly každý večer, zjišťovaly, ze kterého hradu či zámku pochází. Poslední den pobytu skupina seznámila ostatní se svým hradem nebo zámkem a také s pověstí, která se k němu váže. Děti si odvezly plno zážitků z výletů a vycházek po okolí – rozhledna Blaník, naučná stezka Zlatodůl Roudný a vrch Bělčí. Zpestřením pro nás byly výukové programy, které jsme mohli absolvovat díky finančním darům sponzorů.

Ve Vlašimi si děti 1. a 2. třídy zahrály na zvířecí detektivy. Své pátrání zakončily prohlídkou PARAZOO. Děti 3. – 5. třídy měly velmi poutavý program s názvem „Od zrnka k chlebu.“ Odměnou pro ně bylo, že si každý uválek a upekli svůj malý bochníček.

Ve „VODNÍM DOMĚ“ v Hulicích u Švihovské vodní nádrže menší děti poznaly skupenství vody, vlastnosti a čištění vody. Starší děti se dozvěděly o užitečnosti bojena dravého v našich vodách. Nejvíce je zaujalo povídání o racích, které mohly i samy nakrmit. Volný čas jsme vyplnili hrami, soutěžemi, výrobou náramků přátelství a šperků, táborákem, vyzdobením vlajky a bobříkem odvahy.

Doba středověku, princezen, králů, rytířů a dvorních dam se promítla do maškarního reje. Rytířské ctnosti a středověký život jsme se snažili přiblížit alespoň tím, že jsme celý týden zdárně zvládli bez využití mobilních telefonů, tabletů, MP3 a televize.

Touto cestou bychom také rádi poděkovali našim sponzorům za finanční příspěví: Agro Mráz Blatná, Kamenictví VIVA Hudčice, Polar Blatná, Konet Blatná, Autodoprava Baumruk Březnice, Hugrovi Bělčice, Městský úřad Bělčice, Schořovských Koupě a ostatním rodičům za zajištění mnoha cukrovinek a drobností do tomboly.

Školní akademie

Konec školního roku neprobíhá u nás ve škole pouze ve znamení zkoušení a závěrečných písemných prací, ale také výletů, exkurzí nebo školy v přírodě. K tradičním akcím konce školního roku patří i školní akademie a slavnostní rozloučení s devátou třídou.

Školní akademie letos proběhla v podvečer 28. června v kinosále bělčické sokolovny. Naše děti si připravily pestrou nabídku představení a věříme, že pobavily všechny přítomné diváky. V průběhu večera se na pódiu vystřídala různá taneční vystoupení, která překvapila rekvizitami, kostýmy i choreografií. Nechyběly ani pohádky. Zpívanou o Červené karkulce zahrály děti z mateřské školky. Večerníček zase přivedl na jeviště své pohádkové kamarády. Zpestřením byla pro všechny chemická show. Na závěr pobavili diváky naši devátáci scénkou „Sraz třídy po šedesáti letech“. Potlesk, který se ozýval ze sálu po každém vystoupení, i pochvaly, které vyslovili diváci po skončení akademie, nás velmi potěšily. Děkujeme!

Rozloučení s 9. třídou

Ve středu 29. června odpoledne proběhlo na bělčické radnici slavnostní rozloučení se žáky letošní 9. třídy. Místo dětí, které jsme potkávali celý rok ve školních lavicích, přišli mladí pánové a krásné dámy. Důstojně poděkovali svým rodičům a učitelům za to, že s jejich pomocí úspěšně zvládli první etapu svého vzdělání. Potěšilo nás, že si ze svého působení ve škole neodnáší jen vzpomínky na zkoušení a písemky, ale že budou rádi vzpomínat i na společné výlety a další školní akce. Doufáme, že si ze školy neodnáší jen základní vědomosti, ale i pravidla slušného chování a poctivého jednání. Pan starosta a pan ředitel popřáli žákům, aby i všechny další životní zkoušky, které je čekají, dopadly vždy na jedničku. Zároveň popřáli všem krásné prázdniny. My se k jejich přání připojujeme!

Velryba

Ve studené i teplé vodě
míjím silné, velké lodě.
Plaší mi tu potravu,
kam já jenom poplavu.

Vypadá to se mnou bledě,
chtělo by to malé sledě.
Já mám totiž velkou psu,
tam se vejde hodně kusů.

Fotí si mě Japonci,
jen ať nejsou lakomci.
Když mi hodí svačinu,
před objektivem spočinu.

Hradba těl, bojovný duch,
sledí lapají poslední vzduch.
Pak se to velrybám dýchá,
když už mají plná břicha.

Alex Mucha, 7. třída

Jakub Vejšický, 7. třída

Jezdecké závody po šestnácté

Dne 2. července uspořádal Jezdecký spolek Bělčice ve spolupráci s Městem Bělčice již šestnáctý ročník jezdeckých závodů v Bělčicích. Na závody se sjeli jezdci z jihočeského, středočeského a západočeského kraje. V nejnižší soutěži do 40 cm

se na prvním místě umístil O.

Poláček na koni Miky ze stáje JS Koutecká, na druhém E. Gerstenhoferová na koni Luky

11 z JO Zduchovice a na třetím K. Černá, též JS Koutecká. V druhé soutěži

60 cm zvítězila E. Gerstenhoferová na Luky 11, druhá se umístila domácí L.

Karlíková na Joy Esmeraldě a na třetím místě K. Sekáčková na Šárce z JA ZOFI

Kadov. Ve třetí dvoufázové soutěži 80 cm mezi 17 soutěžícími zvítězila

L. Vlasová na Calipso III z JK Xaverov, druhá V. Novotná na koni Alex z domácího JS, třetí pak P. Šimková na koni

The Storm ze Statku Tušovice.

V hlavní dvoufázové soutěži

90cm zvítězila P. Šimková

na koni Kyky ze Statku

Tušovice, druhá V. Novotná na koni Alex

z domácího JS Bělčice, na třetím místě

pak P. Peták na Calypso III z JK Xaverov. Příjemným

zpestřením sportovního odpoledne

bylo vystoupení dětí

voltižního kroužku JS.

Ty pak za odměnu mají

společnou fotografii s mistry

republiky v parkurovém skákání

Adrianou Chmelařovou a Ladislavem Chmelařem.

Pořadatelé děkují všem sponzorům a těší se na příští ročník, pro který však budou muset připravit nové závodníště. Stávající ustoupí rodinné výstavbě.

Zbyněk Novotný, JS Bělčice

Setkání rodáků a přátel Bezdědovic

U příležitosti výročí 830 let obce a 80 let Sboru dobrovolných hasičů v Bezdědovicích se konalo setkání rodáků a přátel Obce Bezdědovice. Sobotní odpoledne dne 25. června 2016 bylo pro naši obec slavnostním. Po deseti letech Obecní úřad Bezdědovice ve spolupráci se SDH pořádal „Setkání rodáků a přátel Obce Bezdědovice“.

Tato akce se konala u příležitosti výročí 830 let existence obce a současně 80 let výročí založení SDH. Zároveň se v obci konala i pouť.

Oslava byla zahájena ve 13 hodin pietním aktem u pomníku padlých hrdinů z I. světové války. Za tónů státní hymny místní hasiči slavnostně položili věnce. Poté se průvod účastníků odebral do kulturního sálu obecního hostince, kde bylo připraveno občerstvení, jak jinak – hlavně pouťové koláče. Pohoštění bylo chutné a v hojně míře, včetně

nealkoholických nápojů, kávy, čaje, vše bez omezení a zdarma, za což patří zastupitelstvu obce velké poděkování!

Starosta Jiří Bláha, přivítal všechny rodáky a přátele obce, seznámil je s přehledem hlavních událostí v obci za posledních deset let. Poděkoval bývalé starostce paní Kubátové za přínos k rozvoji obce, členům zastupitelstva a ostatním občanům, kteří pomáhají při zvelebování obce. Poté předal slovo Mgr. Jiřímu Sekerovi, který jako autor publikace pohovořil o historii Bezdědovic, Dobšic a Paštík. Za SDH poděkoval místostarosta obce Karel Staněk jeho členům za pořádání řady společenských akcí, brigád a dalších aktivit ve prospěch obce. Pro každého účastníka byla připravena taška s upomínkovými předměty a vydanou publikací o Bezdědovicích s bohatou fotogalerií.

V odpoledním kulturním programu vystoupili žáci ze Základní umělecké školy Blatná. Měli připravený pestrý hudební program. Vystoupení se všem zúčastněným moc líbilo a mohlo se začít vzpomínat. Účast byla opravdu velká, sešlo se kolem 200 občanů! Pořadatelé přichystali v hasičské zbrojnici pro návštěvníky akce panelovou výstavu starých fotografií a dalších historických dokumentů, rozdělených do několika tématických celků. Dále si mohli návštěvníci prohlédnout současné fotografie obce, kopii kroniky obce a vystavenou hasičskou techniku. Celou akci večer zakončila taneční zábava s kapelou HOGO FOGO Band, se kterou se všichni velice dobře bavili a mnozí tančili do pozdních nočních hodin. Počasí nám letos přálo, až na bouřku, která se přiřhnala asi ve 22 hodin. Bouřka a porывy větru řádily hlavně v Dobšicích.

Oslava pokračovala i v neděli, začala ranní pouťovou mší v kostele sv. Jana Křtitele v Paštikách. Po ukončení mše byla možnost prohlídky kostela. Na nově upraveném veřejném prostranství u kapličky v Bezdědovicích probíhala současně pouť, kde byly atrakce zejména pro děti.

Pro řadu občanů našich tří obcí to byla jistě vítaná příležitost k setkání, zejména starších spoluobčanů s přáteli a spolužáky. Za uspořádání a jistě i náročnou organizací této zdařilé akce patří poděkování hlavně starostovi obce Jiřímu Bláhovi, členům zastupitelstva, členům SDH a všem občanům, kteří se na velmi pěkné dvoudenní akci podíleli. Snad jsme v děkovných řečech na někoho nezapomněli a věříme, že i další akce budou takto úspěšné. Příště zase někdy na viděnou ...

Jarka Šimsová a Jana Benáčková

Dětský den Bezdědovice

Za finanční podpory Obce a SDH Bezdědovice jsme již popáté uspořádali dětský den, který se konal na našem krásném hřišti v Bezdědovicích.

I přesto, že slunné odpoledne na chvíli překazil lehký deštěk, na akci dorazilo 58 soutěžících a navzdory počasí si užívali plnění úkolů. Tématem odpoledne byla roční období. Úkolem dětí bylo splnit 12 různých činností, které se v daných měsících v roce dělají. V období jara účastníci soutěží sázeli rostliny, v létě lezli na štafle a trhali třešně, na podzim vyráběli draka a rok

ukončili stavěním sněhuláka či výrobou vánočního cukroví. Po splnění všech disciplín na ně čekal velký balíček dobrot a limonáda. To vše obohatila slečna Kateřina Švecová svým krásným malováním na obličej. Samozřejmě nechyběly nejrůznější dobroty, které

napekly maminky. Stánek s občerstvením zajistili Kateřina Cieslarová a p. Jaroslav Diviš – Hospoda Bezdědovice. Těm patří velký díky nejen za občerstvení pro děti, ale také za jejich štědrý sponzorský dar, který byl milým překvapením. Jako vždy děkují také manželům Šimsovým za sladkosti. Se soutěžícími dětmi a rodiči ochotnými pomoci se těšíme na viděnou zase za rok.

Iveta Podlešáková

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštík Naši jubilanti...

Mnoho štěstí neboť je krásné,
mnoho zdraví neboť je vzácné,
mnoho lásky neboť je jí málo a
mnoho všeho, co by za to stálo.

V měsíci červenci oslaví p. Vratislav Kepka, Bezdědovice (80 let) Zastupitelstvo obce přeje všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Opustili nás...

V červnu Eduard Chromický nar. 1925, Dobšice, a Josef Marek nar. 1944, Paštiky.
Čest jejich památce!

Za obec Jiří Bláha, starosta

Vítání občánků

V sobotu 28. května 2016 jsme přivítali v obřadní síni Inářského zámku do života naše nové občánky – Alaxandr Kohout z Bezdědovic, Nela

Křesinová z Bezdědovic a Kryštof Vonášek z Bezdědovic. Vše nejlepší do života, hodně štěstí a zdraví, jim přišli popřát jejich rodiče, prarodiče a přátelé. Obec Bezdědovice se k těmto gratulacím připojuje. Srdečně děkujeme obci Lnáře a dětem z MŠ Lnáře.

Text: Alena Vestfálová

Foto: Milan Demela

A na jaké akce se můžete těšit v následujících měsících

- 6.8. Tradiční Bezdědovický sedmiboj - od 9:30 ve sportovním areálu v Bezdědovicích

Na všechny akce Vás srdečně zveme! Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Činnost SDH Bezdědovice v období let 2006 -2016

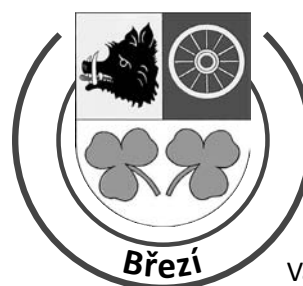
Oslavy 70-ti let sboru byly spojeny s tradičním průvodem a poležním věnců k pomníku padlým hrdinům v 1. světové válce z naší obce. Následovala soutěž hasičských družstev. Součástí se stala také ukázka historické techniky. Na tuto slávu bylo reorganizováno soutěžní družstvo mužů (veteránů) a založeno družstvo žen. Stav sboru čítal 90 členů z obcí Bezdědovice, Dobšice a Paštiky. V následujících letech došlo k částečnému útlumu soutěžních družstev, ale zřídila se zásahová jednotka SDH obce Bezdědovice, která podléhá přímo HZS.

V roce 2009 po volbách nového výboru dochází opět k reorganizaci družstev mužů „A“, žen a vynikající muži „B“ z řad mladých členů. Za podpory obce a dotací státu byla dokoupena chybějící technika, jak pro zásahovou jednotku obce, tak i pro soutěže. Zásahová jednotka obce je každoročně vyzvána ku pomoci při různých událostech v součinnosti s HZS jihočeského kraje. Soutěžní družstva se v době největší slávy skoro vždy dosáhla na stupně vítězů. Muži „B“ opakovaně bodují na šumavské hasičské lize.

Nedílnou aktivitou je pomoc členů obci ve zkrášlování okolí a organizování společenských akcí. Členská základna SDH Bezdědovice v letošním roce čítá 91 členů.

Josef Motyka

Starosta SDH Bezdědovice

Naši jubilanti

V červenci
a v srpnu oslaví
svá významná životní
jubilea tyto
naši občané:

Václav Klouček	68 let
Jaroslava Machovcová	79 let
Zdeněk Váral	78 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho elánu, spokojenosti a pohody.

Kaplička na mostě v Buzicích

Boží stánek na kamenném mostě v Buzicích prý chrání „vyšší moc“. Malá, půvabná kaplička je součástí kamenného mostu v obci Buzice. Poté, co původní dřevěné překlenutí přes řeku Lomnici z roku 1721 strhla dravá voda, nechala pevnější přechod a přejezd vybudovat roku 1768 majitelka panství hraběnka Serényiová. Kamenná památka je dílem zednického mistra Jana Fontána z Blatné a přišla ve své době na 269 zlatých a 22 krejcarů. Byla 21 loktů / 12, 60 metrů/ dlouhá a 9 loktů /5, 40 metrů/ široká. Vznik kapličky, zasvěcené svatému Janu Nepomuckému, je v textu publikace o obci Buzice zasazen do téhož roku, kdy spatřil světlo světa kamenný most. Nicméně do spodní části sakrální stavby je vyryt letopočet L. P. 1885.

Buzičtí pamětníci tvrdí, že jejich kapličku na mostě prý chrání vyšší moc. Něco jako důkaz /?/ podaly povodně v roce 2002, kdy za sedm dní spadlo 350 litrů vody na metr čtvereční. Buzice tehdy patřily k nejkruťji poznamenaným vesnicím na Blatensku. A velmi ošklivě katastrofa zdevastovala právě kamenný most, který musel být nahrazen příslušníky armády mostem provizorním. Ovšem světe, div se, kaplička na mostě rozrušenému živlu odolala. „Dovnitř skutečně neprošla ani kapka,“ tvrdí obyvatelka Buzic paní Marie Thorovská /74 let/, jejíž rodina sakrální skvost adoptovala a celá desetiletí o ní nepřetržitě pečuje. „Ovšem je pravda, že od té doby kaplička dost chytá plíseň,“ dodává.

Vedle rodiny Thorovských, která nikdy neopomněla na úklid kapličky a květinovou výzdobu, se jako dobří křesťané zachovali i chalupáři manželé Svobodovi. „V únoru 1992 neznámý zloděj z výklenku kapličky ukradl sošku svatého Jana Nepomuckého a ta už se potom nikdy nenašla,“ vypráví Marie Thorovská. „Manželé Svobodovi nahradili zcizelého světce soškou Panny Marie a na vlastní náklad nechali zhotovit nová dvířka. Můj zesnulý manžel zařídil namontování ochranné mříže. Přesto i panenka Marie přišla k úhoně, když neznámý vandal vnikl dovnitř a rozbil ji. To se stalo několik let poté, co zmizel svatý Jan Nepomucký. Naštěstí ji muž slepil tak, že na ní nebylo poznat žádné poškození. Od té doby už pak měla kaplička i její interiér pokoj!“

Třetí rodina, která dobrovolně převzala patronát, byli a jsou Lojtkovi, také se řadí do k tzv. „záměstákům“. Vzali si na starost kabát kapličky a rok co rok fasádu sakrálního šperku obnovují. „Napřed to dělal táta, potom mě začal brát sebou a dnes jsem štafetu převzal po něm,“ říká člen obecního zastupitelstva a velitel místního hasičského sboru Tomáš Lojtek.

V těsném sousedství kamenného buzického mostu podle jiné pamětnice prý stával velký dřevěný kříž s postavou Ježíše Krista. Dnes už po něm není ani památky. I k němu se váže událost, svědčící o tom, že také on mohl být střežen vyšší mocí. „Jeden buzický mládenec se vracel okolo něho domů ve značně podroušeném stavu a z rozjívěnosti se jal na něho vyšplhat. Ale spadl a zlomil si ruku. Místní lidé tehdy měli hned po ruce vysvětlení, že šlo o boží trest,“ uvádí osmdesátiletá paní mlynářka Marie Samcová.

Třeba se jednou na starém místě i vztyčí znovu kříž s Ježíšem Kristem podobný tomu, jaký vztyčil před desetiletími buzický kovář Vrána blahé paměti. Pak bude boží přízeň a láska vůči dobrým občanům buzickým nerozbitná.

Vladimír Šavrdra

Růže pro dříve narozené- Buzice

Hned čtvery kulaté narozeniny za sebou mají jubilanti z Buzic a přilehlého Václavova. V měsíci červnu dárky a srdečné gratulace putovaly na adresu Růženy Strejcové /75 let/, Marty Hulačové /65 let/ a Pavly Šiškové /70 let/. 13. července oslavila paní Marta Melounová z Václavova 80. narozeniny.

Obecní úřad v čele se starostou Václavem Maňhalem přeje touto cestou všem oslavenkyním pohodový život bez trápení a starostí, zdraví bez sebemenšího kazu, šťastné chvíle v hřejivé společnosti těch nejbližších.

Vladimír Šavrdra

Vesnice roku

Dne 8 .6. 2016 navštívila naši krásnou obec s názvem Hajany hodnotící komise soutěže Vesnice roku 2016. Deseti členná komise u nás byla dvě hodiny, během kterých si prohlédla celou obec. Program byl zahájen tentokrát v kapli sv. Anny na návsi, kde pan starosta Miroslav Bláha přítomné krátce seznámil s její historií, poté k potěšení všech přítomných zazpíval dětský pěvecký sbor dvě písně, vybrané pro slavnostní atmosféru tohoto dopoledne. Nechybělo ani příjemné občerstvení v naší nově zrekonstruované hospůdce. Jménem celého zastupitelstva bychom chtěli poděkovat všem spoluobčanům za podporu v průběhu celé prezentace, která byla velmi zdařilá. Věříme, že se členům komise u nás líbilo, neboť naše malá obec získala ocenění - stuhu za propojení minulosti se současností, což se podařilo především již zmiňovanou rekonstrukcí hajanského obecního domu.

Miroslav Bláha a Zdeňka Jestřábová

Výlet Karlovy Vary

První prázdninovou sobotu jsme vyrazili do Karlových Varů. Tento výlet byl poděkováním všem spoluobčanům za celoroční spolupráci a pro děti byl dárkem ke Dni dětí. Jako první jsme navštívili Centrum zdraví a bezpečí. Tam jsme se po skupinkách postupně seznamovali s jednotlivými složkami záchranného a bezpečnostního systému. V domě záchranářů jsme se podívali, jak vypadá vybavení sanitky, vyzkoušeli si resuscitaci a dozvěděli jsme se, jak probíhá první pomoc při mimořádné události, jako je například letecká havárie. V domě policie jsme mimo jiné zjistili, jak se zachovat, když se ocitneme v blízkosti aktivního střelce, a hasiči nás zase poučili, jak reagovat na pokyny při evakuaci obyvatel, například při povodních. Další naší zastávkou byla vyhlídka Diana, kde jsme měli celé Karlovy Vary jako na dlani, a někteří z nás zde navštívili Motýlí dům, kde jsme si užili tyto tvorečky doslova na vlastní kůži. Celý výlet jsme zakončili promenádou na kolonádě, a protože se zde konal 51. filmový festival, potkali jsme tu i několik českých „celebrit“. Domů jsme dorazili v pozdních večerních hodinách, ale plní dojmy a krásných zážitků. Takže díky a těšíme se na další.

Miroslav Bláha a Zdeňka Jestřábová

Den matek

Den matek je den, kdy se vzdává pocta matkám a mateřství. Slaví se v různé dny na mnoha místech po celém světě. V Hajanech jsme jej oslavili druhou květnovou nedělí odpoledne v místní hospodě. Děti přednesly krátké i delší básničky, v nichž děkovaly maminkám za lásku a péči a některé ze zdatnějších zahrály na hudební nástroje. Poté každé z přítomných žen, ať to byla maminka či babička, předaly krásnou kytičku a nechybělo ani občerstvení v podobě kávy a moučnicku. Odpolední posezení zpříjemnila hudba pana Miroslava Šebka, jenž ochotně zahrál i písničky na přání. Ráda bych poděkovala paní Marasové za poskytnutí prostor v místním pohostinství, vedení obce za zajištění občerstvení a SDH Hajany za pomoc s přípravou krásného a slavnostního odpoledne.

Hana Gregorová (knihovnice)

SDH Hajany a Obec Hajany

pořádají dne 3. září 2016

Loučení s létem aneb Den plný her

Pro malé i velké jsou připraveny zajímavé hry a soutěže!
Soutěž v požárním útoku dětských družstev (pouze přihlášená družstva)

Sbor dobrovolných hasičů Hajany

Noční hasičská soutěž

Datum konání: 3. září 2016

Místo konání: Hajany

Kategorie: Muži, ženy, veteráni

Podmínky účasti:
Soutěžní disciplína – požární útok – soutěží 7 členů s nastartovaným strojem, osvětlená jsou pouze základna a terče.
Soutěž se provádí dle starých pravidel požárního sportu (hadice jsou v kotoučích na základně, spojují se až po rozhození, vodní zdroj rybník).

Družstva se účastní na vlastní nebezpečí.

Hraje skupina Anča Band

Občerstvení zajištěno!

Dětský den

V sobotu 2. července proběhl v obci Hornosín dětský den. Přestože podle předpovědi hrozily přeháňky nebo bouřky, počasí nám nakonec přálo a téměř celé odpoledne svítilo krásně slunce. Pro děti byla připravena spousta soutěží, atrakcí a disciplín. Mimo jiné střelba z luku a vzduchovky, jízda zručnosti na kole či chytání ryb pomocí magnetu. Kdo si chtěl na chvíli od soutěžení odpočinout, mohl se zabavit například s domácí modelinou. Za své výkony si děti obdržely nanuky a odnesly si malé

odměny. Celé odpoledne bylo zakončeno opékáním špekáčků a velkým fotbalovým utkáním mezi dětmi a tatínky.

Foto: Václav Machovec

Hasičské závody

Dne 28. května se konaly hasičské závody. Kromě místních dobrovolných hasičů se soutěže zúčastnily další čtyři mužská družstva – Závšíšín, Podruhlí, Záhrobí a Bělčice. Soutěžit přijely také dva ženské týmy ze Záhrobí a z Podruhlí. V obou kategoriích se na prvním místě umístili hasiči a hasičky z Podruhlí. O průběhu závodů a spoustě dalších věcí se poté ještě dlouho do noci debatovalo u piva pod nově postaveným altánem.

Foto: Jiří Opatrný

Informace z obce

V současné době probíhá úprava prostranství u autobusové zastávky na návsí. Původní plechová čekárna spolu s betonovými panely byla odstraněna. Na uvolněný prostor byla položena zámková dlažba a připraveny základy pro novou dřevěnou čekárnu. Její dodání včetně montáže by mělo proběhnout během srpna.

Obec pořádá zájezd na divadelní představení „Strakonický dudák“ do Národního divadla v Praze. Termín konání sobota **22. 10. 2016** od 14:00 hodin. Odjezd z obce cca ve 12:00 hodin. Zájemci o vstupenky se mohou přihlásit na OÚ. Cena vstupenky je 195 Kč.

Hasičská soutěž

Již tradičně se na louce pod Chlumem konala hasičská soutěž dobrovolných hasičů. Zúčastnila se tři družstva žen a šest družstev mužů. Pěknou podívanou sledovali chlumští občané i obyvatelé sousedních vesnic, kteří přijeli svým hasičům fandit. Vítězem žen i mužů se stali hasiči z Drahenického Málkova, druhá místa obsadili muži z Chlumu a ženy z Hajan, na třetích místech se umístili muži z Bezdědovic a ženy z Chlumu.

Čistička

V květnu zahájila společnost Swietelsky stavební s.r.o. stavbu čističky odpadních vod. Stavba pokračuje podle předem projednaného plánu. Dozor nad stavbou čističky zajišťuje za obec Ing.

Pavel Zábranský.

Hasičské auto

V současnosti již máme registraci tohoto auta. Dne 1. 7. 2016 vypisujeme výběrové řízení.

Změny v zastupitelstvu obce

Na funkci zastupitele rezignoval pan Roman Šourek. Na zastupitelstvu obce dne 12. 5. 2016 složila slib zastupitele paní Vlasta Čapková, která zaujala místo po odstoupivším Romanu Šourkovi.

Indiánské léto

Letošní indiánské léto mělo veliké štěstí. Zatímco v okolí Chlumu odpoledne padal z nebe silný déšť, indiánskému plácku se v odpoledních hodinách téměř vyhnul. Děti si tak mohly vychutnat řadu nových soutěží, o které jim mladí pořadatelé letošní zábavu obohatili. Jako každý rok bylo i letos u indiánů chutné občerstvení, pro děti dárky za soutěže a bonbóny na mlsání. Prudký vítr s deštěm se dostavil teprve kolem desáté hodiny večer, kdy pro dospělé indiány hrála kapela Z vršku.

Obec Chobot uspěla v žádosti POV na výměnu 4 oken na obecním úřadě, dále výměny eternitové krytiny za plechovou a zateplení „staré hasičárny“. Celková hodnota 101.000,- Kč, dotace od krajského úřadu je 61.000,- Kč.

Další dotace je schválena na dopravní automobil s požárním přívěsem.

Dotace od MV HZSS ve výši 450.000,-

Kč s podporou krajského úřadu 300.000,-Kč

a zbylou část uhradí obec ze svého rozpočtu. Nyní nám zbývá vybrat nejlevnějšího prodejce.

Dne 5. 7. 2016 se v Chobotě uskutečnila tradiční soutěž v požárním sportu. Již den předem probíhaly na hřišti přípravy, aby se následující den vše vydařilo. Tímto starosta SDH Tomáš Češka děkuje všem, kdo se příprav a následně i úklidu zúčastnil. Na soutěž dorazilo 12 družstev mužů, 3 družstva žen a 5 družstev veteránů.

Vyšlo nám i pěkné počasí,

které jsme objednali několik měsíců předem. Celým dnem a částečně

i nocí nás provázela hudba DJ Karla Zbírala. Kategorii mužů vyhrály Bezdědovice, druhý byl Chobot a třetí tým z Březnice.

V kategorii žen zvítězily ženy z Chobota, druhé byly ženy z Mečichova a třetí místo obsadily ženy z Drahenického Málkova. Hudčice se umístily na prvním místě v kategorii veteránů, na druhém místě Chobot a třetí místo Uzenice. Doufáme, že se všem zúčastněným soutěží u nás v Chobotě líbila a budeme se těšit na další rok.

Naše obec v čele s panem starostou Kadlecem Josefem děkuje našim hasičům za přípravu sportovního areálu a dobrou organizaci celé soutěže.

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

*Mnohem větší tragédie než je nedosáhnout cíle, je nemít žádný cíl.
(B. Mays)*

O čem víme, že se chystá?

- Sobota 6. 8. – Pouťový turnaj v malé kopané ve Vrbně
- Neděle 7. 8. – Divadýlko pro děti v hospodě „na statku“ v Poli
- Neděle 14. 8. – Divadýlko pro děti v hospodě „na statku“ v Poli
- Sobota 27. 8. – Zakončení prázdnin ve Lnářském Málkově
- Víkend 26. – 28. 8. – Trabant sraz Vrbno
- Sobota 3. 9. – 7. jezdecký ZOFI CUP v Kadově
- Sobota 1. 10. – Viklanský pouťový turnaj v malé kopané

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách www.kadov.net](http://www.kadov.net)

V sobotu 4. června 2016 proběhl velmi povedený Dětský den na téma V traktoru, v kombajnu, ve čtyřkolce... Skvělého svátku se zúčastnilo rekordních 200 dětí ((o: Všem pořadatelům a sponzorům a všem, kteří pomohli s organizací, realizací i úklidem srdečně děkujeme.

Malá fotoreportáž z Viklanského pouťového turnaje, který se konal v sobotu 21. 5. 2016. Děkuji všem, kteří pořadatelsky přiložili ruku k dílu.

vt

V zápalu boje...

Tým Kadov obsadil 2. místo s nejlepším brankářem turnaje Václavem Leštinou

V sobotu 13. června proběhlo tradiční Setkání důchodců v tělocvičně bývalé školy v Kadově. Malé pohádkové předtančení si pro seniory připravily děti ze Základní umělecké školy v Blatné a k tanci i poslechu zahrála hudební skupina GLORIA. V příjemném prostředí bývalé školy se naši spoluobčané lehce občerstvili, poseděli, popovídali a roztančili. Děkuji kadovským hasičům za pomoc při organizaci této akce.

Malí umělci

vt

Co se děje u nás v Kocelovicích

Počátek května se u nás částečně nesl ve znamení požárů. Nejprve v úterý 10. května zasahovali hasiči v Kocelovicích na jedné ze zahrádek za hasičskou zbrojnicí, kde při pálení chrástí vzplály vedle ležící dřevěné pražce. Naštěstí se oheň nerozšířil dál a přítomní hasiči si s ním rychle poradili. Horší následky měl požár v sousedních Řišťích, kde v noci ze soboty 14. na 15. května začala hořet výrobná dřevěných briket. K zásahu bylo povoláno několik hasičských jednotek, mezi nimi i jednotka SHD Kocelovice. Zásah trval po celou neděli. Výrobná byla požárem bohužel téměř zcela zničena, avšak v současné době se provoz truhlárny pomalu vrací k normálu.

V sobotu 28. května od 10 hodin na zámku ve Lnářích proběhlo vítání občánků třech obcí, mezi nimi i Kocelovic. Starosta obce spolu s kronikářkou obce přivítali dva nové „přírůstky“ Kocelovic, Amálku Bláhovou a Vojtíška Straku, narozené v loňském roce. Rodiče dětí dostali od obce finanční příspěvek, maminky pak navíc květinu, děti plyšovou hračku Včelího medvídku.

V květnu také opět po roce odstartovala hasičská sezóna. Mladí hasiči začali trénovat a jako první si naplánovali na 11. června účast na soutěži v Kalenicích (v rámci Šumavské hasičské ligy). Při útoku se jim však porouchal závodní stroj, musel tedy do opravy a muži tak byli nuceni dát si na nějaký čas s trénováním pauzu. Na rybářských slavnostech konaných dne 25. června v Blatné, kde byla jejich účast takřka povinná, si vypůjčili stroj od jiného soutěžního týmu. Závodů v Novosedlech konaných dne 9. července (rovněž v rámci Šumavské hasičské ligy) se pak kocelovičtí hasiči účastnili opět se svým strojem, který se jim již vrátil z opravy. Nutno podotknout, že porouchaný stroj nebyl jedinou komplikací, která muže v letošní hasičské sezóně provází, potýkají se totiž i s jistým nedostatkem v počtu členů družstva, neboť ne všichni mají víkendy, kdy se soutěže konají, volné. Muži se však hasičských závodů i přesto chtějí účastnit, proto tento problém řeší často vypůjčením si chybějícího člena týmu z jiného soutěžního družstva. Musím poznamenat, že tento postup však není na hasičských soutěžích nijak neobvyklý.

Závěrem mi dovoluji popřát našim mladým hasičům, ať se jim v letošní hasičské sezóně daří, a všem čtenářům hezké prožití léta. Zároveň, vzhledem k tomu, že příští číslo SOBáčku vyjde až v září, bych už nyní ráda pozvala všechny sportovce, nadšené běžce, na jubilejní 10. ročník běhu Kocelovice – Hornosín – Kocelovice, který se letos bude konat v sobotu 17. září.

Tereza Valachová

Přehled počasí za květen a červen 2016 v Kocelovicích a nejbližším okolí:

Oba měsíce byly slabě teplotně nadnormální – květen o 0.5°C a červen o 0.9°C. Nejvyšší teplota naměřená v květnu byla 28.0°C dne 22. a v červnu 31.7°C dne 24. Nejnižší teplota v květnu byla naměřena 15. a to 1.7°C, při zemi pak byl slabý mráz -1.0°C. V červnu byla nejnižší teplota 18. a to 8.4°C, při zemi pak 5.2°C. V květnu byl jeden letní den, v červnu pět a jeden den tropický.

Srážkově byl květen mírně nadnormální (spadlo 84.2 mm srážek, normál je 61.5 mm), červen pak byl zcela normální (spadlo 71.9 mm a to je i normál). V květnu nejvíce napršelo 30.3 mm 23. a v červnu 19.3 mm 16. V květnu se ve dvou dnech vyskytly i kroupy (13. a 16.), škody nebyly zaznamenány.

Sluneční svit byl v obou měsících mírně podnormální (v květnu slunce svítilo 197 hodin a v červnu 201.1 hodin, normály jsou 224.1 a 221.4 hodiny).

Za zmínku ještě stojí maximální náraz větru za bouřky 25. června, a to 26.5 m/sek. Byly škody na vegetaci (ulámané větve apod.) Výpar vody z volné hladiny byl v květnu 78.2 mm a v červnu 77.0 mm, srážkový deficit se vyrovnává jen velmi těžko.

V květnu bylo 7 a v červnu 9 dnů s bouřkou.

Vladimír Kovář, 1. července 2016
meteorologická stanice Kocelovice

Dětský den

Den pro děti – to jsme na celé odpoledne přichystali výpravu, kde se musely splnit úkoly, aby se mohlo pokračovat dál. Na konci cesty byl poklad pro všechny. Všichni se těšili na slíbené loutkové divadlo, kde vystoupil Kašpárek.

Marie Kovářová

Nové hřiště v Lažánkách

Začalo se dělat nové hřiště pro děti, jinak si většinou hrají na návsí. Nejvíce chodí skákat na trampolínu.

Výlet na Boubín

V sobotu 21. května 2016 se jelo na výlet na Boubín, byl to docela náročný výšlap, ale výstup na rozhlednu byl super. Jelo nás asi čtyřicet a počasí nám přálo. Všem se výlet líbil jak mladší tak starší generaci, již se plánuje výlet na vinobraní na Moravu.

Marie Kovářová

Memoriál Václava Křivance

25. 6. 2016 se konalo hasičské cvičení „Memoriál Václava Křivance“, soutěže se zúčastnila družstva Lažánky muži a děti, Záboří muži a ženy, Mečichov muži, ženy a děti, Zadní Zborovice muži, děti, Třebostice muži, děti A-B, Doubravice muži a ženy, Čečelovice muži a ženy, Bratronice muži. Letos se poprvé do soutěže přihlásily i děti z Lažánek, v průběhu června je připravoval Pepa Křivanců, Milan Prášil a Vašek Křivanec mladší, jinak je povede Radim Kuss. Lažánecké děti se vyvíhly na

krásné druhé místo, patří jim třikrát HURÁ! Děti: první umístění Zadní Zborovice, druhé místo Lažánky, třetí Mečichov. Ženy: první místo Mečichov, druhá Doubravice, třetí Čečelovice a čtvrté Záboreň. Muži první Mečichov, druhé Záboreň a třetí Lažánky. Nakonec Lažánecké děti dostaly křest vodou, byly naházeny do nádržky s vodou. I když počasí zrovna nepřálo, tak si to všichni užili. Tak zase za dva roky, to bude 130 výročí založení sboru.

Text a foto Marie Kovářová

Poutová mše

V sobotu 2. července 2016 odpoledne se před poutí v kapličky Panny Marie Strašinské v Lažánkách sloužila mše svatá. I když již začaly prázdniny, sešlo asi třicet lidí. Krásnou mši sloužil pan administrátor P. Marcin Pia-secki z Blatné, za kterou moc děkujeme. Po mši se lidé nemohli rozejít, vzpomínali si na dávné časy a hlavně veselé příhody z mládí. Roznášely se výborné koláčky, které napekla Mařenka Polanů, patří jí poděkování. Tak snad zase za rok.

Marie Kovářová

Vítáme Vás

Nové občánky obce Lnáře - Radka Blehu, Jana Chudadu, Mikuláše Klajna a Jaroslava Krydu - jsme v prostorách Inářského zámku přivítali v sobotu 28. května 2016.

Všem ještě jednou přejeme hodně zdraví a štěstí.

Poděkování patří dětem z mateřské školy za pásmo básniček a písniček, dále fotografovi panu Milanu Demelovi a v neposlední řadě majitelům Inářského zámku, kteří nám k obřadu (tak jako už několikrát) poskytli prostory.

Mikuláš Klajn

Jan Chudada

Radek Bleha

Jaroslav Kryda

Mateřská škola Lnáře Pohádkové nocování

Červen byl v naší mateřské škole měsícem výletů, soutěživých a sportovních her, měsícem poznávání zajímavostí v našem okolí. V tuto dobu jsme se také loučili se svými kamarády, kteří po prázdninách prvně usednou do školních lavic. A právě pro ně již několik let pořádáme „spaní ve školce“.

13. června se všichni předškoláci sešli v odpoledních hodinách na zahradě mateřské školy. Když se rozloučili se svými rodiči, přivítal je Krteček a pozval je do svých pohádek. Děti si tak připomněly všechny nejznámější pohádky o Krtkovi. Poznávaly jeho kamarády, zpívaly o nich písničky. Dále společnými silami sestavily velké puzzle o krtkovi, z víček od PET lahví stavěly krtinu. Pak si každý vyzkoušel hlavolam ježek v kleci. Při prolézání tunelem děti prokázaly odvahu, statečnost a nebojácnost. Vždyť krtěk pod zemí také nevidí. Později barevnou křídou nakreslily na chodník postavičky krtka a jeho kamarádů. A protože ve svých pohádkách krtěk používal různé nástroje, dětem je schoval po celé zahradě. Se všemi úkoly si však dokázaly děti poradit. Odměnou pro ně byl sladký poklad, který krtček dobře ukryl. Při jeho objevení měly děti velkou radost a po rozdělení si na něm náležitě pochutnaly. Potom náš program pokračoval ve školce. Tam si děti vyrobily z papíru postavičku krtka, která jim bude připomínat nocování ve školce bez maminky a tatínka.

A byl čas na večeři, která všem moc chutnala. Maminky dětí se domluvily a každá nachystala něco dobrého na zub. I na snídani zbylo dost.

Po vydatné večeři jsme chvíli odpočívali při pohádce „Jak krtěk ke kalhotkám přišel“. Děti pozorně poslouchaly, protože pak formou kvízu odpovídaly na otázky k dané pohádce. Závěrem byly sečteny body a ti nejlepší dostali hodnotné ceny. Následovala diskotéka. Děti si

zatančily na známé melodie k pohádkám. Večer se vydařil, všichni byli spokojeni a těšili se na pohádku před spaním.

Po večerní hygieně se děti uložily do postýlek a vybraly si pohádku Krtěk ve městě. Po ní spokojeně spaly až do rána.

Na návštěvě u hasičů

Každý rok se děti těší na návštěvu hasičů v Blatné. Ještě před ní si povídáme o práci hasičů, o nebezpečí ohně. Děti si hrají na hasiče, učí se telefonovat, prohlížejí si knihy i kalendáře.

Hasiči v Blatné se na nás pokaždé dobře připraví. Při našem příchodu již byla před budovou hasičské stanice připravena veškerá auta s vybavením. Děti se seznamovaly s technikou a se způsoby hašení požárů. Hasiči trpělivě odpovídali na všechny

dotazy, vše vysvětlovali a předvedli jízdu hasičského automobilu se sirénou. Pak si děti vyzkoušely, jak se v takovém autě sedí.

Zajímavé a poučné dopoledne skončilo a děti se opět vracely do mateřské školy obohaceny o nové zážitky.

Alena Mašková, MŠ Lnáře

Základní škola Lnáře

Poslední dva měsíce školního roku jsme měli podobně jako v jiných školách všichni napilno. Někteří žáci si ještě na poslední chvíli snažili vylepšovat prospěchový průměr a navíc se nám podařilo pro školáky uskutečnit před tolik vytouženými prázdninami několik zajímavých akcí a výletů. V neposlední řadě bych chtěla všem dětem i paní učitelkám popřát krásné léto, hodně sluníčka a odpočinku.

Koncem května jsme měli možnost zhlédnout zajímavou projekci dvou naučných vzdělávacích programů nazvanou sférické kino. Obrovský nafukovací stan zaplnil téměř celou tělocvičnu a uvnitř mohlo začít zajímavé promítání. Děti z mateřské školy, prvňáčci a druháci s nadšením sledovali život podmořského světa, pestrobarevné rybky a jiné mořské živočichy v projekci nazvané *Korálový útes*. Starší školáci se dozvěděli užitečné a zajímavé informace v projekci nazvané *Lidské tělo*.

Již tradičně k nám do školy zavítal českobudějovický divadelní soubor Divadélko Kašpárek s pohádkou Čáry, máry, *hopsajda*. Úsměvný příběh, hezké kulisy a výborné herecké výkony rozesmály a pobavily všechny malé posluchače.

Rozjezdy pro hvězdy

Osmý ročník úspěšné pěvecké soutěže Rozjezdy pro hvězdy se konal již pátým rokem v komorním zámeckém prostředí salónku Apollon. V letošním roce se do soutěže přihlásilo celkem 15 soutěžících. Celý odpolední program příjemně a s nadsázkou jemného humoru uváděla paní učitelka Jaroslava Boušová, která nejprve přivítala porotu, v níž tentokrát zasedli paní starostka Stanislava Mašková, pan Obermajer, paní Alena Vaničková a nově i bývalá žákyně naší školy a současná studentka píseckého gymnázia Barbora Hájková. Zahájení soutěže patřilo členkám a členům tanečního kroužku a poté došlo na samotné výkony soutěžících. Celou soutěž úspěšně zahájila vítězka loňského ročníku Tereza Chourová s písničkou Boty proti lásce. Poté zazněly v podání nejmladších žáků naší školy lidové písničky a písničky ze známých pohádek. V podání zkušenějších zpěvaček jsme se zaposlouchali do melodií známých populárních písní. O vítězi, jenž si měl odnést krásně nazdobený dort upečený našimi šikovnými kuchařkami a paní Marcelou Obermajerovou, rozhodla jednohlasně porota. Vítězkou celého

soutěžního klání a majitelkou chutného dortíku se stejně jako vloni stala Tereza Chourová.

Celou soutěž ukončila školní skupina School animals písničkou Montgomery a pak se všichni, plni příjemných zážitků z hezky stráveného odpoledne, rozešli do svých domovů. Už nyní se těšíme na příští ročník, protože v naší škole máme mnoho pěveckých talentů, které nehodláme nechat zahálet.

Samozřejmě velké poděkování patří majitelům Zámku Lnáře rodině Vaníčků za bezplatné poskytnutí prostor k uskutečnění soutěže, zámeckému správci panu Uriánkovi za technickou pomoc v průběhu celé soutěže a samozřejmě všem zaměstnancům zámku, kteří nám byli jakýmkoliv způsobem nápomocni.

Soutěž „Kam patřím“

V letošním školním roce se poprvé žáci čtvrtého a pátého ročníku zapojili do projektu Českobudějovické diecéze «Kam patřím.» V prvním kole jsme zpracovávali pracovní listy, týkají se památek a osobností obce Lnáře. Druhé kolo projektu obsahovalo hledání kešek v okolí Lnář, v nichž byly ukryty indicie ke splnění třetího úkolu. Prostřednictvím indicií museli žáci složit biblický verš z Matoušova evangelia o Ježíšově narození, který měli v závěrečném kole projektu výtvarně zpracovat a představit na společné přehlídce všech zúčastněných škol v Českých Budějovicích. V pátek 3. června jsme se proto s malou skupinkou nejstarších školáků a pečlivě zabalenými obrázky vydali vstříci našemu krajskému městu. Cesta vlakem nám příjemně ubíhala, všichni jsme byli zvědaví, co nás asi čeká a jak se budou naše výtvarná díla líbit. Celý program byl zahájen v kostele na Piaristickém náměstí, kde nás spoluautorka projektu ve stručnosti seznámila s historií Českých Budějovic a místního kostela. Poté děti vytvořily skupinky a měly za úkol vyřešit tajenku. Pro rychlé a úspěšné řešitele byly připraveny drobné odměny. Další část programu pokračovala v Jeremiášově koncertní síni za účasti církevních představitelů pana biskupa V. Kročila a pomocného biskupa P. Posáda. Samotné prezentaci škol předcházelo vystoupení divadelního souboru Studna, které nás doslova nadchlo svým vtipem a originalitou. Poté již každá škola představila vlastní zpracování daného biblického verše. Zhlédli jsme vtipně zahrané scénky, taneční a pěvecká vystoupení s vlastním hudebním doprovodem. Naše výtvarná díla sklídila také patřičný úspěch a pochvalu. Po skončení přehlídky jsme se všichni těšili na dobrý oběd a samozřejmě na tolik očekávaný rozchod v nákupním centru.

Jsme přesvědčeni, že se do tohoto projektu zapojíme i v příštím školním roce. Jeho velkým přínosem je to, že zprostředkovává žákům základní informace o historii obce, v níž žijí, o místních památkách a nabízí dětem i zamýšlení se nad verši obsaženými v Bibli.

Svátek Slabikáře

Slabikář je moudrá kniha – touto básničkou letošní prvňáčci zahájili svůj Svátek Slabikáře. Na přítomné diváky z řad rodičů i starších spolužáků čekalo pásmo hezkých básniček, písniček a dokonce i pohádka. V pohádce Perníková chaloupka bychom objevili určitě nejen herečky i pěvec talent. O tom, že se z prvňáků stali opravdoví čtenáři, není pochyb. Pohádkový příběh, „O řípě velké jako Říp“ a „O slepičce“

přečetli všem přítomným určitě na jedničku. Děti však nejenom četly, ale zazpívaly s doprovodem varhan hezké písničky. Milým překvapením pro rodiče nebyla pouze závěrečná písnička Maminčin perník, ale i voňavý perník k ochutnání. Protože součástí celého odpoledního programu byla hlavně ukázka čtenářských dovedností, prvňáčci při plnění tohoto úkolu určitě neklamali. Na závěr na ně čekala náležitá odměna. Malí čtenáři byli ověnčeni barevnými pamětními medailemi a obdarováni balíčky drobných dárečků a sladkostí.

Kudy z nudy aneb výlet do Nepomuku

Zabavit děti je někdy pěkná dřina. Obzvlášť ke konci školního roku, kdy se většina dětí už vidí někde u rybníka či u moře. Proto jsme pro naše mladší žáčky naplánovali tradiční výlet do Zábavného parku v Nepomuku. Již z názvu pochopíme, že zde se opravdu nedá nudit. O trampolíny a různé prolézačky není nouze. V parku nechybí ani houpací loď, dětmi velmi oblíbený „řetězák“, bitevní loď se skluzavkou, pískoviště, stoly na stolní tenis a mnoho dalších atrakcí. Bohužel nám ani letos nevyšlo horko jako v letech minulých, takže jsme nemohli využít dvě brouzdaliště. I tak se výlet opravdu vydařil a děti si celé dopoledne jistě bohatě užily.

Školní výlet

Na středu 22. června jsme pro školáky naplánovali celodenní školní výlet. Letošní trasa směřovala přímo na velhartický hrad. Když jsme vystoupali až k samotnému hradu, ujal se nás sympatický průvodce Václav a díky jeho poutavému vyprávění jsme se vrátili o několik století zpátky, do doby vlády Karla IV., který byl tamějším častým hostem. Děti jedním dechem „hltaly“ průvodcovy vyprávění a živě si přestavovaly, jak se asi tenkrát na hradě bydlelo. Po prohlídce následovalo společné focení a pak příjemná cesta lesem podél říčky Ostružná až k samotné Werichově chatě. Cestu jsme si zpříjemnili zastávkou v řezbářském obchůdku, kde jsme obdivovali dřevěný vyřezávaný betlém a samozřejmě si nakoupili i mnoho hezkých dárečků pro své blízké na památku. Součástí školního výletu byla návštěva sušického muzea, kde jsme zhlédli několik zajímavých expozic. Největší obdiv u dětí si získala expozice o historii sušického sirkařství a pohyblivý mechanický betlém.

Školní akademie

Na závěr školního roku patří jako již tradičně školní akademie. Ani letos tomu nebylo jinak. Žáci ze všech tříd spolu se svými učitelkami pilně vymýšleli co neoriginálnější vystoupení. Vyvrcholením tréninku byla generálka a vystoupení pro dětičky z mateřské školy. Protože se dětem vše zdařilo, opadla ta největší tréma a hurá se předvést i svým maminkám, tatínkům, babičkám, dědečkům a kamarádům.

Letos celé představení vypuklo ve čtvrtek 16. června. Největší tréma přišla až odpoledne, kdy do obecnstva zasedli převážně rodiče, prarodiče a další hosté. Prvňáčci zazpívali písničku „Abeceda“ a s patřičnými

Všeználek Ondra se vstupenkou do hradu Velhartice

rekvizitami zatančili v rytmu Svěrákovy písně *Kluci s rukama*. S tanečkem se naši nejmenší předvedli ještě jednou, kdy ve dvojicích tančili v rytmu písničky *Narozeninová*. Samozřejmě na akademii nechyběla ani vystoupení flétníček a vystoupení tanečního kroužku ve svižném rytmu „rock'n'roll“ pod vedením paní učitelky Strnadové. Parodie na melodie z muzikálu *Pomáda* v podání žáků 3. a 4. ročníku patřičně oživilo celé vystoupení a mezi diváky vneslo pomyslnou jiskru svěžesti. Ani letos nechyběly v celém programu dramatisace známých českých pohádek. Herecké ztvárnění pohádky *Perní-*

ková chaloupka v podání našich nejmenších pobavilo podobně jako při vystoupení Svátku Slabikáře všechny přítomné diváky, kteří ani nyní nepohrdli ochutnávkou po domácí upečeného perníku. Žáci 2. a 5. ročníku nás příjemně pobavili vlastní dramatisací pohádkového příběhu *Z pohádky do pohádky* pod vedením paní učitelky Jestřábové, v němž jsme se mohli zaposlouchat do hudebních ukázek půvabných Svěrákových písniček v kombinaci s téměř „profesionálními“ výkony malých herců i jejich starších kamarádů.

Nakonec se s námi *Beze slov* rozloučili žáci 5. ročníku a v úplně samotném závěru školní akademie zazněla v podání žáků celé školy melodie písně *Óda na radost*.

Rozloučení žáků 5. ročníku

30. červen byl pro naše pátáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“. Slavnostní rozloučení pro žáky 5. ročníku podobně jako v loňském roce ve velkém sálu Lnářského zámku dokonale i se slavnostním připitkem připravily paní starostka Mašková, paní Tesařová a paní Vrátná z obecního úřadu. Patří jim za to velký dík, protože celý obřad byl velmi krásný. A jak to už u loučení bývá, nechyběly ani slízičky na tvářích většiny dětí i rodičů.

Loučíme se s vámi všemi,
Byli jste fajn kmoši.
Odcházíte z naší školy,
Přejem vám vše nejlepší.
Vaše cesta ať je rovná,
Buďte slušní především.
Vzpomeňte si vždycky na nás,
Co jste tady prožili:

Po našich pátákách se nám bude určitě stýskat, ale doufám, že nás určitě rádi zajdou navštívit a podělí se s námi o zážitky v nové škole. V příštím školním roce se již těšíme na šest prvňáčků, s kterými se slavnostně přivítáme za přítomnosti paní starostky a vedoucí učitelky mateřské školy ve čtvrtek 1. září před hlavním vchodem do školní budovy. Obec Lnáře z rozhodnutí obecního zastupitelstva poskytne rodičům budoucích školáků příspěvek ve výši 1 500 Kč na zakoupení školních pomůcek a potřeb. Děkujeme.

Jitka Venclová, ředitelka školy

Galerie Tvrz Lnáře a pan Svatopluk Masopust
zvou srdečně na 5. Výstavu

26.8. - 28.8.2016

LNÁŘSKÉ JIŘINY

Pátek	28. 8.	14:00 - 16:30
Sobota	27. 8.	9:30 - 16:30
Neděle	28. 8.	9:30 - 15:00

Pestré rozloučení s létem ve Lnářích

V pátek 26. srpna 2016 ve 14:00 hodin bude zahájena v galerii Tvrze ve Lnářích již 5. výstava jiřin. Pravidelní návštěvníci vědí, o čem je řeč. V roce, kdy není výstava v Čimelicích, vystavuje pan **Svatopluk Masopust** své krasavice ve Lnářích, kde bydlí a na své zahradě pěstuje a šlechtí jiřiny. Dle jeho slov má cca 300 druhů jiřin, z toho na výstavě bude k vidění asi sto až sto dvacet odrůd jiřin. Ty, které mají předponu Mas jako Masopust, jsou jeho „děti“. Takže mezi jeho výpěstky najdete Mas Michal, Mas Marie, Mas Hana (ta byla první vyšlechtěná, jméno dostala podle dcery, je růžová a byla vyšlechtěna v roce 1993), všechno to jsou jména rodinných příslušníků.

Pan Svatopluk Masopust s vnukem Michalem

budou krásné květy dělat radost všem návštěvníkům výstavy ve Tvrzi Lnáře.

Řezané květiny bude pan Masopust s manželkou aranžovat do misek a váz od pátečního rána a ve 14 hodin se otevře pomyslná brána výstavy. Jsou roky, které jsou jako stvořené pro růst jiřin, a naopak zase období, kdy se jim nedaří. Musíme doufat, že letošní rok bude ten, kdy se jiřinám daří a od pátku 26. 8. do neděle 28. 8.

Helena Hrubešová

7. LNÁŘSKÉ VÝTVARNÉ LÉTO

Kočky nájem neplatí František PON. / obrazy

Muzeum kočky na zámku Lnáře a manželé Vaničkoví si Vás dovolují pozvat na vernisáž výstavy v pátek 1. července 2016 v 17 hod. Výstavu zahájí Alena Vaničková.

Výstava je otevřena od 2. 7. do 25. 8. mimo pondělí od 10 do 17 hod v zámku Lnáře.

GALERIE TVRZ LNÁŘE
srdečně zve na
VÝSTAVU OBRAZŮ
OHLÉDNUTÍ
VALENTINA HORBY
za 40ti lety tvorby

Foto M. Hrubá

Vernisáž 30.7.2016 v 17:00

Úvodní slovo autor

Hudba Nešuka (Neznámá šumavská kapela)

Výstava potrvá do 12.9.2016

Otevřeno červen - srpen denně 9:30 - 16:30
září Po - Pá 12:00 - 16:00

nazval

Galerie Tvrz Lnáře

srdečně zve na výstavu hraček,
které nám dělaly radost v minulém století,
mnohé se skrývaly zastrčené v koutech půd

„Hračky kam se podíváš“

spojenou s výstavou textilních a didaktických
hraček z dílny Anny Haidingerové

„Tam a zpátky do pohádky“

28. 5. – 12. 9. 2016

Otevírací doba:

Květen, září: pondělí – pátek 12 – 16

Červen – srpen: denně 9.30 - 11.30 12 - 16.30

Vernisáž proběhne v sobotu 28. 5. v 15.00 hod.

Lom

Růže pro dříve narozené

Čas plyne jako řeka, stáří zraje
jako víno, moudrost se snoubí se
stříbrem kvetoucím ve vlasech ...

Takhle to mohou cítit dva dříve narození
oslavenci z Lomu, kteří v červnu oslavili další
životní jubileum: paní Věra Maroušková (82) a pan Jan Dzamek (70).

Obecní úřad Lom v čele se starostou Václavem Kafkou touto
cestou oběma přeje stále bystrou a veselou mysl a pevné zdraví,
mnoho dalších let zaslouženého odpočinku a šťastného života,
umění přijímat vždy a všude pozitivní energii a vychutnávat si
hřejivou lásku a úctu jak rodinných příslušníků, tak celého okolí.

Vladimír Šavrdra

Obecním domem v Lomu se prohnal jihoamerický vítr

Když v Lomu zařizovali sál nově zakoupeného obecního domu,
slíbili si představitelé zdejší samosprávy, že ho nenechají v žádném
případě ležet ladem. Od doby, co skončily veškeré práce uvnitř, se jejich
předsevzetí bohatě naplnila. Obecní sál se stal dějištěm četných akcí.
Nejnověji pozval starosta Václav Kafka do Lomu velice zajímavého hosta
na besedu s občany. Byl jím pan Libor Mařík, který pochází z vesnice „za
kopečkem“ - Strážovic. Nyní žije v Ostrově u Tochovic. Téma přednášky,
kterou si dychtivě vyslechlo třicet posluchačů, znělo „Mé putování po
Jižní Americe“.

Liboru Maříkovi nadělil pánbůh do vínku cestovatelskou vášeň,
dobrodružnou krev i ocelové nervy. Všechno začalo tím, že se coby voják
zúčastnil v devadesátých letech dvou misí v Bosně. „Tam jsem potkal
lidi prakticky z celého světa. Vyprávěli, odkud jsou, jak to u nich chodí,
co je u nich pozoruhodného a tak podobně. To mě zaujalo a nadchlo,
úplně jsem z jejich barvitého povídání zahořel touhou about si boty
z toulavého telete a poznávat svět,“ svěřil se divákům v lomském sále
obecního domu Libor Mařík. Jeho první putování po návratu z misí vedlo
do Austrálie, druhé pak do USA, kde nějaký čas žil.

Cestování křížem krážem oblastmi Jižní Ameriky patří k jeho
nejkrásnějším zážitkům. „V Chile, což byl první stát, kam jsem při své
dobrodružné exotické výpravě zavítal, je většina kostelů po španělských
kolonizátorech v demoličním stavu. To je dost stresující podívaná.“
Většinu času však strávil v přírodě. „A sám! Nesl jsem zátěž o osmi až
deseti kilogramech váhy a měl jsem to vypočítané na tři dny nahoru,
tři dny zpátky.“ Je třeba zdůraznit, že Libor Mařík je skvělý „lezec“ po
skalách a tuto svou zálibu na četných kamenných útvech v Chile
náležitě zúročil. Jeho první „úlovek“ na území Chile měl výšku 6 120
metrů.

„První cesta do Jižní Ameriky mě vyšla na nějakých 3.500
dolarů. To bylo roku 1995. Pak v roce 2002 už jsem musel sáhnout do
kapsy hlouběji, druhé jihoamerické dobrodružství ze mě vysálo 6.000
dolarů. Ale určitě nemám čeho litovat.“ Dnes už s nějakými většími
cestovatelskými akcemi nepočítá: „Víte, mám rodinu a potom, co jsem
chtěl vidět, jsem už viděl. Snad ještě Norsko, to by mě lákalo,“ zalesknou
se touhou oči sympatického odvážlivce a železného muže. Beseda
v lomském obecním domě se nadmíru vydařila.

Vladimír Šavrdra

Lidé kolem lomského fotbalu aneb Když si náš tatínek kopačky bral.....

Ladislav Šíp z Neradova, gólman, na kterého se nezapomíná. V loňském
roce oslavili hráči a funkcionáři TJ Lom krásné výročí „Abrahámoviny“. Ano, už padesát let lomský fotbal sklízí uznání a trofeje. O mohutných
oslavách významného výročí bylo už řečeno a napsáno mnoho. O lidech,
spjatých s touto chloubou malé vesnice, toho zase tolik řečeno a napsáno

nebylo. A že těch hrdinů v dresech nebo s trenéřskou píšťalkou kolem krku bylo požeňhaně. Třeba takový Ladislav Šíp /47 let/ z Neradova, který chrabře střežil domácí území mezi břevny doslova s nasazením života. Stal se nezapomenutelnou osobností lomské fotbalové rodiny, odešel se ctí a čistým štítem s pověstí gólmana par excellence.

Po zeleném trávníku se začal honit jako dorostenec v barvách mirotického fotbalového klubu. Řady mužů v Lomu posílil následně. „Roku 1989 si mně zavolali vojenští páni a já se oblékl do zeleného. Roku 1993 přišla dvouletá pauza, pak jsem kopal ještě dva roky. Od roku 1985 byla mým druhým domovem výhradně brána,“ zdvihá významně obočí fotbalový nadšenec z Neradova. „Brankář prý zraje po třiceti letech“, praví jedna fotbalová moudrost. „Tak v tom případě mně se to nemůže stát,“ směje se Ladislav Šíp, který už nějaký ten pátek chodí fandit na domácí areál svým následovníkům.

Tragickou „desítku“ gólů mu za jeho působení pod praporem TJ Lom nikdo nenásadil, ale... „Jednou v Malenicích mně prostřelili soupeři čtyřikrát. A maleničtí fanoušci si do mě zaryli: Pusť tam ještě jednoho! Já si tenkrát dupl: Jestli už čtyři nebo pět, to je přece jedno!“ A pustil jsem i páteho špeka. „Ty jsi náš člověk! Zveme tě na soudek,“ radovali se maleničtí fandové. Lomští fotbalisté se však nesoustředovali pouze na život mezi lajnami. Také hodně pracovali, aby jejich sportovní láska nechřadla nedostatkem financí. Všichni poctivě táhli za jeden provaz i v tomto ohledu a brigád ve svém volném čase se nebáli: „Jezdíváme kupříkladu k Radomyšli dělat oplocenky. Peníze se prostě sháněly, jak se dalo.“

Ladislav Šíp se mohl pyšnit jedním významným privilegiem: „Nemusel jsem chodit na tréninky. Zato jsem ale musel při utkání podávat dobré výkony. A domů jsem se dostával v těch pionýrských začátkách, jak se dalo. I na kole. Neexistovalo, aby mně táta vezl na zápas autem. A v praxi jsme si vyzkoušeli, že když jsme s kluky večer před zápasem proflámali, druhý den nám to náramně hrálo. Když jsme se večer před utkáním krotili, projeli jsme to pak na celé čáře!“, dělí se o cenné zkušenosti.

Za Ladislava Šípa dosáhl lomský tým řady skvělých úspěchů: „V Ostrově nad Ohří jsme na hodně a kvalitně obsazeném turnaji porazili všechny. V roce 1987 se nám podařilo vykopat okresní přebor. Vůbec to v Lomu byla srdeční záležitost, za mě jsme tam hráli samí domácí, což už dnes není pravda. A když se měl hrát fotbal, tak se fotbal prostě hrál, i kdyby nám hořela chalupa i se stodolou. Ještě několikrát po ukončení jeho kariéry vytáhli kamarádi ze staré gardy do brány, aby jim to odchytil. A dodnes si Ladislav ještě rád stoupne příležitostně do brány, zejména při „Memoriálu Miloslava Vaňáče a Jiřího Himla“.

Ze svého širokého srdce fotbal nikdy nevytěsní. A ani samozřejmě nechce. „Až budu jako vetvý stařeček chodit o hůlce, tak kdyby nikam jinam, sem k nám na fotbal se došourám vždycky. A budu zasněně vzpomínat i na to, jak jsme jako mládenci udržovali hřiště pěkně „ručně zpracně“. Tenkrát ještě nebyly sekačky a muselo nám vypomáhat mechanizací JZD Škvořetice.“

Vladimír Šavrdra

Den mačkovských otců

Tak je to tady, okurková sezona, nic se neděje a já mám psát příspěvek. Slíbil jsem reportáž o Jizerce, ale ještě to musím doladit. Takže sorry. Bude v září. Přece jen se v té naší vesničce něco událo.

Na den 19. 6. byl naplánován výlet, potažmo exkurze do elektrárny Orlík, prostě chlapský den. Hodinu po poledni tohoto dne, místo srazu naše malá náves, akce Orlík může začít. Začátek dobrý, Vohrybus přistaven včas, občané vesměs dochvilní, ještě akademická čtvrt hodinka a můžeme vyrazit. Vůz je velmi slušně zaplněn staršími bary, ale i omladinou chtivou poznání. Na palubě i pár technicky naladěných dam. Střední generace si vyložila mojí poznámku z minula o gumovkách a pivu po svém. Gumovky nechaly doma a do autobusu byl propašován i ostřejší kontraband. Tato skupina obsadila samozřejmě pětku, ten kdo absolvoval školní výlety

a exkurze ví, o čem mluvím. Pětka je, byla a bude místem neřesti. Cesta za střídavého počasí probíhá vcelku klidně až na to, že pan řidič zatopil pod kotel nejen obrazně, ale tak nějak prakticky. Takže v půli cesty dámy omdlévaly a pánové se potili jako v sušárně. Za takto skvělé nálady jsme včas dojeli k bráně vodní elektrárny Orlík. Do teď vše v pořádku, autobus zaparkován, my vystoupeni, přivítání průvodcem, bývalým dlouholetým zaměstnancem, který o elektrárně věděl snad úplně vše /to ale předbílám/ a ejhle přece jen něco, někdo chybí. Samostatná jednotka, pí Věrka a pan Pepíček dopravující se po vlastní ose, dostali od Sadeho velice přesné instrukce a čekali na hrázi. Tak jsme všichni a můžeme se přesunout do vestibulu elektrárny, kde jsme byli seznámeni s historií, výstavbou, provozem a současností elektrárny. Jelikož tato reportáž není slohová práce na téma vodní elektrárny, tak jen základní info: Vodní elektrárna Orlík budována v letech 1954 - 1960, do provozu uvedena 1960-1961. 4 Kaplanovy turbíny. Celkový výkon 364 MW. Mě samotného překvapilo, že turbíny, potažmo elektrárna jsou spouštěny pouze v odběrových špičkách. Důvod je jednoduchý, při plném výkonu protéká na lopatky turbíny potrubím o průměru 6m voda rychlostí 12m/sekundu. Prostě a jasně. Při stálém a plném výkonu by se Orlík vypustil. Tak dost teorie a zpět k prohlídce. Už zde jsem pozoroval na průvodci jisté napětí a nervozitu, ale mohl si za to sám. Upozornil nás na bezpečnost při prohlídce a nabádal nás, ať se nedotýkáme žádných vypínačů, hlavně těch červených. To je pro některé, jako když jim řeknete nelézte za mrazu zadržte. Začali se množit dotazy typu: Kde je velín a podobně. Pán rudl a poznamenal, že by se rád do elektrárny ještě navracel. Vstupujeme do strojovny, kde nás na první pohled upoutají dva obrovské portálové jeřáby o nosnosti - nebudu lhát, přesnou nosnost nevím, ale je velká a když se spojí, tak obrovská. Jeřáby slouží k manipulaci se soustrojím při opravách. Vidíme také vrchní kryty generatorů. A stále hledáme to červené tlačítko. Scházíme do 1., 2. a 3. suterénu, inspekční chodby, což je nejnižší chodba hráze a slouží mimo jiné k sledování její bezpečnosti tlakoměrnými injekčními vrty. Pozastavíme se nad víkem turbíny, a pak už zpět na povrch. Před trojicí trafo jednotek se s námi průvodce radostně loučí a je viditelně rád, že elektrárna bude plně funkční i po naší návštěvě, nikdo nechybí a vše je tak, jak má být. Vypínače jsme tedy našli a použili, ale naštěstí pro všechny pouze na toaletách. Jako shrnutí exkurze bych řekl asi toliko. Vyguglit si můžete vše, ale nikdy si na to přes obrazovku nesáhnete. Návštěva stojí za to a smekám přede všemi, kdo se na výstavbě podíleli. Šup šup do autobusu a odjezd doplnit tekutinou, absolvujeme okružní vyhlídkovou jízdu do areálu hotelu Solenice - bývalém areálu ministerstva vnitra /ty si teda žili/. Po privatizaci hotel ještě kupodivu funguje, ale ne v době naší návštěvy. Při výjezdu vykoul pouze nějaký občan a byl divnej. Chyběla mu pouze páska PS VB /pro ty mladší: pomocná stráž veřejné bezpečnosti/. Ažyl nám tedy poskytuje restaurace Kaskáda v Solenicích. Jídelníček bohatý, obsluha rychlá, ceny mírné. Doporučuji. Následuje pro mne trošičku zbytečný přejezd na hráz přehrady. Dobře posloužil ale pětce z autobusu k doplnění tekutin. Vydržely bez piva celých deset minut. Tleskáme a palec nahoru. A už se vydáváme k domovu, cesta klidná až po příjezd na státní, tedy na hlavní z Prahy. Tady se dle předpokladů začíná ozývat pětka a dožaduje se zastávky v selské restauraci na Letech. Starostka zaujímá nerozhodný postoj a snaží se mluvit a zastávku zamluvit. Vodič autobusu slyšel asi pouze: «Zastav na Letech!» Staví na odpočívadle za benzinou, snad to dopředu neslyšel, řeknu to kulantně, pětka byla značně, ale značně nespokojena. Za už bouřlivého pořávání: «Zastav, zastav!» mjíjme i šenk U Koblížka v Podolí a už nás vítá ta naše vesnička malá, možná

někdy středisková. Restauračka otevřena. Takže závěr výletu tak, jak má být všichni spokojeni a už se těšíme, co Hanka vymyslí příště.

A se co ještě v obci událo a co se bude dít? Proběhl dětský den, na který si pí starostka pozvala ostříleného, řekl bych dokonce válečného, reportážními bitvami zoceleného zpravodaje p. Šavru. A jelikož nemám rád duplicitu, nebudu čtenáře nudit mým výplodem a tak tedy pouze: dětský den byl.

A co se chystá? Na 30. 7. je naplánován u rybníka Nový /pod domem Petra/ dětský hasičský den. Co nám asi tak naši požárníci předvedou? Necháme se mile překvapit. Na měsíc září je plánován sraz důchodců a vítání občánků. Co vím, to dím. Takže příště nashle a k pobavení naší Katyiny sesmolil

Váš Jindra Bláha

Výstava prací klientů Domova PETRA Mačkov v Galerii 9 v Praze

Na pozvání PaedDr. Tatjany Horké, členky rady městské části Prahy 9, připravil Domov PETRA Mačkov výstavu výrobků ze sociálně-terapeutických dílen v Galerii 9 ve Vysočanech. Výstava nesla název „Srdce v dlaních.“ Jednalo se o díla klientů – obrazy, keramiku, malbu na hedvábné šátky, tkané koberečky, polštáře a různé jiné dekorace.

V pondělí 2. 5. 2016 v 17 hod proběhla vernisáž výstavy, kterou zahájila PaedDr. Tatjana Horká a kurátorka výstavy Mgr. Eva Kofánová. Pěvecký soubor „Mačkovské kočky“ předvedl pásmo lidových písní. Galerie byla otevřena pro veřejnost do 26. 5. 2016.

Za Domov PETRA Mačkov Bc. Petra Očenášková,
vedoucí úseku CHB a STD.

Úspěchy sportovců z Domova PETRA Mačkov

Domov PETRA Mačkov přijal pozvání na XXI. Ročník národního turnaje ČHSO v přehazované do Dřevěnice. Akce se konala pod společnou záštitou hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického a hejtmána

Královéhradeckého kraje Lubomíra France a za podpory Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR.

Celkem se turnaje zúčastnilo 200 sportovců z 19 zařízení. Tým Domova PETRA Mačkov ve složení Jana Loužecká, Jan Wittberger, Olga Pešková, Jitka Lidinská a 2 partneři – Jana Čížková a Markéta Dušková vybojoval 4. místo. Pro všechny byl připraven doprovodný pestrý program, jednalo se o seskok parašutistů, ohňostroj a diskotéka se soutěžemi.

Další akce, které se naši sportovci zúčastnili a kterou pořádalo České hnutí speciálních olympiád na plaveckém stadionu SK Slavia v Praze, byly přípravné regionální závody na podzimní Speciální olympiádu. Závodů se zúčastnili tři klienti Domova PETRA Mačkov a to v disciplínách na 25 m a 50 m. Olga Pešková vybojovala první a druhé místo, Jana Loužecká byla dvakrát druhá a Jan Wittberger skončil dvakrát na čtvrtém místě.

Gratulujeme ke skvělým výsledkům a děkujeme za vzornou reprezentaci Domova PETRA Mačkov.

Za Domov PETRA Mačkov
Petra Očenášková, vedoucí úseku CHB a STD

V areálu Domova PETRA Mačkov se konal turnaj v iboccie. Více najdete v rubrice „Zprávy z našich obcí – Blatná – SKS Tricykl“ na straně 24 (pozn. redakce)

Dětský víkend v Mačkově

Na dětském víkendu v Mačkově se s nadšením zapojila do hrátek i paní starostka. Tomu se říká jít příkladem! Při dětském víkendu s nejmladšími občánky splnila „bobříka hravosti a šikovnosti“ také starostka obce Hana Míková. Seznam disciplín, připravených pro nedělní odpoledne na hřišti za vsí, splnila beze zbytku a počínala si vskutku obratně. Hod na kuželky, šipky, balancování na chůdách, trefování se míčkem do otevřené pusy figury šaška, stříhání bonbónů poslepu, skákání v pytlích, malování obrázků se zavázanýma očima.

Dětem se připravené disciplíny moc líbily a s chutí se vrhly do jejich plnění. Každý z účastníků zábavného odpoledne na startu dostal od organizátorů kartičku se seznamem disciplín. Když byl hotov a kartičku kompletně opatřil potvrzením všichni rozhodčí na jednotlivých stanovištích, mohl si přijít pro sladké ocenění. Dobrot bylo takové množství, že se nakonec pořadatelé rozhodli spustit „sladký déšť“. To v praxi znamenalo, že pochoutky vyhazovali do vzduchu a hoši i holčičky je hbitě sbírali v trávě. Následoval táborák, nenáročný turnaj ve volejbale a „třešnička na dortu“- požívání velkých koláčů z pekařství mačkovského živnostníka Josefa Vrány.

Dětský víkend se zajímavým a pestrým programem, ze kterého byly ty nejmenší u vytržení. Přálo i počasí. „Dvoudenní radovánky jsme zahájili v sobotu ráno pěším pochodem do Jindřichovic, což obnášelo šestikilometrovou túru,“ prozradila starostka Mačkova Hana Míková. „Na výlet, spojený s opékáním buřtů a pojídním šťavnatých melounů pro osvěžení dětí, vyrazilo čtyřicet hochů a dívek. Připojilo se i deset dospělých. Večer jsme dětem na obecním sále promítali pohádky. Okolo půl desáté oslavenci prošli okolím Mačkova s lampióny. Po lampiónovém průvodu následovala stezka odvahy, kdy děti ve dvojicích, aby se nebály, kráčely zčásti lesem a zčásti vysokou trávou. Cestu lemowały zapálené svíčky a ukrytí dospěláci, kteří v pravý čas na malé odvážlivce vybaflí. Tady je třeba zdůraznit, že všechny dvojice stezku odvahy celou zdolaly a osvědčily tak nebojácného ducha. Po vypuštění šesti balónků štěstí, nesoucích písemná přání dětí /hlavně toužily po hodně hračkách/ se přestěhovali malí oslavenci znovu na sál a tam přespali do neděle. Nová paní hostinská ráno připravila pro všechny snídaní. Potom byla domluvena exkurze do zdejšího ústavu sociální péče, kde se děti vykouply v bazénu a zajezdily si na koních. Po celý víkend ohromoval děti zdejší modelář vypouštěním letadýlek a helikoptéry na pahorku. Soutěže na hřišti v neděli odpoledne připravený program vyčerpaly,“ uzavírá popis schématu historicky prvního dětského víkendu Hana Míková.

Vladimír Šavřda

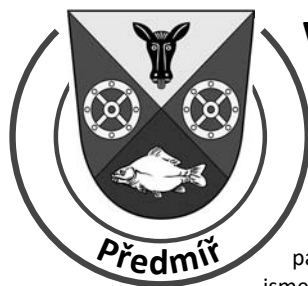

Na co se můžete těšit?

5. srpna - koncert skupiny Kabát Revival Plzeň (od 21.00 hod. na hřišti)

27. srpna - rybářské závody (od 6.00 hod. na Humiči)

10. září - sobotní pouťová mše svatá (od 11.00 hod.)
posezení na sále a repríza divadelní scénky „Něhurka a sedm trapaslíků“ (od 14 hod.)
pouťová zábava, hraje Agnes rock (od 20.00 hod.)

Vítání občánků

V sobotu 28. 5. 2016 se uskutečnilo v prostorách Inářského zámku vítání občánků našich obcí. S velkou pomocí pracovníků OÚ ve Lnářích v čele s paní starostkou Stanislavou Maškovou, kterým patří naše velké díky, stejně jako paní učitelce a dětem z mateřské školy, jsme přivítali Aleše Skuhřavého a Jakuba Hodka z Metel, Sárú Fialovou, Martinu Houdkovou, Filipa a Daniela Boukalovi, Šarlotu Klášovou, Sárú Boltnarovou,

Pavlinu Hodkovou a Elišku Martínkovou z Předmíře. Rodiče, kteří mají vypořádány všechny závazky vůči obci, obdrželi finanční odměnu, všichni pak pamětní list a knížku, pořízen byl i zápas do pamětní knihy. K této akci, která dříve byla tradicí, jsme se vrátili po 26 letech, poslední vítání se na OÚ v Předmíři konalo totiž 20. ledna 1990. Samozřejmě chceme ze znovu započaté tradice pokračovat i v budoucnosti.

„Povodeň“ na Smoliveckém potoce

V sobotu 28. května odpoledne nic nenasvědčovalo tomu, že by mohla přijít velká voda. Oblouha polojasná, spadlo jen několik málo kapek. A tak nás velmi překvapilo, když se na naše obce přihnala přívalová vlna. Silný déšť, který zasáhl část brdských lesů, dokázal rozvodnit koryto Smoliveckého potoka tak, že v Radošicích a v Mladém Smolivci způsobila vytlitá voda menší škody (vyplavila několik nemovitostí). V našich obcích, v Zámlyni a Předmíři, se už podařilo vodu udržet v korytě (ačkoliv vlna zvedla hladiny během několika málo minut o celý 1 metr), velké problémy ale způsobily naplaveniny, které ucpávaly výpustě rybníků. Jak rychle ale voda přišla, tak i odešla, po cca 4 hodinách klesla hladina opět na normál.

Oslava Dne dětí

V sobotu 4. 6. 2016 se v Předmíři konala oslava Dne dětí. Bohužel nám nepřálo počasí, a tak byla celá akce přesunuta na sál KD v Předmíři. I tak se ale celé odpoledne vydařilo. Perfektní organizaci opět předvedlo duo Jana & Tereza, které si pro děti připravilo řadu soutěží o ceny.

Z činnosti SDH

V uplynulém období se členové SDH Předmíř a Metly zúčastnily několika akcí. Tou největší, která, jak doufám, se nebude dlouho opakovat, byl zásah u požáru truhlářské dílny v Řištích. Zásah, který trval od neděle 15. května 2:30 hodin do večera v úterý 17. 5., prověřil akceschopnost našich jednotek. Zúčastněným členům bych chtěl touto cestou poděkovat.

V sobotu 18. 6. se zúčastnilo družstvo mužů SDH Metly oslavy založení požárního sboru ve Tchořovicích. Menší počet zúčastněných družstev by mohl pěkný výsledek tedy 3. místo zlehčit, ale družstvo si ho užívalo. Následující sobotu, nabuzení výborným umístěním ve Tchořovicích, se členové SDH Metly vypravili za hranice kraje, do nedalekého Mladého Smolivce na Memoriál Františka Šlajse. Zde se už výborný výsledek nepodařilo zopakovat, což ovlivnilo několik faktorů: startovalo se po vypití 2 litrů vody, následovalo nasazení helem a opasků a hlavně – stříkačka se musela na základně nastartovat. A to se naší, dnes již historické PS – 8, nedařilo. Nicméně všichni zúčastnění si odpoledne užili plnými doušky, a to doslova.

„Pastuška camp“

Dva volné dny státních svátků a hezké počasí vedlo členy „Pastuška klubu“, aby pro svoje děti připravili již druhý ročník „Pastuška campu“. V pondělí večer vyrostlo u základny klubu v Zámlyni malé stanové městečko, tedy spíše vesnička. Rodiče s dětmi tady společně přenocovali, aby se v úterý věnovali celodennímu programu – výletu k Čertovým kamenům u Slatiny, hrám, soutěžím i hledání pokladu. A po dobré večeři opět společně nocování ve stanech. Ve středu byla celá vydařená akce ukončena. A nejen děti se už těší na další ročník!

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Solarová Jarmila (73), Boušová Růžena (71), Viktorová Božena (86), Šustr Vladislav (70), Bouše Miroslav (72), Masec Mária (60), Hlínová Helena (82), Trnková Marie (76), Nepodal Jaroslav (82), Klingorová Magdalena (74).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Fotografické ohlédnutí za Jihočeskou poutí v Radomyšli

Prezentace MAS Blatensko na Jihočeské pouti v Radomyšli

V rámci Jihočeské pouti v Radomyšli proběhla prezentace MAS Blatensko. Návštěvníci expozice se mohli seznámit s úspěšnými projekty, regionálními produkty, místním folklórem a dalšími aktivitami MAS. Projekt byl realizován za přispění prostředků státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj.

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

Pomníku padlým hrdinům bude letos 90 let

Jako každý rok i letos se 6. května uskutečnil pietní akt k uctění památky obětí světových válek. Účastníci položili věnce k pamětní desce pilota RAF a rodáka z Radomyšle Jana Matějky a u pomníku padlým Na Rybníčku. Právě tento pomník letos 28. října oslaví 90. výročí od svého slavnostního odhalení.

Jedná se o kamenné, 3 m vysoké dílo vytvořené sochařem F. Herzigem ze Strakonice, které sice není chráněnou kulturní památkou, přesto ho lze právem považovat za hodnotný doklad moderního kamenosochařského projevu.

Co se týká jeho odborného technického popisu, je koncipován jako jednopohledový, osově souměrný objekt složený z několika kamenných částí různých tvarů a rozměrů. Všechny kamenné části jsou ze stejného druhu kamene a to jemnozrnného pískovce. Ve výrazových prostředcích dochází ke kombinaci písma a centrální figury. Celý kamenný komplex pomníku je umístěn na betonový podstavec s rýhami zdobeným okrajem v jeho horní části.

Figurální část pomníku je řešena jako stojící ženská postava, se vztyčenou hlavou s rozpuštěnými vlasy, vztyčenou pravou paží držící hořící pochodeň. Levou paží má svěšenou podél těla a přidržující prapor.

Pomník za uplynulých 90 let prošel několika proměnami včetně úpravy jeho okolí. Kolem roku 1970, kdy již byl původní kamenný materiál působením povětrnostních podmínek velmi silně poškozen a nápisy nebyly čitelné byly na pomník osazeny skleněné nápisové desky. Ty byly v průběhu následujících let několikrát poškozeny vandaly, tak jsme se rozhodli v roce 2008 zrestaurovat pomník do původní podoby. Práce provedl restaurátor Jan Korecký a náklady činily 124.000,-Kč. Za tento počín jsme byli v roce 2010 oceněni Ministerstvem obrany ČR udělením plakety za příkladnou rekonstrukci a péči o válečný hrob. Toho ocenění si určitě velmi vážíme, ale naším hlavním cílem bylo, aby toto pietní místo bylo opět důstojnou připomínkou statečnosti našich občanů.

A nyní se ještě vrátíme o 90 let zpět. V kronice městyse se dočteme, že dne 28. října 1926 se uskutečnila slavnost odhalení pomníku ve světové válce padlým zdejšími vojáky, který byl postaven na zavezeném rybníčku nákladem 10.555,- Kč a 51 h získaných z darů a sbírek. Bratři Karel a Josef Nepodalovi vybrali a poslali z Ameriky 1.300,- Kč, Kampelečka dala 800,- Kč, osvětlová komise 400,- Kč, Kontribuční fond 740,- Kč a ostatní vynesla sbírka. Bylo jen málo občanů, kteří ničím nepřispěli.

Slavnosti odhalení se zúčastnila školní mládež s učitelským sborem, jednota Sokol, hasiči, selská jízda v krojích, živnostenské společenstvo, rodiny padlých, pěvecký sbor Palla ze Strakonice a mnoho občanů z Radomyšle a okolí. Slavnost byla zahájena starostou obce Josefem Hlídkiem. Po něm promluvil major ruských legií Růžička z Prahy a pak krátce poslanec N. S. Jan Tůma. Předseda výboru pro stavbu pomníku Fr. Šíma st. odevzdal pomník do opatrování obci a učitel V. Valenta doslovem akci zakončil. Mezi uvedenými řeči recitovali děti vhodné básně a za sítok po padlých poděkovala Emilie Dlouhá všem, kteří jakkoli přispěli k uctění památky padlých.

V seznamu padlých vojáků v 1. světové válce, na pomníku vytesaných jsou Alois Dlouhý, Karel Hejtmánek, Václav Kadlec, Eduard Kareš,

František Klas, Josef Koubovský, Václav Liška, Josef Murdoch, Jan Slanař, Karel Slanař, František Strnad, Jan Šedivý, Adolf Vokroj, František Vrba, František Šíma, Josef Frejmarčí, Jan Lederer, Antonín Kopta a Václav Lebeda. V kronice se uvádí, že rodáci, kteří v Radomyšli dlouhou dobu nežili původně na pomníku neměli být. Konkrétně se jednalo o Františka Strnada, syna obecního Strážníka

z čp 82., Václava Lebedu, syna hajného čís. 85., kteří byli již více let jako řemeslníci ve Vídni a Antonína Koptu z čp. 91., úředníka v Praze. Nakonec na přání přátel byli do seznamu na pomník zařazeni, naopak z něho byli vypuštěni Václav Klásek a Rudolf Süss, jelikož tu bydleli jen krátce před narukováním a Rudolf Litterbart, který se narodil v Chrástovicích, kde je také na pomníku v seznamu padlých uveden. Josef Frejmarčí a Jan Lederer byli zapsáni do seznamu dodatečně.

Po 2. světové válce byli na spodní část pomníku dopsáni další 2 stateční muži František Sviták a JUDr. Jan Kopta.

Pivní stan

Každou pouť u nás stává pivní stan, každou neděli je plný unavenými, žíznivými návštěvníky a slouží jako osvěžovna. V sobotu je však prázdný a tak nás napadlo, že jej trochu oživíme. Pozvali jsme harmonikáře, přivezli chutné zákusky z chráněné dílny Kopretina a kávu z Pražírny Drahonice, která též zaměstnává mentálně i tělesně postižené. Bylo zajištěno víno z Moravy, pivečko. Vše připraveno, ale zuří nad námi bouřka, ná-

POZVÁNKA

STAROČESKÁ KONOPICKÁ

20.8.2016 | 14 HOD. | RADOMYŠL

HRAJE MALÁ MUZIKA NAUŠE PEPIKA

SRDEČNĚ VÁS ZVE SDRUŽENÁ OBEC
BARÁČNIKŮ V RADOMYŠLI

Akce se koná pod záštitou radní Jihočeského kraje
Ing. Hany Tůmové Ph.D., a s podporou Městyse Radomyšl

WWW.BARACNICIRADOMYSL.CZ

lada skeptická a naděje, že někdo přijde, mizivá. Ale přišli a bavili se, průběžně cirka 60 lidí. Káva, zákusky i vínko chutnaly, muzika se líbila. Zpěv a smích se nesl po náměstí. Lahve cinkaly a zákusky se stěhovaly i do domácností. Nakonec jsme místo v 6 končili až v 7 h. Pevně věřím, že předpouťové posezení se stane tradicí tak, jako nohejbalový turnaj či muzika. Děkuji všem, kdo pomáhal s občerstvením a přípravou.

Za ČSŽ B. Matoušková

Štěkeň

V pondělí jsme se vydali v počtu 18 lidí na výlet do zámečku k řádovým sestřím. Jejich historie je dlouhá a pestrá. I v současnosti zajišťují chod zámečku, opravy, starají se o zámečkový park, ubytovávají turisty a to vše v počtu 12 sester důchodového věku. Aby to vše zvládly, mají placený personál. Peníze na opravy získávají z darů, z grantů, z ubytování turistů a ze vstupného do muzea Karla Klostermanna. Výsledky jsou vidět na každém kroku. Momentálně je v rekonstrukci kuchyně.

Ujala se nás matka představená sestra Tereza. Přivítala nás v kapli, která je elegantně, vkusně vyzdobená. Za zmínku stojí křížová cesta vytvořená z keramických kachlí. V chodbách visí vzácné obrazy, nádherně vyzdobený strop v koncertní místnosti, čisto a útulno. Poutavě povídala o historii, parku, o řádových sestřích, bývalém domově důchodců, současnosti řádu v Čechách i ve světě. O jejich poslání vzdělávat (v minulosti děvčata) nyní děti v Africe, o pomoci malomocným, starým i lidem v nouzi. Bylo toho mnoho co říct a kdyby nám nejel autobus, tak jsme diskutovali do večera. Výlet byl velmi podařený a příště se chystáme na Lomec.

Blanka Matoušková

Den D nastal

Po nedlouhém plánování vyrazily bábinčky i několik statečných mužů na výlet. Sešlo se nás 42 a byla to paráda. Organizaci zájezdu nechala pí Klasová na profíkoví ze Strakoturu. Paní Soukupová od dosednutí do autobusu komentovala cestu, zajímavosti, co nás čeká ap. Protože už jsme hůře chodící, autobus vždy dojel, co nejlíže to šlo.

V Sušici první kroky vedly po náměstí, do cukrárny a poté do muzea. Protože lilo jako z konve, byli jsme rádi, že se schováme. Komentovat nádhru, vynalézavost a preciznost sušického betlému asi nemá cenu. Kdo ho viděl, tak to ví, a kdo ne tak, ať si tam dojede. Ostatní stálé expozice taky stály za to: připomínka výroby sirek, archeologie, skla, cínového nádobí, obrázků ze Šumavy, knih a hřbitovních křížů.

Svatobor byl bohužel pro počasí zavřený a v synagoze v Hartmanicích bylo sympozium. Jako náhradní program jsme navštívili sklárnu Anín. Momentálně v počtu 3 lidí se snaží sklárnu

zachránit. V muzeu je průřez výrobou sklářů ze Šumavy, historii sklárny s vtipem a přehledem povypráví pan ředitel. Na dílně vás seznámí s brusem, ozdobou skla. Ač jsme paní koukali přímo pod ruku s klidem a bez nervozity brousila skleničky. V jejich občůdku si každý udělal aspoň malou radost.

Potom přejezd na Dobrou vodu do kostela. To byl opravdu zážitek. Celý oltář a doplňky včetně křížové cesty jsou vyrobeny, odlity ze skla. Je to jedinečné a nechá to ve vás pocit krásna, jednoduchosti a střídmosti. Navíc se vyčáslilo, takže z autobusu byl pěkný výhled na šumavské kopce.

Poslední zastávka byla v Kejnících, to byla taková pomyslná třešnička na dortu. V hospůdce u Nauše Pepíka nás obsluhoval, vtipkoval a zaspíval sám vedoucí. Posezení trvalo zhruba 1,5 h. a všichni si zaspívali, zatancovali a dobře se bavili.

Jedinou vadou na kráse byl oběd, který kuchař zrovna brilantně nezvládl. Aspoň víme kam příště nejít na jídlo. Závěrem bych poděkovala Slávinec za organizaci a nápad, šoferovi za bezpečný dojezd a starostovi za příspěvek na autobus. Pevně věřím, že těchto výletů bude víc.

Blanka Matoušková

Mokrá oslava

V sobotu 28. 5. se oslavoval den dětí i u nás v Radomyšli. Přes nepřízeň počasí se sešlo 70 dětí, které si to opravdu užily. Na rozdíl od nás dospěláků jim déšť nevadil. Po klasických soutěžích na stanovištích za nějaké ty mlsnoty, dostaly děti kuře a kofolu na posilnění. No a pak vyrazily s Editou na parket, kde probíhalo velké množství kolektivních soutěží. Obdivuji její vitalitu a vynalézavost v soutěžních kláních. Evidentně si to užívaly děti i ona. Kdo chtěl, mohl si zasoutěžit u hasičů, ale hlavně si děti mohly zastříkat z hadice. S velkým zaujetím a soustředěním oplachovaly auta stojící podél staďaku. Věřím, že všichni majitelé měli zavřená okénka.

Po hřišti nám během odpoledne přibývaly víly, betmeni, princezny ap., ti starší se pyšlili tetováním a všichni bez rozdílu si smlsli na cukrové vatě. Ti nebojácní lezli do velkých výšek na mobilní stěně. Byli tam vidět mrňousci, omladina i dospěláci. Obsluha velmi statečně nesla spršky deště a jistila všechny proti spadnutí.

Tento den zde spojili síly ženy, sportovci a hasiči a bylo to fajn a ku prospěchu věci. Poděkovat se patří těm, kteří nezištně bez nároku na odměnu pomohli na stanovištích, u občerstvení s přípravou, úklidem, na lezací stěně atd. Ti, co zůstali sedět doma, nám můžou jenom závidět a příští rok vyrazit ať prší nebo svítí slunko.

Blanka Matoušková

20. SPRINGER MEJDAN

sobota 13.8.2016

koupaliště Radomyšl - vstup volný

Čiperky

Oslavu Dne matek v Leskovické hospůdce navštívili dva chlapi. Flašinetář, pan Šesták, který to rozbalil naplno a starosta, který se nestačil divit, kolik nás tam bylo a jak se umíme bavit. Bonusem byly dárečky od Blanky P.

Za pár dní se konal již druhý výlet do Malenic v počtu deseti účastnic. Líbilo se jim v muzeu, vyslechly zajímavé povídky o historii obce a také navštívily místní hřbitov, kde je pohřbena herečka J. Jirásková se svým partnerem režisérem Z. Podskalským a také další herec J. Pleskot. No a druhá skupinka (také o deseti účastnicích) se válela v Maďarsku, v termálních lázních, kde cituji: „... se namáčelo, plavčilo, vyvalovalo ve vodičce lázeňské - chachacha byla to paráda.“

Týden poté si bábinčky domluvily návštěvu pivovaru ve Strakonících. Věnoval se jim pan Matěj, který je provedl provozem (těch schodů bylo docela dost) a povídal o výrobě, kvalitě, nápadech a inovacích. Doba zpracování piva od uvaření k doručení k zákazníkovi trvá 60 dní. Na jednu várku se uvaří 500 sudů piva. Bonusem byla ochutnávka pivečka přímo od pramene.

Za necelé dva týdny vyrazil plný autobus směr Sušice, Dobrá voda, Annín a Kejnice. No a pak se sedělo a povídalo Na Křenovce a hned se domluvilo pečení buřtů u Milenky, které mělo velký úspěch a na podzim se zopakuje. Také se těšíme na vdolky na plechu od Milenky (jako jedna z mála totiž má klasická kamna a bez nich je neupečete).

Další výlet směřoval na zámek do Štětkně k řádovým sestřám a jelikož jsme neměli dost, tak jsme ještě večer zasedli v hospůdce. Tam se domluvil úklid kostela před poutí v Radomyšli. Drhlo, zametalo a mylo 11 žen a 1 muž. Kostel svítil na slavnostní mši o pouti čistotou. Úklidová četa si zaslouží poděkování.

Slova se mluví, voda teče a je tu další inspirace. V srpnu jedem do Domažlic na Chodské slavnosti, ale o tom až příště. Jak vidíte elán, nápady a vitalita děvčata neopouští.

za bábinčky Blanka Matoušková
ve spolupráci se Slávkou Klasovou

Soustředění nohejbalových talentů za účasti mistra světa

TJ Radomyšl uspořádala v sobotu 25. 6. 2016 tradiční pouťový turnaj trojic, hraný jako Memoriál Karla Vachulky. Do urputných bojů se zapojilo 22 tradičních týmů a svádělo vyrovnané boje. Poprvé v historii turnaje však nebyl znám vítěz. Po obědě slunečnou oblohu pokryly mraky a vytrvalý déšť na sebe nenechal dlouho čekat. Přes veškerou snahu pořadatelů se turnaj již dohrát nepodařilo.

Další významnou akcí, kterou jsme dokázali zorganizovat, bylo soustředění mládeže. Ve spolupráci s ČNS jsme uspořádali akci s názvem „Nohejbalová Radomyšl 2016 – partnerský kemp ČNS“. Záštitu nad celou akcí převzal reprezentant ČR a několikanásobný mistr světa v nohejbale Jan Vanke, který se akce osobně zúčastnil. Kempu se zúčastnilo celkem 32 hráčů ze 4 oddílů – Karlových Varů, Stříbra, Horažďovic a pořadající Radomyšle. Počasí nám tentokrát přálo, a tak v přátelské atmosféře pod vedením zkušených trenérů (L. Šíp, J. Slavíček, M. Votava, K. Hron, V.

Jan Vanke, mistr světa v nohejbale

Babka, M. Nozar, P. Tolar, M. Nepodal) probíhaly dvoufázové tréninky. Byla radost sledovat, s jakým zápalem všichni k tréninkům přistoupili. Volné chvíle všichni účastníci prožívali opět aktivně a to hraním stolního tenisu, tenisu, basketbalu nebo koupáním na nedalekém koupališti.

Milan Koubovský

Volejbalová Smeč 2016

V sobotu 18. 6. se na koupališti v Radomyšli odehrál tradiční volejbalový turnaj smíšených družstev. Tentokrát nám přálo celý den počasí a bylo ideálně na sport i relaxaci. Turnaje se zúčastnilo 11 týmů s různou dojezdovou vzdáleností. Od Strakoníc, Písku, Březnice a třeba i z Plzně. Celým dnem nás provázela pohodová, předletní nálada, a jak to má být, nebyla nouze o krásné sportovní zážitky, lenošení u bazénu, grilovanou krkovičku a kulturu s kytarou. Turnaj se dohrál kolem sedmé hodiny večer, kdy po vyhraném finálovém zápase zvedl nad hlavu putovní pohár tým Ruptura. Na druhém místě byly Ruče v kapce a třetí skončila Pomalá ruka. Každý tým dostal šampaňské, originální diplom, týmy na stupních vítězů medaile, dorty a vítěz volejbalový míč.

Na celý turnaj již tradičně dohlíželi rozhodčí p. Škarvada a p. Fišpera, patří jim velké poděkování, stejně jako manželům Vackovým, Vojtovi Barborkovi, Lence a Nikole Kozáků, kteří se podíleli při organizaci. Ceny pro vítěze věnovala firma Prillinger a Městys Radomyšl, děkujeme.

A co nás čeká během prázdnin?

Již tradiční letní tábor pro děti na Chvalově
v pátek 26. 8. rozloučení s prázdninami a
v sobotu 27. 8. Volejbalový turnaj smíšených dvojic

Atmosféru turnaje shrnul hráč vítězného družstva Martin Úbl, s jeho svolením se o něj podělíme:

„Přátelé, přátelé,
po čtyřech letech čekání na to, až budeme konečně všichni v pořádku, se náš tým Ruptura sešel, aby zabojoval na prakticky mezinárodním turnaji v Vendy v Radomyšli. A účast to byla velmi úspěšná. Nejen, že jsme vyhráli turnaj samotný (a tím si udělali spoustu přátel), ale vyhráli jsme

i důležitou druhou fází turnaje - večírek. Není tedy divu, že jsme obsadili i většinu individuálních kategorií, jejichž soupis posílám:

- ↪ Nejvíce ortěz a bandáží na jednom hráči: Karel (23)
- ↪ Nejvíce lepenek na jednom hráči: Martin (3 km)
- ↪ Nejvícekrát podběhnutá síť bez ohnutí: Vendy (vždycky)
- ↪ Největší počet lidí s jedním týmem: Ruptura (16)
- ↪ Nejvíc lidí na večírku: Ruptura (16)
- ↪ Nejhlasitější zpěv písně: „Tak jsme první no a cooo“: Vendy (124 decibelů - stejná hladina jako u pískající lokomotivy)

Příští rok jsme přihlášení znovu a již začínají první kola výběrových řízení na fanoušky, tak neváhejte! Zároveň i my se těšíme na další ročník turnaje, který se bude konat 17. 6. 2017.“

Volejbalu Ahoj!

Vendula Vaněčková a Eva Moulíková

1.místo Ruptura

2.místo Pomalá ruka

3.místo Ruce v kapce

MŠ Radomyšl

Na závěr letošního školního roku jsme se rozloučili s předškoláčky, kteří od září nastoupí do první třídy základní školy. Tradičně probíhá rozloučení v obřadní síni obecního úřadu, ale letos proběhlo ve školní jídelně základní školy v Radomyšli. Důvod byl prostý, loučili jsme se s třiceti předškoláčky. Loučení bylo opravdu výjimečné, protože jsme se při této příležitosti také rozloučili s paní učitelkou Danou Majerovou, která odchází do důchodu. V naší škole začala pracovat v roce 1976 a letos završila čtyřicetileté působení učitelky mateřské školy v Radomyšli. Děkujeme jí za neuvěřitelnou vytrvalost, svědomitost, odpovědnost a lásku k dětem

i ke své práci. Poděkování od pana starosty, ředitelky mateřské školy, spolupracovnic a rodičů bylo dojemným okamžikem, který nutí zamyslet se nad opravdovými hodnotami v životě člověka.

Renata Škodová, ředitelka MŠ

Lehkoatletické zápolení žáků 1. stupně ZŠ Radomyšl

Ve čtvrtek 23. 6. 2016 se konala jako každoročně ve Strakonících lehkooatletická olympiáda. Nejlepší sportovci z 1. - 5. ročníků změřili své síly v okresní soutěži. Někteří byli již ostřílení závodníci, jiní se zúčastnili poprvé. Soutěžilo se v běhu na 60 a 400 metrů, skoku dalekém a hodu kriketovým míčkem. Z první třídy se zúčastnil Šimon Holub a Kateřina Kozáková, která jako jediná z naší školy stanula na stupních vítězů. Domů si odnášela diplom a medaili za celkové třetí místo.

Za druháky soutěžil Šimon Lacina a Andrea Koptová třetáky reprezentoval Šimon Mandl a Veronika Divišová, čtvrtá třída vyslala Martina Šúse a Ivetu Hochovou a za pátáky soutěžil Tadeáš Ehrlich a Markéta Kováčová. I přes velké horko bojovali všichni statečně, i když zůstali za stupni vítězů.

Děti poznaly nové kamarády a odnesly si nové zážitky a zkušenosti. Vrátili jsme se unaveni, ale spokojeni, protože každý odvedl své maximum a tak vzorně reprezentoval naši školu. Je dobojováno a teď už se těšíme na prázdniny!

Ivana Třeštíková

Ovoce a zelenina do škol

Naše škola je již několik let součástí projektu Ovoce a zelenina do škol, který je určen pro základní školy v celé ČR. Nárok na dotované ovoce či zeleninu mají zcela zdarma všichni žáci prvního stupně. Cílem projektu je zvýšit u žáků konzumaci produktů z ovoce a zeleniny, vytvořit zdravé stravovací návyky ve výživě dětí, které povedou ke zlepšení zdravotního stavu naší mladé generace.

Na závěr školního roku jsme ve školní družině tak mohli ochutnat například granátové jablko, physalis (mochyni) nebo třeba pitavy (dračí ovoce)

Gabriela Jonášová

Kroužek sportovních aktivit spolu s nohejbalisty na raftech

I když jsme byli počasím donuceni k organizačním změnám, tak i letos jsme mohli uskutečnit na začátku června tři dny na raftech. Kvůli většímu množství vody v řece Vltavě jsme se den před odjezdem rozhodli zkusit k nám bližší Otavu. I když jsme během plavby po řece potkali minimum vodáků, celá akce se skvěle vydařila a Otava nám ukázala své kouzlo. První noc jsme postavili stany v Horažďovicích, kde nám propršela noc, ale v dopoledních hodinách sluníčko opět vládlo a vodní bitvy mezi rafty mohly pokračovat až do Katovic, kde jsme zůstali na druhou noc. Kluci v kempu potrénovali nohejbal, posádka dívčího raftu složila trefnou báseň a ostatní u ohně plánovali zbytek plavby. Celá vodácká výprava ukončila svou cestu ve Strakonících Na Křemelce.

Monika Babková

Na kole, pěšky, parníkem i autobusem ...

Poslední výlet na základní škole si devátáci užili v bungalovech u hotelu Zvíkov, kam se dopravili po vlastní ose. Celou trasu z Radomyšle na Zvíkov (celkem 35 km) zdolali na kolech a pro některé to byl skutečně životní výkon. Hned na startu jsme řešili drobné technické problémy, které ale nebyly nic proti tomu, co nás čekalo jen pár kilometrů před cílem. Prasklý střed u jednoho ze zadních kol jsme opravit nedokázali a museli jsme zařadit náhradní řešení pro jeho majitele. Unaveni jsme dorazili do cíle a vrhli se do bazénu alespoň trochu zregenerovat své síly a načerpat novou energii na prohlídku Zvíkovského pivovaru.

Druhý den jsme odpočívali u hotelového bazénu a v sousední vesnici Oslov doplnili zásoby sušenek a pití. Třetí den nás jsme absolvovali prohlídku hradu Zvíkov a parníkem „Zvíkov“ jsme přešli na zámek Orlík, kde na nás čekal autobus s přívěsem, aby nás i kola dopravil zpět do Radomyšle.

Monika Babková

Devítka se loučila se základní školou

Devátou třídu v letošním školním roce absolvovalo celkem 11 žáků a ve čtvrtek 30. června si přišli pro své závěrečné vysvědčení. Daniel Brůžek a Vojtěch Hrabal si i tentokrát odnesli samé jedničky. Za hudebního doprovodu ze školního rozhlasu a zvonění od svých mladších spolužáků si naposledy sešli „školní schody“ a před školou poděkovali učitelům, kteří se je, někdy marně, snažili něco naučit a všem ostatním zaměstnancům školy.

Pomyslné „mazácké“ žezlo předali žákům osmé třídy a požádali je, aby šli příkladem mladším spolužákům, byli nápomocni panu školníkovi a starali se o naši školu.

Slavnostní předání vysvědčení se již tradičně konalo na radnici městyse Radomyšl za přítomnosti pana starosty Ing. Luboše Peterky. Po skončení ceremoniálu se již mohli všichni těšit na prázdniny.

Monika Babková, třídní učitelka

Horní řada zleva: Eliška Košťová, Lucie Brůžková, Alena Jamborová, Nikola Dvořáková, Marek Mráček, Mgr. Jiří Pešl, uprostřed Lenka Kozáková, spodní řada zleva: Mgr. Monika Babková, Daniel Brůžek, Dominik Čopák, Vojtěch Hrabal, Filip Šebesta, Miroslav Vodák

Zprávy z DPS Radomyšl

⇒ 16. května se k nám vrátila čapí rodina. Velkou zásluhu na opravě hnízda má pan Milan Hromek.

⇒ 4 června navštívili Infocentrum turisté z celého Česka. Zakoupili si brožury, vizitky a pohledy. Hlavně žádali razítka do „Vandrovnic knížek“ do sbírky. A také jako důkaz, že zde byli a viděli krásný městys Radomyšl.

- ⇒ 21. června nás navštívily turistiky z Volyně v doprovodu paní Milady Sojkové. Opět si koupily nějaké upomínky.
- ⇒ 28. června oznámil pečovatelce vedoucí pracovník čtyř pan Jan Rončka, že se budou malovat chodby a kancelář v DPS. V okamžiku se mi vybavila známá lidová píseň: „Pane malíři, pěkně Vás prosím, vymalujte mně, co v srdci nosím atd.“
- ⇒ Přijeli dva zruční malíři a to pan Jaroslav Marek a pan Jiří Kahovec. Krásnou světle oranžovou barvou vymalovali chodby a jasně bílou kancelář DPS. Odvedli kus poctivé práce, za což jim náleží velké poděkování. Září to zde čistotou, v oknech kvetu nádherné květiny. Je třeba, aby si toho obyvatelé vážili, byli k sobě tolerantní a hlavně, aby zmizela závist, což je nejhorší vlastnost.

Závěrem uvádím, že 26., 27. a 28. srpna se uskuteční „Dudácký festival“ a k tomu mám zajímavý pohled, který jsem obdržela od vzácného pána Jindřicha Polana, malíře a spisovatele ze Strakonice. Velice si toho považují.

Děkuji za uveřejnění a přeji hezké léto.

Jiřina Machníková

Hasiči Radomyšl pořádají:

Netradiční noční soutěž o pohár starosty městyse Radomyšl

se zábavním odpolednem pro děti.

Termín: **6.8.2016**

Od 16.hod. soutěže pro děti.

Od 21.30 hod. vlastní soutěž.

Požární útok a netradiční disciplíny.

Občerstvení zajištěno.

Místo konání: hřiště nad školou.

Les je nejlepší tělocvična

První červnovou sobotu 5. 6. 2016 ožila obec Láz sportem. Oddíl orientačních sportů Strakonice zde uspořádal závod. Sjelo se sem 170 běžců z jihočeské oblasti, středočeského kraje a dost bylo i Pražanů. S povolením od Lesů ČR proběhl závod v lesích mezi Sedlicí a Lázem kolem Trubného vrchu. Centrum závodu bylo v požární zasedací místnosti v Lázu. Více než 70 osobních automobilů parkovalo na návsi poblíže rybníka. Počasí přálo, podávalo se i občerstvení. S novou mapou i tratěmi byli závodníci spokojeni. Potéšitelné je, že poctivá polovina startujících byla mládež do 15ti let. V hlavní kategorii mužů zvítězil držitel medailí z MS a ME Jan Šedivý z oddílu Praga Praha. Při vyhlásování výsledků závodu asistovali zastupitelé obce pánové Čapek a Kinkor.

Spolek orientačních sportů Strakonice touto cestou děkuje obci Láz a Lesům ČR za umožnění uspořádat tento závod. Les je nejlepší tělocvična a sportovci s mapou a buzolou se umí v přírodě chovat. To dokázali i tentokrát. Vše po závodech uklidili, nic neponičili a dnes nikdo nepozná, že se v lese sportovalo.

Text a foto Bedřich Šafařík

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochy nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci zabojovali o co nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Deváťáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích. Všichni máme velkou radost, že se jim podařilo zvládnout přijímací řízení a dostali se na ty školy, na které chtěli.

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. 1. června se uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili deváťáci následující den i pro mateřskou školu. Svou činnost ukončili pro tento školní rok také kroužky (výtvarný, keramický, modelářský, hra na kytaru, paličkování, karate, taneční a florbal).

Dětský den

Žáci svými finančními příspěvky opět podpořili ve studiu našeho afrického „spolužáka“ Luise Nestora Lamaha. V dubnu jsme se připojili k celostátní akci na podporu čtenářské gramotnosti Noc s Andersenem. V květnu proběhla před zcela zaplněným hledištěm sedlického kina již tradiční pěvecká soutěž Solasido. Spolu s mnoha dalšími školami jsme se zúčastnili Olympijského víceboje, jako jedni z mála v Jihočeském kraji jsme dosáhli podruhé 100% účast žáků, navíc jsme vyhráli vybavení na basketbal. Naši žáci dosáhli také dvou významných úspěchů. V celostátním kole soutěže v hokejbale jsme skončili čtvrtí za Kladnem, Pardubicemi a Litvínovem. Náš tým Sedlicí medvědi zvítězil v krajském kole soutěže mladých záchranářů. Suverénním vítězem tříkolového Adler Cupu ve florbalu se stali naši třetáci. Poslední měsíce školního roku jsou naplněné také řadou mimoškolních akcí. Naši žáci navštívili blatenskou Duru i sedlické Agro, parlament i Pražský hrad, na Den Země jsme svou účastí podpořili ekologickou akci Uklidíme Česko, žáci vystoupili na setkání seniorů i na vítání občánků, celá škola podpořila charitativní akci pana Zimovčáka Na kole dětem a žáci navštívili další zajímavá místa v rámci exkurzí a školních výletů.

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. Ve čtvrtek 30. června se deváťáci sešli se svými mladšími spolužáky v tělocvičně, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým, o rok mladším, nástupcům. Další rozloučení pak proběh-

Sedlicí medvědi - vítězové krajského kola soutěže Mladý záchranář - hasičem v akci

Naši žáci navštívili blatenskou Duru i sedlické Agro, parlament i Pražský hrad, na Den Země jsme svou účastí podpořili ekologickou akci Uklidíme Česko, žáci vystoupili na setkání seniorů i na vítání občánků, celá škola podpořila charitativní akci pana Zimovčáka Na kole dětem a žáci navštívili další zajímavá místa v rámci exkurzí a školních výletů.

Čtvrté místo v celostátním kole Hokejbale proti dragám

lo na městském úřadu, za účasti pana starosty Ing. Jiřího Roda. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad do života.

Provoz ve škole o prázdninách nekončí, čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

Marek Charvát, ředitel školy

Na kole dětem

Nelinku Loučkovou, Sárinku Škardovou, Jůlinku Kovaříkovou a Anetku Wurmovou.

lie Stone a jeho hrad a třetí místo obsadily sestřičky Sárinka a Michalka Škardovi, které do soutěže vytvořily slona a páva.

Pěvecké soutěže Solasido se zúčastnili převážně žáci základní školy, ale i naše školka měla výborné zastoupení, Lukáška Růžičku,

18. května jsme jeli na školní výlet do Smrkovic, byl to výlet do světa stromů a lesních zvířat. Děti byly nadšené ze strojů, které jim byly představeny v provozu, viděly, jak se zpracovává celý strom na menší a menší části. Kluci měli hned jasno o budoucím povolání

a holčičky se rozplývaly nad malými bažantími kuřátky a selátky divočáků. Bylo to pro nás všechny přínosné dopoledne, na které rádi vzpomínáme.

Děti z druhé třídy navštívily ještě profesionální hasiče v Blatné, kde se seznámily s hasičskou technikou.

Den dětí jsme připravovali pro děti společně s žáky deváté třídy, kteří nám velmi pomohli s organizací celé akce. Na děti čekala hra „Šípkovana“ s mnoha úkoly. Závěr si osladily nalezením pokladu na školní zahradě, kde byly schovány sladkosti pro všechny a hračky na pískoviště.

Sportovní olympiáda byla další očekávaná akce pro ty, kteří rádi běhají, jezdí na koloběžkách či skáčí do písku. Děti, které se umístily na prvních třech místech, dostaly medaile, diplomy a sladkou odměnu.

Předtím, než jsme se rozloučili s našimi předškoláky, jsme se setkali na večerní akci Spaní ve školce. Opékali jsme burty, a protože nám počasí moc nepálo, nemohli jsme hrát venku připravované hry. Proto jsme uvnitř vyráběli přívěsky na klíče a hlavně jsme měli báječnou diskotéku s pohoštěním od rodičů.

Pár dní před prázdninami jsme se loučili s dětmi, které od září začnou novou etapu svého života a nastoupí do základní školy. Děti z nižší třídy se s nimi rozloučily připravenými písněmi a tanci, poté proběhlo ztužování a předání pamětních listů a drobných dáreků od pana starosty.

Přejeme Vám slunečné prázdniny plné klidu a pohody.

Kolektiv MŠ

JAKUBSKÝ TÝDEN SEDLICE 2016		
VÝSTAVY-KULTURA <u>Radnice</u>	SPORT-KULTURA	TRADICE <u>Tradiční Jakubská pouť</u>
Sobota 30.7. 13.00 - 16.00 hod. Neděle 31.7. 9.00 - 16.00 hod. Výstavní místnost – bývalé „Kučpěti“ Výstava obrazů a užité plastiky pana Jaroslava Šusty Výstava zápalkových samolepek pana Radka Horvaye	Pátek 29.7. 17.00 hod. Víceúčelové hřiště u ZŠ Sedlice Pouťový volejbalový turnaj klání ryzích amatérů Sobota 30.7. 15.00 hod. Fotbalové hřiště TJ Sokol Sedlice TJ SOKOL SEDLICE TJ Podolí II utkáni starých gard TJ SOKOL SEDLICE BOHEMIANS PRAHA Zahradní restaurace Na Velké Sobota 30.7. 20.00 hod. Pouťová taneční zábava <u>Náměstí</u> Út 26.7. - Ne 31.7. Lidové atrakce - p.Kučera	Neděle 31.7. Pouťový jarmark 8.00 hod. Lidová Femesla - výrobky 9.00 hod. Sedlická krajka - prodejna otevřeno So - Ne 9.00-16.00 hod. Mše svatá 9.45 hod. kostel sv. Jakuba Nové vozy - Renault, Dacla, KIA 9.00 hod. HS Auto Staněk Nebřehovice Hudba p.Kováře 10.00 - 12.00 hod. <u>Kino</u> Neděle 31.7. „Zootropolis: Město zvířat“ 17.30 hod. Americká animovaná komedie dětské představení „Jak básníci čekají na zážrak“ 20.00 hod. „Aneb Jak už básníci opravdu dospívají“ „Česká komedie“
Františkánské kostely v Praze		
PŘÍJEMNÝ POBYT PŘEJÍ POŘADATELÉ		

Pozvánka na „Prázdninový střelecký den“

Sdružení přátel střeleckého sportu Sedlice pořádá za podpory města Sedlice v neděli 7.srpna 2016 v 9.hodin na Městském fotbalovém stadionu „Prázdninový střelecký den“ – střelba ze zduchovky pro děti, která je určena pro širokou veřejnost.

Vzduchovky vlastní nebo je možné zapůjčení.

V rámci tohoto dne se uskuteční

2.kolo „Okresního přeboru ve střelbě ze vzduchovky“
3x5 ran - vzduchová puška s mechanickými mířidly na terč ve vzdálenosti 10m

Kategorie: Předškolní děti
Mladší žáci 1.-5.třída
Starší žáci 6.-9.třída

Sokol Sedlice zve všechny příznivce kopané o Jakubské pouti na utkání roku.

Utkaň se uskuteční v neděli 31.července od 14,30 hodin na Městském fotbalovém stadionu.

TJ SOKOL SEDLICE - BOHEMIANS PRAHA - stará garda

V týmu Bohemians nastoupí - předběžná sestava:

Z. HRUŠKA, V. HRUŠKA, DOBIÁŠ, PANENKA, NĚMEC, ŠKODA, NIKL, HARTIG, KREJČÍK, PROKEŠ, BIČOVSKÝ a další

Z naší školky

S příchodem teplejšího počasí přichází i více akcí a událostí v naší školce, protože se můžeme přesunout i ven, a to děti přijímají velmi rády. 22. dubna jsme oslavili Den Země soutěží pro děti a rodiče o nejhezčí výrobek z odpadního materiálu. Porota složená těmi nejpřísnějšími odborníky, dětmi samotnými, se shodla na nejlepší výrobku jednohlasně a zvítězila Natálka Šubová s divokým prasetem, druhý se umístil Char-

Město Sedlice a Sedlická krajka o.p.s., Vás zvou srdečně na:

KRAJKÁŘSKÉ SLAVNOSTI

6. 8. 2016

20 LÉTA 20. STOLETÍ
ANEŽ
JAK SE ŽILO ZA PRVNÍ REPUBLIKY

Program: 10.00 - 17.00 hod.
Remeslný jarmark
Výstava soutěžní přehlídky v oboru paličkování krajka BIENALE SEDLICKÉ KRAJKY
Výstava regionálních krajk bavorského partnera v kostele sv. Jakuba
Měšní přehlídka oděvů s krajkovými doplňky
Celodenní program : taneční a hudební vystoupení - ukázkový výrobek krajek - obžerstvení
Informace najdete na: www.mestosedlice.cz, www.krajky-sedlice.cz

Noc kostelů

V pátek 10. června proběhla v kostele sv. Jakuba v Sedlici Noc kostelů. Vlastně to nebyla noc, ale podvečer - program začal v 18 hodin a končil po osmé, ještě za světla.

První část programu byla určena dětem. Hanka Hrdličková nejprve vyprávěla o svatém Vojtěchovi a postupně přiváděla děti k určení jeho sochy na hlavním oltáři. Následovala soutěž, ve které bylo úkolem dětí obejít pět míst v okolí kostela, odpovědět na pět otázek

a z pěti písmen sestavit slovo. Děti postupně obešly dveře zvonice, obou hřbitovních kaplí, zastavily se u lip před kostelem a zašly i k faře. Hledaným slovem bylo VESLO – symbol sv. Vojtěcha. Menším dětem pomáhali se sestavením hesla rodiče. Soutěž neměla poražené, všichni vyhráli a dostali zaslouženou sladkou odměnu.

Letos byla menší účast dětí, protože v pátek večer žáci dvou tříd odjeli na Muzejní noc do Blatné. Pozvání dětí na akci mimo Sedlici nás nemile překvapilo.

Následovala prohlídka kostela s výkladem. Začala před hlavním oltářem, kde David Maňhal seznámil návštěvníky s historií vzniku kostela a podrobně se věnoval oltářnímu obrazu sv. Jakuba. Pozornost pak obrátil k soše sv. Antonína, která byla vystavena pouze tento večer. Pak prohlídka pokračovala přes boční oltáře sv. Jana Nepomuckého a Panny Marie Bolestné, u sošky Pražského Jezulátka, dále u jednotlivých soch a obrazů a skončila v prostoru pod kůrem. Na závěr zodpověděl David Maňhal několik dotazů.

Dalším bodem programu byla vernisáž výstavy významných církevních osobností spjatých s dějinami sedlické farnosti v letech 1853 - 1949. Zájemci se mohli seznámit se životem Msgr. Josefa Hessouna, Msgr. Františka Seyvaltera, ThDr. Martina Josefa Říhy, ThDr. Šimona Bárty, ThDr. Antonína Eltschknera, P. Mikuláše Levého, děkana Matěje Kolářika a biskupa Jiřího Paďoura OFMCap, který navštívil farnost v letech 2002 a 2013. Výstava bude v kostele k zhlédnutí ještě v letních měsících. Po celý den bude kostel otevřen o pouti 31. července a při Krajkářských slavnostech 6. srpna 2016.

Celý večer byl zakončen modlitbou. Svou návštěvou přispěl k Noci kostelů i starosta města Sedlice Ing. Jiří Rod. Všichni, pořadatelé i návštěvníci, se těšíme na příští ročník Noci kostelů.

František Jirsa

Koncert Ave Maria

V neděli 22. května se v kostele sv. Jakuba v Sedlici konal koncert „Ave Maria“. Soprán zpívala Ludmila Vernerová, sólistka Opery Národního divadla, na harfu hrála Stania Ramešová a na housle její manžel Roman Fedčuk. Jak název koncertu napovídá, slyšeli jsme několik variant mariánské modlitby: od F. Schuberta, P. Mascagniho i nejnámější od Ch. Gounouda. Na programu bylo dále řada známých i méně známých skladem J. S. Bacha, A. Dvořáka, G. F. Händla, A. Vivaldiho a dalších autorů.

Koncert byl velmi originální, neboť byly uvedeny sólové skladby na harfu i na housle, které v prostoru chrámu nádherně zněly. Posluchače zaujala adaptace Smetanovy Vltavy pro sólovou harfu. Velmi zajímavě zněly i housle v doprovodu harfy. Celému koncertu dávala vysokou úroveň také svým sópránem sólistka Národního divadla.

Na závěr koncertu za nádherný zážitek byli umělci odměněni dlouhým potleskem. Za všechny posluchače poděkovali P. Marcin Piasecki a Ing. Jiří Rod, starosta Sedlice.

František Jirsa

SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice
otevřít v měsíci září přípravku karate.
Přihlášky budou přijímány do naplnění kapacity.
Veškeré informace již nyní na tel.: 602 101 114

Naše úspěchy v kraji i v ČR

Sportovní klub NAKAMA SHOTOKAN Sedlice se Vám opět představuje. V sobotu 21. května 2016 se ve Strakonících konalo 2. kolo Krajské ligy Jihočeského svazu karate. Ze zkušenějších karatistů vyrazilo v doprovodu trenéra tentokrát pět závodníků, kteří na tento těžší závod /startuje se ve věkových kategoriích bez rozdílu STV – dosaženého technického stupně/ byli vybráni pro disciplínu kata. Oproti prvnímu kolu bylo patrné zlepšení, jak na výkonech, tak i ve výsledcích. V celkovém hodnocení mladšího žactva získal oddíl tři pátá místa /o pověstný chloupek od těch třetích/ ale tedy i od stupně vítězů, kdy juniorka Adéla Zadra ve sloučené kategorii se ženami obsadila krásné druhé místo!

Liga talentů 2. kolo - Český Krumlov

Na druhé kolo Ligy talentů s vloženým závodem „Panthers Cup“ se 11 mladých karatistů v doprovodu nejen trenéra, ale samozřejmě i rodičů, vypravilo až do Českého Krumlova, kde se o týden později tento závod konal. Pořadatelem byl domácí oddíl Karate Panthers Český Krumlov za podpory Města Český Krumlov a Jihočeského svazu karate. Nejmladší a začínající kategorie /bez pásku - žádné kyu/ soutěžili v disciplíně KI-HON /techniky na místě/. Oddíl SK NAKAMA Sedlice měl v této kategorii šest železek v ohni. Někteří prožívali svou úplně první zkušenost se závody. Všichni svými výkony potěšili nejen sebe, ale i své fanoušky a trenéra a jedno získané páté místo nebylo vůbec špatné. V další kategorii - kata /8. kyu/ závodili 2 zástupci sedlického oddílu, kteří již mají

nějakou tu zkušenost za sebou. A také to svými výkony potvrdili! Rozálie Pacnerová vybojovala 3. místo a Joseph Stone 2. místo. Velká pochvala!

V kategorii - kata /7.kyu a 6.kyu/ bojovali další tři karatisté. Ve výsledcích dvě pátá a jedno 3. místo, na

kteřé dosáhla stále se lepšící Monika Židová.

Celkem tedy 1x stříbro, 2x bronz a 3x páté místo - opravdu pěkné! Gratulujeme.

Oddílové zkoušky na vyšší STV

Na sklonku školního roku se pravidelně konají oddílové zkoušky SK NAKAMA SHOTOKAN na vyšší STV /stupeň technické vyspělosti/, kde karatekové musí předvést, co se za určité období naučili a jak se zdokonalili v technikách karate. Tentokrát byla převážně zkoušena skupina usilující o 8.kyu – bílý pás /tedy o svůj vůbec první pásek/, doplněna ještě o zkoušku na 7. kyu – žlutý pás. Veřejné zkoušky se samozřejmě mohli účastnit rodiče i další členové rodiny a svou přítomností podpořit své malé bojovníky. Nakonec všichni s menším či větším úspěchem zkoušku složili.

Úspěch na Akademickém mistrovství ČR

Trenér SK NAKAMA SHOTOKAN a reprezentant ČR je zároveň i studentem vysoké školy. Mezi studiem, psaním odborné práce a státnicemi se Marek Pohanka stačil připravovat na Akademické mistrovství České republiky, které se letos konalo v Pardubicích, v rámci Českých akademických her. Podařilo se mu získat do sbírky další dva mistrovské tituly /v kata i kumite/ a tím pádem obdržel od České asociace univerzitního sportu z rukou jejího předsedy doc. PhDr. Františka Dvořáka, CSc. i nominaci na Akademické Mistrovství Světa do Portugalska, kde bude reprezentovat Českou republiku.

Přejme tedy Marku Pohankovi na Akademické Mistrovství Světa - FISU World University Championship v Portugalsku ve městě Braga - dobrou formu, zdraví a štěstí!

Škvořetičtí hasiči oslavili 115. narozeniny

Dělají skutečnou čest svým otcům, dědům i pradědům. Řeč je o Sboru dobrovolných hasičů ze Škvořetic. Letos si připomněli 115. výročí založení svého spolku. Ačkoliv původně vedení škvořetického sboru

Přípravka Sedlice, 3 až 5 let, foto František Vošahlík

chtělo hlavní oslavy soustředit až za pět let na 120. narozeniny, nakonec do toho i teď „bouchlo“ s plnou parádou a vervou.

Oslavy byly soustředěny do prostor sportovního areálu u rybníka Dalině na okraji Škvořetic. A nelze si představit takovou slávu bez pravého, nefalšovaného požárního útoku. Tentokrát se v něm utkalo pět družstev. Vedle domácích borců předvedli své umění a spolehlivost hasiči z Buzic, Lomu, Sedlice a Myštic. Domáci skončili na čtvrté pozici. „Tradičně se umísťujeme v okrskové soutěži na třetím fleku v konkurenci Lomu a Sedlice. Teď tu byly navíc ještě Myštice. Ovšem časové rozdíly byly vždycky minimální a tak to bylo i dneska,“ poznamenal k výkonu svého mančafu František Vošahlík. O doprovodný program se v první řadě postarali také sedličtí „soptiči“. Tentokrát šlo o přípravku dětí ve věku 3 - 5 let. Podaly hodnotný výkon, který všechny kolem dokola přesvědčil, že budou dobrými a kvalitními nástupci svých učitelů a instruktorů. Jejich nádherné veřejné vystoupení ocenili pořadatelé škvořetické oslavy sladkostmi, ale hlavně medailemi, za kterých měly mladé naděje upřímnou radost. Další doprovodný program sestával ze stříkání džberovkou na kuželky, hodu hadicí a malého fotbalu. Sváteční odpoledne přilákalo na 240 diváků a přátel dobrovolného hasičstva. Většina z nich zůstala i na večerní taneční zábavu pod širým nebem. Vedle žízňe si přivezli všichni i pořádný hlad, o čemž svědčí i fakt, že se po cmundách ze 30 kg brambor jen zaprášilo.

Hlavní pořadatelské břímě spočívalo na bedrech kolektivu ve složení Josef Renč, Vlastimil Renč, Pavel Lexa, Pavel Podhorský, Miroslav Vylita, Tomáš Bártík, Vladimír Flandera a Josef Flandera. Klíčovým sponzorem celé akce byla Obec Škvořetice.

Jak vyplývá ze starých dokumentů, Sbor dobrovolných hasičů ve Škvořeticích spatřil světlo světa 11. ledna 1901. Zakládajících členů bylo 21, prvním starostou sboru se stal Jan Hejl a prvním velitelem František Hochman. První, tehdy ještě ruční stříkačky se dočkali škvořetičtí hasiči již 5. května 1901 od firmy Smékal. V následujícím roce se rozběhla pravidelná cvičení členů spolku, v červenci se uskutečnila veřejná premiéra v obci Buzice. Tam také škvořetický sbor pomáhal likvidovat svůj první požár. Roku 1935 se majetek hasičského kolektivu rozrostl o první motorovou stříkačku za pořizovací cenu 24.250 korun. V říjnu 1945 získal i své první auto. Roku 1975 se sbor sloučil s dobrovolnými hasiči z přilehlých Pacelic. Dobře při sboru pracovalo i družstvo mladých požárníků, které postupně vedli Karel Holub, Josef Novotný a Pavel

Hasičské družstvo ze Škvořetic na startu, foto František Vošahlík

Šavřda. V roce 1983 se započalo se stavbou nové požární zbrojnice, k jejímuž slavnostnímu otevření došlo v prosinci roku 1984. Škvořetičtí „chráněnci svatého Floriána“, jak už bylo napsáno, provozovali bohatý kulturní a společenský život- hrálo se ochotnické divadlo, pořádaly taneční zábavy, plesy, jezdili na slavnosti v blízkém i vzdálenějším okolí.

Dnes čítá SDH Škvořetice 27 členů. Velitelem je Pavel Lexa z Pacelic, starostou František Vošahlík ze Škvořetic. Sbor dosud vlastní plně funkční motorovou stříkačku „Stratílek“ z roku 1936. Už tři roky je plná pozornost upírána na generální rekonstrukci hasičské zbrojnice v Pacelicích. Práci prováděny převážně svépomocí členy sboru.

Vladimír Šavřda

Růže pro dříve narozené

I měsíce červen a červenec mají ve Škvořeticích své jubilanty. 11. června se dožila krásných 81 let paní Marie Grasseová. 18. červenec je významným dnem pro paní Marii Štolbovou, 83. narozeniny.

Oběma oslavenkyním při této příležitosti Obec Škvořetice v čele se starostou Lubomírem Novým přeje pevné zdraví, plnou náruč neutuchajícího štěstí a radosti, vřelou lásku jejich nejbližších a ještě mnoho let v objetí tohoto někdy nespravedlivého, ale docela určité nádherného světa.

Vladimír Šavřda

Válečné oběti ve Škvořeticích pod svitem lampiónů

Obě světové války se nesmazatelně vryly do všech míst na území České republiky. Přinesly smrt, utrpení, hrůzu. Je důležité si připomínat tyto černé kapitoly národní historie, aby se v budoucnosti nemohlo něco podobného opakovat. Obzvláště děti musí být důrazně varovány před tím, co může rozpoutat touha po moci a fanatismus. Jedním z prostředků, kterým lze otevřít oči nastupujícím generacím, byly a jsou lampiónové průvody, spojené s přiblížením válečných kapitol na území rodné obce či města. Ve Škvořeticích je tato tradice důsledně zachovávána už přes čtyřicet let. Ani letošek nebyl v tomto ohledu výjimkou. 8. května večer se před budovou bývalé místní školy shromáždilo na 90 dospělých i dětí. „Počet účastníků rok od roku roste, což je chvályhodné a zodpovědné. Všichni musíme znát minulost, abychom mohli žít lépe a bez chyb v přítomnosti i budoucnosti,“ nechal se při této příležitosti slyšet škvořetický starosta Lubomír Nový.

U vchodu do bývalé školy se nachází pamětní deska, která připomíná, že právě zde došlo 12. května 1945 k tragické události, kdy při předávání zbraní zazněl výstřel, který smrtelně zranil obecního tajemníka Františka Hajného. I přes okamžitý zásah amerického vojenského lékaře a urychlený transport do nemocnice František Hajný zemřel. Pamětní deska byla odhalena a posvěcena 9. května 1948. Od školy se zástup se rozsvícenými lampióny vydal přímo na náves, kde stojí pomník obětem 1. světové války. Do rodné vesnice se z fronty už nikdy nevrátilo osmnáct odvedenců: František Brousil, Josef Boček, Karel Boček, František Čarek, Josef Flandera, František Hejl, Jan Kačena, Josef Krahulec, Josef Kouba, František Kalbáč, Jan Mlíčko, Václav Proška, Josef Růžička, Petr Ředina, Josef Strnad, Petr Srch, Václav Vaníček a Jan Vaníček. Ke slavnostnímu odhalení památníku došlo 29. května 1921. Náklady na jeho pořízení tehdy činily 5.600 korun. Dolní deska nese toto dvouverší: „Život jste složili, krev za nás vylili, byste své bratry z otroctví vykoupili.“

Poslední zastávkou pietní cesty byl pomník sovětskému vojákovi Michalovi Šiškinovi, nacházející se na nádvoří zdejšího zámku. Osmnáctiletý osvoboditel tady zahynul 10. května 1945, když z padající pušky vyšlehl rána, která mu prostřelila hlavu. Pomníček vznikl v květnu 1975. Poslední zastávkou bylo travnaté prostranství uprostřed návsi.

Na závěr si mohli účastníci u táboráku opéct burty a občerstvit se teplými i studenými nápoji a závěr svátečního večera strávili v příjemné atmosféře spolu se sousedy, kamarády a rodinnými příslušníky. Občerstvení poskytla Obec Škvořetice. Na jednotlivých pietních místech seznámil s historickými souvislostmi veřejnost kulturní referent obce Mgr. Petr Šavřda.

Vladimír Šavřda
(redakčně kráceno)

Oslava Dne matek

V neděli 8. května 2016 uspořádala Obec Tchořovice v místním pohostinství oslavu Dne matek. Po hudebním vystoupení Ivety Balkové a Hanky Honzové, popřály děti maminkám k jejich svátku pásmem básniček a scének z tradičních českých večerníků.

Představení, které s nimi připravila paní Milena Bolinová, se dětem opravdu povedlo a bylo pěkným poděkováním maminkám za jejich celoroční péči a lásku. Následně si děti si mohly vybarvit pro maminku srdíčko. Pro maminky i babičky byla připravena kytička a také občerstvení. Poděkování patří všem, kteří se podíleli na organizaci celé této zdařilé akce a přispěli tak k příjemnému nedělnímu posezení.

Povodeň ve Tchořovicích

Jen stěží si kdo mohl představit, že v příjemný květnový den, kterému nepředcházely nepříznivé klimatické podmínky ani větší dešť, dojde k povodni. A přesto se něco takového v úterý 10. května 2016 přihodilo. Že něco není v pořádku, jako první zjistila při ranní procházce se psem paní Krejčová, neboť louky pod letištěm byly plné vody. Konkrétní příčinu zjistili následně zaměstnanci společnosti Dvůr Lnáře, která rybníky v okolí Tchořovic spravuje. Telefonátu místostarosty obce o protřazené hrázi se mi nechtělo zprvu vůbec věřit. Vzápětí jsem však hleděla na valící se vodu a průrvu zejíci po odneseném historickém kamenném můstku na silnici vedoucí od Tchořovic přes rybník Velký Pálenec dále k rybníku Hadí. Voda, valící se z protřazené hráze rybníka Smyslov, se rozlévala na okolní pozemky, a plnila rybník Starý, jenž v té době trpěl naopak nedostatkem vody. Velké množství vody však tento podstav rychle doplnilo a voda počala odtékat bezpečnostním přelivem. V danou chvíli se ještě zdálo, že nic vážného nehrozí, neboť rozlití vody v přírodní rezervaci Smyslovské louky posloužilo jako velký poldr. Bohužel s tím, jak vystoupala výška hladiny na rybníku Starý, došlo přibližně v poledne ke zjištění průsaků v hrázi, které se postupně

stupňovaly. Současně však problémy představovala i odtékající voda, neboť pod hrází se voda vylila z potoka a začala zaplavovat pozemky, zahrady i dvůr místních obyvatel. Zvednutá hladina vody činila problémy také u můstku na hlavní komunikaci I/20, kde docházelo ke splavování větví a dřeva a hrozilo ucpání tohoto můstku. Teprve v podvečerních hodinách se podařilo utěsnit průsaky v hrázi, což přineslo velkou úlevu všem. Následně již i hladina vody v rybníce začala pomalu klesat, přičemž však celou noc byla situace monitorována místními hasiči.

Povodeň, která naši obec postihla v roce 2002, mají místní obyvatelé stále ve své paměti. Není divu, že situace z letošního 10. května tyto vzpomínky oživila a vyvolala především strach a obavy. Celé Blatensko a okolí Tchořovic nevyjímaje si asi vůbec neumíme představit bez množství lesknoucích se hladin rybníků. Za dobu svojí existence se rybníky staly neodmyslitelnou součástí krajiny jižních Čech. Ale jejich smysl netkví primárně v chovu ryb, byť je to často prezentováno. Hlavní důvod vždy představovalo zadržování vody v krajině, což je funkce, kterou i aktuálně můžeme docenit. Vedle toho však existence rybníků přináší i stinné stránky, v podobě nebezpečí protržení hrází a vzniku povodní. Proto v nás vzbuzuje obavy jakýkoliv větší prudký déšť či dlouhotrvající deště. Hledíme-li do minulosti, postihly povodně naši obec několikrát. Jejich důsledkem byly škody na majetku jednotlivých občanů či na majetku obecním. Bohužel, jak ukázala letošní květnová událost, prakticky nikdy si nemůžeme být jisti, že nedojde k havárii, a to i bez zjevné příčiny. Bude však nezbytné udělat vše pro to, aby majitelé či provozovatelé těchto vodních děl dbaly na bezpečnost při jejich činnosti a zejména pak na stav hrází.

Pokud jde o vzniklé škody této nečekané povodně, tak v současné době je provizorně opravena zničená komunikace (můstek) pod letištěm tak, aby byl umožněn přístup na pozemky za rybníkem Starý. Opravu provedla na své náklady firma Dvůr Lnáře. Tato oprava je pouze provizorní, a proto je v současnosti zpracováván projekt finální opravy. Hráz rybníka Starý je podrobená zkoumání odborníků – kamerové zkoušky, rozboru hráze, výška hladiny vody. Po vyhodnocení výsledků budou přijata konkrétní opatření. Zároveň je ze strany majitelů připravována i oprava hráze rybníka Smyslov.

Poděkování patří v tuto chvíli všem, kteří se podíleli na řešení vzniklé situace, členům povodňové komise obce, JSDHO Tchořovice, SDH Tchořovice i ostatním obyvatelům obce. Obec Tchořovice řešila situaci ve spolupráci s KŠ MěÚ Blatná i HZS JČ kraje Blatná, v kontaktu byla s Policií ČR.

Pro informování obyvatel obce o vzniklé situaci bylo využito několik způsobů komunikace. Velice pozitivně se osvědčilo využívání SMS info kanálu. Posílání informací z obecního úřadu pomocí SMS zpráv bylo zavedeno v naší obci již v roce 2011 na základě iniciativy Jana Křivance. V této situaci se ukázala důležitost tohoto velice rychlého a operativního předávání informací našim občanům. Infokanal tak velice dobře obstál v této zkoušce, a zároveň přinesl zkušenosti, které budou moci být nyní využity k dalšímu rozvoji celého projektu a další vylepšení jeho funkcí. Informace o aktuální situaci byly zároveň zveřejňovány na internetových stránkách obce www.tchorovice.cz a důležitou úlohu při sdělování informací sehrál i místní rozhlas.

Slet ultralehkých letadel ve Tchořovicích

V sobotu 21. května 2016 se na ploše bývalého letiště ve Tchořovicích uskutečnil již popáté Slet ultralehkých letadel. Slet pravidelně organizuje pan Jaroslav Šimek ve spolupráci s Obcí Tchořovice. Přílety letadel i tentokrát řídil bývalý stíhací pilot na česko-budějovickém letišti brigádní generál Jiří Zábranský, spolu s kapitánem Klárou Anderlovou. Letošní ročník byl doplněn o doprovodný program, který zahájily svým vystoupením Bělčické mažoretky. Celým programem provázel moderátor Daniel Kopál, který uváděl například pořad „Tescoma prima vařečka“. Hlavní bod programu však představovalo vystoupení bývalého vojenského pilota Martina Šonky, nyní člena reprezentace České republiky v letecké akrobacii v kategorii Unlimited a pilota světové série Red Bull Air Race, který létá s letounem Extra 300 SR. V současné době se řadí mezi špičku světových leteckých akrobatů. Především jeho vystoupení přilákalo do Tchořovic velké množství diváků, jejichž zraky se

upíraly k nebi v údivu nad jeho akrobatickými kousky.

Své umění předvedl také paraglidista Radek Václavík, člen české reprezentace v přesnosti přistání v paraglidingu, který se účastní mnoha světových soutěží. Většina padákových kluzáků startuje z kopce a letí na cíl. Start padákového kluzáku z letištní plochy byl proveden pomocí odvíjáku, který je umístěn na tažném zařízení osobního automobilu, a s jehož pomocí získá paraglidista výšku a poté se od vlečného lana odpojí. Při soutěžích padákových kluzáků se soutěží v akrobacii, v přeletech nebo v přesnosti přistání, kdy paraglidista přistává na zemi v kruhu o poloměru 10m, v jehož středu je elektronický měřicí terč takzvaná „palačinka“, na které je vyznačen třicetimetrový střed.

Diváci shlédli také ukázkou létání proudových modelů a Policie ČR předvedla ukázkou výcviku psů. Do vzduchu se před zraky diváků vznesl žlutý jednomotorový dolnoplošník s celokovovým křídlem, trupem svařeným z ocelových trubek potaženým teslovou tkaninou označovaný jako Čmelák, původně vyvinutý jako zemědělský letoun pro práškování a postřiky polí. Jeho dolnoplošná koncepce byla vybrána pro splnění požadavku nerušeného výhledu pilota do zatáčky i při velkém náklonu. První vzlet tohoto letounu se uskutečnil již v roce 1963, sériová výroba se rozběhla v Kunovicích v roce 1965 a trvala až do roku 1977. Konstrukce letadla musela odolávat nebezpečným chemikáliím, letoun byl schopen odstartovat z krátkých neupravených travnatých ploch a létat ve výšce pouhých 5 metrů nad zemí při malé rychlosti. Také tento letoun ze Strakonice předvedl na tchořovickém letišti, co umí. Do jeho útrob načerpali hasiči před startem vodu a tak bylo možno vidět též praktickou ukázkou postřiku.

I díky příznivému počasí na tchořovickém letišti během celého dne přistálo 119 letounů, čímž se tento ročník stal zatím největším srazem co do počtu letadel. Velké poděkování patří všem, kdo se na organizaci sletu podíleli a také sponzorům a partnerům, bez jejichž podpory by akce nebylo možné uskutečnit.

Aktuálně z obce Tchořovice

Každým rokem dochází k opravám obecních komunikací, a to nejenom těch, které se nacházejí bezprostředně v obci. Během letošního jara tak proběhla oprava lesní cesty z Háje od rybníka Radov směrem na

rybník Hadí. Při úpravách byl využit materiál získaný obcí v předchozím období.

Vzhledem k získání dotace na opravu drobné sakrální architektury od Jihočeského kraje a Ministerstva pro místní rozvoj, opravuje v současné době pan Petr Štěpán z Hajan postupně křížky a boží muka v obci. Již byl opraven křížek u silnice I/20 směrem na Blatnou, křížek před kaplí sv. Václava a křížek a boží muka při hlavní silnici směrem na Lnáře. Opravě neušel ani vnitřní inventář kaple – oltář, socha sv. Jana Nepomuckého a obrazy. V červenci bude ještě opraven značně poškozený křížek u obecního skladu, a následně boží muka u mostu. Renovací ve stejné době prochází také věžní hodiny umístěné v kapli, které si firma L. Hainz odvezla do své dílny. Z tohoto důvodu se ručičky hodin na čas zastavily. V průběhu léta nebo podzimu bude instalováno nové oplocení kaple, které zhotovuje pan Hrubý z Blatné.

Od května mohou místní občané využívat prostor bývalé skládky k ukládání větví, trávy a jiných rostlinných zbytků ze svých zahrad. Zároveň je zde ukládán odpad z údržby zeleně v obci. Pozemek byl pro tyto účely nově upraven, je oplocený a přístupný každou středu a pátek od 9 do 11 hodin a odpoledne od 17 do 18 hodin. V sobotu je pak možné ukládat materiál od 17 do 18 hodin. Věřím, že vytvořením této možnosti dojde k odbourání dosavadního stavu, kdy byl výše zmíněný materiál často umisťován na různá místa, kde docházelo k následnému tlení. Tato praxe vzhledu obce nikterak neprospívala.

V současnosti firma E.ON na podnět obce připravuje projekt uložení nadzemního vedení do země od mostu směrem na Blatnou. Současně s tím obec připravuje projekt uložení do země také kabelů veřejného osvětlení v naší obci. V části obce, kde je připraven projekt pro výstavbu chodníku kolem hlavní silnice, je potřeba tyto kabely uložit před jeho výstavbou. Těto akci předchází uzavírání smluv o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene s vlastníky dotčených pozemků. Uložení kabelového vedení do země je nejenom v zájmu obce, ale především i majitelů nemovitostí, neboť za současného stavu, kdy je vedení upevněno na budovách se při jakémkoliv opravě musí s kabely počítat, žádat o vyjádření a podobně.

Od dubna letošního roku byla v naší obci vytvořena 2 pracovní místa – dělník na veřejně prospěšné práce. Při údržbě obce tak v letošním roce pomáhají od dubna dva pracovníci, kteří provádějí úklid v obci, pomáhají při údržbě veřejné zeleně či jiných opravách v obci. Veškeré finanční náklady na jejich odměny jsou na základě dohody mezi obcí a úřadem práce financovány ze státního rozpočtu a Evropského sociálního fondu. Oba pracovníci byli přijati na dobu 4 měsíců a smlouva jim bude prodloužena o další dva měsíce.

Eva Křivancová, starostka obce Tchořovice

Komentář k protržené smyslovské hrázi

V důsledku protržení hráze rybníka Smyslov byl zcela zničen krásný, dvouobloukový a téměř zapomenutý most, který dokonale splýval s okolní krajinou a unikal tak i pozornosti těch, kdo jej používali. Byl z kamene, na sucho klenutý, 8m dlouhý a 4m široký a přetínal úžinu rybníka Starého při cestě ze Tchořovic směrem na Velký Pálenec. Zastupitelstvo obce Tchořovice jej nechalo na své náklady postavit v roce 1920 (jako náhrada za stávající brod), aby umožnila překonání této vodní překážky i chodcům. Stavba byla zadána mistru zednickému Janu Rútovi z Bezděkova. Ten postavil most, který téměř 100 let sloužil všem potřebným a vydržel i to největší zatížení všech dostupných motorových vozidel.

V důsledku protržení hráze rybníka Smyslov a následně přeplnění rybníka Starý vzniklo vážné nebezpečí i obyvatelům Tchořovic, jejichž domy jsou postaveny nejen v blízkosti odtokové strouhy tohoto rybníka, ale i všem těm, jejichž domy přiléhají ke spádovému rybníku Dolejší.

Když jsem viděl ty vystrašené oči některých obyvatel Tchořovic (a to oprávněně), napadlo mě jen jediné slovo: hloupost – lidská hloupost. Vysvětlím proč.

Soustava rybníků mezi Tchořovicemi a Vrbnem je ukázkou mistrného stavitelského umu našich předků z poměrně dávné doby.

Kamenný most přes úžinu rybníka Starého, pohled od západu.
Foto z archivu Jana Jirovce ze Tchořovic čp. 27

Všechny rybníky jsou tu vzájemně propojeny a byly vystavěny tak, aby ohrožení obyvatel bylo minimální nebo jen výjimečné. Každý z rybníků v sousedství obce byl opatřen pochopitelně hlavním výpustným zařízením, ale i odlehčujícím "splavem" (regulovaným přepadem vody), který umožňoval rychlý odtok vody v případě jakéhokoliv nebezpečí. Tak tomu bylo i u rybníka Starý, kde byly dva splavy. Jeden v těsné blízkosti výpustního zařízení, který sloužil a slouží pro běžný přepad přebytečné vody. Hlavní dvouobloukový spláv byl umístěn na konci lesíka Háje s přepadem do rybníka Kaprov a následně, v případě kalamity, s přepadem přes hráz tohoto rybníka do rybníka Dolejšího nedaleko starodávného splavu, tedy v bezpečné vzdálenosti od zástavby obce. Tento splav v důsledku zanedbané údržby byl v dezolátním stavu, a tak byl někdy mezi léty 1965 - 70 zbourán a nahrazen trubní propustí. Tak bylo odstraněno zařízení, které umožňovalo velmi rychlé a spolehlivé snížení hladiny vody v tomto rybníce. Tedy toho, čeho se právě za této situace nedostávalo.

Lze se jen domnívat, proč k tomuto nerozumnému počínu došlo – nedostatek finančních prostředků, neznalost, nezodpovědnost nebo nekompetentnost - tedy obyčejná lidská hloupost.

Naši předkové nebyli totiž žádní hlupáci, jak si někteří lidé pravděpodobně v době likvidace splavu mysleli, a obávám se, že i myslí, ale lidé, kteří perfektně ovládali svoje řemeslo a všechno, co udělali, mělo svůj význam. Dělal to, co bylo prověřeno historickými událostmi a někdy i bolestnou zkušeností.

Karel Krejčí

Neobvyklá událost aneb nová historická událost obce Tchořovice

S velkou pravděpodobností se obec Tchořovice poprvé ve své historii může pochlubit tím, že stálý obyvatel obce se dožil úctyhodného stáří 100 let.

Tím slavným jubileantem je paní Anna Jirková roz. Rodová ze Tchořovic čp. 88. Narodila se 16.7.1916 v Lažánkách jako dcera místního kováře.

Ve Tchořovicích při oslavě 85. narozenin, foto z rodinného archivu

V roce 1939 se provdala za Cyrila Jirku ze Tchořovic čp. 74. Společně vychovali 4 děti: Jaroslava, Annu, Marii a Miloslava. Ve svých 40 letech ovdověla. Poslední, více jak tři roky, pobývá v Domově pro seniory v Blatné v příjemném a milém prostředí.

S přáním všeho nejlepšího, dobrého zdraví a radosti ze všeho, co má ráda, přicházejí dcery a syn, 9 vnoučat, 16 pravnoučat, 3 praprawnoučata a všichni další. Jistě velkým potěšením pro ni bude připravované setkání ve Tchořovicích se svými nejbližšími.

Karel Krejčí

Paní Anna Jirková kolem roku 1965, foto z rodinného archivu

Dne 16. července 2016 oslavila 100. narozeniny paní Anna Jirková ze Tchořovic. Byť v posledních letech pobývá v Domově pro seniory v Blatné, nemění to nic na tom, že převážnou část života strávila ve Tchořovicích. Jménem svým i jménem občanů naší obce bych ráda popřála paní Jirkové k tomuto významnému životnímu jubileu především hodně zdraví, spokojenost v životě a hlavně radost z každého dalšího dne, kdy se může potěšit se svými nejbližšími.

Eva Křivančová, starostka Obce Tchořovice

Hasičům ve Tchořovicích je už 125 let

Na sobotu 18. června připravili dobrovolní hasiči ve spolupráci s obcí Tchořovice oslavy k 125. výročí založení sboru. Program začal slavnostním pochodem pod vedením hudby p. Koubka a položením věnce k pomníku padlých a zakládajících členů. Všichni se poté vrátili na trávníky, kde následoval slavnostní projev starosty sboru p. Pavla Šedy, starostky obce Tchořovice pí Evy Křivančové a předání čestných uznání zasloužilým členům sboru.

Po slavnostním zahájení pokračoval program soutěží v požárním sportu mladých hasičů, kde se nám ukázaly postupně děti ze Tchořovic, Hajan a Blatné. Poté se předvedli v požárním útoku i muži a ženy. Pro všechny byla připravena zajímavá ukázka, jak postupovat při hašení hořícího oleje a samozřejmě ukázka historické motorové stříkačky zn. Strátlík v akci. Večer hrála k poslechu i k tanci hudební skupina „Tři cvrčci“.

Nezapomnělo se ani na děti, byl pro ně připraven dětský koutek, kde si mohly vystřelit růži z papíru či drobnou sladkost, zahrát si s míčem, zalýžovat na suchu nebo se projít na chůdách. Pro ty menší bylo připraveno pískoviště a pastelky s omalovánkami. Ale největší zábavou se stalo pro všechny děti překvapení v podobě pěny, kterou připravili Sedličtí hasiči.

Děkujeme všem, kdo se zasloužili o přípravu a bezproblémový průběh celé akce. Velké díky patří také obci Tchořovice za finanční a materiální podporu oslav výročí.

Hasičská sezóna v plném proudu

Tchořovický hasičský potěr se pustil do nové sezóny s velkým nadšením a nasazením. Na úvod vybojovali na Otavském plamínku ve Strakonících 4. místo a následovalo místo 5., které ukořistili v Sousedovicích. O týden později získali krásné 7. místo v okresním kole hry Plamen v Sedlci. V neposlední řadě předvedli, co umí i zde ve Tchořovicích na oslavách 125. výročí, kde získalo družstvo starších 1. místo a družstvo mladších 3. místo. Všichni si zaslouží velké díky a doufám, že si

pochutnali na buřtíčkách a sladké odměně, kterou dostali za odvedenou práci. Teď o prázdninách si všichni odpočineme a pak se již budeme pilně připravovat na okresní podzimní kolo hry Plamen.

Velký úspěch Tchořovického dorostu

V sobotu 4. června proběhlo ve Strakonících okresní kolo dorostu. Přestože byla na soutěži velká konkurence, naši dorostenci zabojovali a přivezli ze soutěže 3 cenné kovy. Za SDH Tchořovice vybojovala Nikola Slavičková 3. místo v kategorii střední dorostenky, 2. místo Lucie Poláková v kategorii starší dorostenky a 1. místo s následným postupem do krajské soutěže v Českém Krumlově Martin Fořt. Následně vybojoval následující sobotu v krajské soutěži dorostu v Českém Krumlově krásné 4. místo. Všem třem moc děkujeme za krásné umístění a reprezentaci SDH Tchořovice.

Dětský den

Na sobotu 4. června místní ženy naplánovaly pro děti den plný her o sladké ceny. U každé disciplíny čekal na děti veselý klaun, který pomáhal se splněním úkolu a odměnil soutěžící nějakou dobrotou. Kromě zasloužených odměn si děti smlsly na domácích dobrotách od místních žen. Nakonec si děti pochutnaly na opečném špekáčku. Se všemi úkoly se děti vypořádaly beze zbytku a s úsměvem. Počasí bylo krásné, a tak vše vyšlo tak, jak mělo. A největší odměna pro nás dospělé? To bezesporu byl veselý křik hrajících si dětí a jejich šťastné úsměvy. Moc se těšíme napřesrok.

ly křik hrajících si dětí a jejich šťastné úsměvy. Moc se těšíme napřesrok.

Otavské dobrodružství

Po roce se opět sešla parta nadšených vodáků za Tchořovic a okolí, tentokrát, aby po Vltavě a Ohři pokořili řeku Otavu. Vyrazili jsme v neděli 3. července z vlakové zastávky ve Tchořovicích v počtu cca 26

nadšenců včetně dětí a pokračovali vlakem až do Sušice, kde jsme rozbalili stany v kempu. Ráno jsme nasedli do kanoí a začalo velké dobrodružství. Naším cílem pro dnešní den byl kemp ve Střelských Hořticích. Tam na nás čekalo překvapení. Večeře v podobě šťavnatého grilovaného masíčka a chutných bramboráků. Za tuto dobrotu vděčíme Pavlovi Šedů st. a Jardovi a Janě Čadků. Druhý den jsme pokračovali směrem na Strakonice, kde byla naše konečná. Po cestě jsme úspěšně zdolali několik jezů, pokochovali se přírodou a přes některá úskalí jsme vše zvládli a užili si krásně strávený čas. Ze Strakonice jsme opět vlakem dorazili zpět domů, kde na nás opět už čekalo masíčko a bramboráčky. Tentokrát patří dík za připravené dobrotu Tomáši Hůrků. A protože se letos voda mimořádně povedla, někteří se rozhodli si tento krásný čas prodloužit a přenocovali ve stanech ještě do rána. Na tyto odvážlivce čekala ráno ještě chutná snídaně. Moc se těšíme napřesrok, kdy máme v plánu Lužnici. Takže příští výpravě AHÓÓÓ.

Text i foto Martina Čadková

Požární cvičení

sledovalo čištění Rojického potoka od nánosů bahna a sjíždění tohoto potoka na neckách, které bylo letos posunuto do dopoledních hodin, protože odpoledne téhož dne tj. 18. června byli členové SDH Velká Turná pozváni na 120. výročí založení SDH Paměťce. Tam byl předveden náš požární vůz HENSCHEL z roku 1939 v akci. Koncem července je naplánováno provedení technické kontroly požárního vozu. Z uvedeného důvodu budou provedeny přípravné práce na technickém stavu požárního vozu.

Činnost Spolku SaK Turná

Nově vzniklý Spolek sportu a kultury Turná uspořádal v sobotu 28. května dětský den. Pro děti byla připravena spousta sladkostí a her. Pro nepřízeň počasí byl program přesunut do sálu Hospody Na Rozhrání. V podvečer, když se počasí umoudřilo, došlo i k opékání buřtů na ohništi u dětského hřiště.

Soutěž v hodu na medvěda

Z činnosti zastupitelstva obce

V letním období obec zabezpečuje provoz obce a AT-Milavy. Je prováděno sekání krajnic obecních komunikací a travních ploch

v obci a kempu. Zastupitelstvo zadalo provedení studie využitelnosti celého areálu staré hospody, která byla v loňském roce zakoupena. Tato studie řeší stavební úpravy jednotlivých budov a prostranství v návaznosti na stavební předpisy, normy a požadavky zastupitelů. Z této studie vzejde podrobný stavební projekt.

Čeká nás:

- ⇒ Turnaj ve volejbalu smíšená družstva – 4+2 – volejbalové kurty ATC-Milavy, sobota a neděle 30. a 31. července 2016.
- ⇒ Turnaj ve volejbalu dvojic – volejbalové kurty ATC-Milavy, sobota 6. srpna 2016.
- ⇒ Rozloučení s prázdninami ve Velké Turné – turnaj v nohejbale a dětské odpoledne s opékáním buřtů, sobota 27. srpna – sportovně odpočinkový areál Turná.
- ⇒ Posvícenská zábava v sále Hospody Na Rozhrání ve Velké Turné v sobotu 15. října 2016.

Text a foto Pavel Šípek
místostarosta obce

Činnost SDH Velká Turná

Činnost SDH byla v letošním jarním období bohatá. První přípravné práce jsou vždy přezkoušení požární techniky po zimním období. Zprovoznění a vyjetí se zásahovým vozidlem HENSCHEL.

Strojníci provádějí dobíjení baterií a doplňování pohonných hmot. Již v měsíci březnu

byla přezkoušena elektrocentrála a kalové čerpadlo, při obecní akci – čištění studní.

Dne 7. května položili členové SDH Velká Turná a SDH Osek věnec u pomníku ve Velké Turné a v Oseku, u příležitosti konce II. světové války. Následovalo okrskové požární cvičení, které bylo letos na Pazderně ve Velké Turné v sobotu 15. května. Při tomto cvičení došlo k nácvičku požárního útoku a nasávání požární vody z hloubkového přírodního zdroje vody. V sobotu 21. května byla přezkoušena motorová požární stříkačka PS-12 při zabezpečování řízeného pálení klestí na Pazderně za obcí. Ná-

Položení věnce k ukončení II.Světové války

Vítání občánků v Záboreň

V sobotu, 21. května 2016 se konala na Obecním úřadě v Záboreň malá slavnost. Vítili jsme do obce naše malé občánky, kteří se narodili v průběhu minulých dvou let. Tentokrát to byli dvě princezny a čtyři princové: Karolína Founě, Michaela Růžičková, Robin Kryštof Grundza, Owen Pihera, Jaroslav Majer a Roman Kotmel. Místostarostka obce Marie Antonymová přivítala rodiče, prarodiče a ostatní přítomné. Své budoucí kamarády přišli rovněž pozdravit děti z místní mateřské školy a předvedly roztomilé pásmo písniček a básniček. Potom už dostal slovo starosta obce Ing. Václav Kurz. Připomněl, že „vítání do obce“ je velmi starý zvyk, který je potřeba udržovat. Narození dítěte změní život celé rodiny, nastupuje velice náročný a zodpovědný, ale zároveň krásný úkol – péče o potomka. Na cestě životem udělají pro dítě nejvíce právě rodiče. Zajistí mu teplo domova, bezpečí a lásku, naučí ho vnímat okolí, vidět štěstí v prostých věcech. Měli by dítě naučit i vyrovnávat se s překážkami a náročností životní reality. Pan starosta popřál rodičům hodně zdraví, pevných nervů, vytrvalosti a úspěchů při výchově dítěte a malým občánkům šťastný život bez zbytečných překážek. Obec věnovala každému občánkovi vkladní knížku se základním vkladem dva tisíce Kč, hračku a knížku ke čtení, maminky dostaly krásnou růži a pamětní list jako upomínku na nevěsný den.

Všem našim nejmenším občánkům přejeme krásný pohodový život v láskyplné náruči svých rodičů.

Jaroslava Vodičková, Záboreň

Loučení se školou

Ve čtvrtek 30. června 2016 skončil školní rok i v mateřské a základní škole v Záboreň. Na obecní úřad se přišli rozloučit žáci se svou mateřskou. Paní učitelka Martina Řandová přivedla pět dětí (jedno bylo nemocné), které školku opouštějí a vylétnou zpod jejich ochranných křídel. Ještěže se se čtyřmi z nich bude potkávat, budou navštěvovat zábořskou základní školu, dvě nastoupí do blatenské. I tak je těžké se s dětmi loučit. Jakub, Alexandra, Matěj, Bohoušek i Gábinka se naposledy vyfotily se svou paní učitelkou. Promluvil k nim pan starosta Václav Kurz, který se jich nejdříve zeptal, jestli už mají aktovky a popřál jim, aby se jim ve škole moc líbilo, aby měli štěstí na kamarády i učitele. Trochu je i vyzkoušel, dával jim

hádanky, které pro ně nebylo zatěžko zvládnout. Když děti začaly počítat do deseti anglicky, panu starostovi spadla brada a pyšné paní učitelce se zaleskly slzy v očích. Ještě přednesly básničku a zazpívaly písničku a pan starosta uznal, že jsou na školu opravdu dobře připravené. Vysloužily si malé občerstvení a pak odešly s paní učitelkou do školky, kde na ně čekal dort.

Potom již přišli ti nejstarší, co školu opouštějí, deváťáci. Byli všichni jako vyměnění. Slečny ve společenských šatech, vysoké podpatky, kluci v oblecích. Bylo jich sedm: Karolína Adámková, Monika Poláková, Denisa Grecová, Denisa Matoušková, Kim Dočekalová, Adam Herman a Viktor Ujčík. Pan starosta je přivítal, připomněl jim, že tento den je pro ně výjimečný, protknutý zvláštním pocitem radosti a zároveň i trochou nostalgie. Něco končí a zároveň se něco nového začíná. „Ze své zkušenosti vám mohu zaručit, že přijde chvíle, kdy budete na léta prožítá na základní škole moc rádi vzpomínat,“ řekl. Na další životní cestě jim popřál mnoho úspěchů v dalším studiu, co nejméně překážek a hodně štěstí. Pan ředitel školy Václav Špatný dodal, že všichni učitelé pro ně dělali maximum a teď už záleží jen na nich, jak nabyté vědomosti a zkušenosti využijí. Ve škole byly jistě i horší chvíle, ale na to se časem zapomene a bude se vzpomínat jen na to dobré. Zdůraznil, že škola tu bude pro ně i nadále a mohou kdykoliv přijít, poradit se, pochlubit nebo jen tak „pokecat“.

Nejhorší to měla třídní učitelka. Pořád se odněkud odchází, odcházení je součástí života. Z těch malých dětí, co k ní přišly, se stali o něco vzdělanější, rozumnější a zodpovědnější mladí lidé. „Pamatujte si, že jste úžasní lidé, s čistou duší. Dokážete vše, co budete chtít. Nikdy si nenechte namluvit něco jiného. Hodně štěstí“ – jim řekla na závěr. Samozřejmě že došlo i na slzičky, emoce zapracovaly. Bylo rozdáno vysvědčení, dárky, následoval přípitek a občerstvení.

Krásné prázdniny – budoucím prvňáčkům, budoucím studentům a všem ostatním školákům!

Jaroslava Vodičková

Zábořská pouť aneb pouťové posezení pod lípou

V sobotu 2. července 2016 se v Záboří konalo posezení pod lípou jako každoročně v tento čas o zábořské pouti. Jestlipak vydrží počasí? Z rádia byly slyšet hlášky o přivalových deštích a kroupách. Pouťový program byl připraven od 15 hodin.

Prvním bodem programu bylo požehnání nových obecních symbolů, praporu a znaku obce Záboří. Pan starosta krátce připomněl, jak obec k těmto symbolům přišla, kdo dělal návrh a co znaky na obecních symbolech znamenají. Samotného úkonu se ujal současný blatenský farář Marcin Piasecky a svěcenou vodou pokropil obecní znak i prapor. Vtipně dodal, že snad to bude dnes jediná voda, co na ně spadne.

Foto Václav Špatný

Potom už nastoupily děti z mateřinky, které předvedly taneční pohádku o krásné Šeherezádě i s tureckým pozdravem. Zahanbit se nenechali ani žáci základní školy s pásmem tanečků, cvičení a zejména úsměvnou písní „Červnová učitelka“. Tanečníci Aneta Hlavatá a Jan Chytra nebyli v Záboří poprvé. Účinkovali již na několika zábořských plesech a svým vtipným tancem opět nadchlí diváky. Následovala ukázka výcviku psů manželů Molnárových z Vimperka. Zírali jsme na to, co všechno je pes schopen se naučit a ještě s radostí a chutí. Shodly jsme se s několika psími chovatelkami, že z toho máme pořádný mindrák, co se týče našich psích mazlíčků.

Pak se čekalo na Řepické babčičky. Vystupovaly totiž ještě v Soběšicích a tak do Záboří nedorazily na čas. Místo nich nastoupila na podium Pošumavská dudácká kapela, která své vystoupení rozdělila na dvě

části. Zazpívali krásné písničky z Prácheňska, Chodska a jiných oblastí, každou píseň uvedli slovem, aby přiblížili divákům její původ. Dudáci prostě k pouti patří. Mezitím už dorazily žádané a úspěšně Řepické babčičky, které měly připravená dvě vystoupení. Také už v Záboří vystupovaly na plese, ne všichni je ale viděli. Tyto ženy mají můj obdiv a úctu, protože při jejich věku, většinou korpulentních postavách a nápadných úborech si ji prostě zaslouží. Ono tancovat na svižné melodie nebo dokonce zatancovat kankán není nic jednoduchého ani pro podstatně mladší kategorie. Je na nich vidět, že se rády schází, nacvičují i vystupují a jsou na roztrhání. Před jejich druhým vystoupením už starosta držel očima mraky nahoře, protože jejich kankánové volánové šaty by dostaly deštěm zabrat. Chvilí po skončení programu už ale přšet začalo. Nikomu to nevadilo, protože se sedělo pod stany a lidé se bavili.

O večerní zábavu se pak postarala známá kapela pana Šimsy. Chvilí sice přšelo, ale ani tak nebyl prázdný parket. I v dešti tancovala skupina žen s deštníky, že by zrod nové taneční skupiny Zábořské babčičky? Uvidíme. Program byl ještě zpestřen zpěvem Lukáše Písaříka a Simony Šourkové. A že se líbí! Jen to počasí nebylo nejlepší, ale tomu se poručit nedá. Voda je třeba a nakonec jsme byli vděční za to, že nepřišly kroupy. I tak prý se ti poslední návštěvníci rozházeli za ranního kroupění.

Obec děkuje všem sponzorům a organizátorům této navzdory počasí zdařilé akce.

Jaroslava Vodičková, Záboří

Foto Jaroslava Vodičková

Chanovice

19. srpna – pátek, „Koncert Musical Friendship“, od 18.00 hodin, moderní skladby v úpravě pro housle, kytaru a klavír v podání mladých hudebníků, zámecký areál (Panoráma, Obec Chanovice, ZŠ a MŠ Chanovice)

19. srpna – pátek, „Fotograf Martin Mišek“, zámecký areál, výstava bude do 28. 9. 2016 (Obec Chanovice)

18. září – neděle, „Chanovická pouť“, tradiční církevní a společenská akce, taneční zábava, sportovní utkání, výstavy a další (Obec Chanovice, místní instituce a spolky)

1. října – sobota, „Den místní potraviny – Ječmen, chmel, pivo a pivovarnictví“, od 10.00 hodin, desátý ročník potravinářského dne ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)

1. října – sobota, „MALÍŘÁK 2“, od 13.00 hodin vernisáž spojená s módní přehlídkou, výtvarné práce studentek ISSŽ v Plzni, zámecký areál, výstava bude do 31. 12. 2015 (ISSŽ v Plzni, Obec Chanovice)

Staň se policistou a buď jedním z těch, kteří chtějí „POMÁHAT A CHRÁNIT“

Pokud jsi občanem České republiky starším 18ti let,
jsi bezúhonný, máš minimálně středoškolské vzdělání
s maturitní zkouškou,

KONTAKTUJ NÁS!

KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE JIHOČESKÉHO KRAJE

Územní odbor Strakonice

Plánkova 629, 38601 Strakonice

tel: 974237400

www.policie.cz/c

Petr Vydra
Topičská 376
Blatná 388 01

tel.: +420 725 832 909
email: info@vydrastav.cz

**Provádění zemních
a výkopových prací**

www.vydrastav.cz

Cukrárna Kavárna *Segafredo*

V Blatné – firma Anna Fišerová

PŘIJME

PRODAVAČKY

Měsíční příjem od 14 000 ÷ 16 000,- Kč

- Nevyučené v oboru zaučíme.
- Možnost ubytování na dvoulůžkovém pokoji.
Po delší vzájemné spolupráci možnost užívání služebního bytu 1+0.
- Při špatné dostupnosti do zaměstnání, možnost svozu.
- Přijmeme brigádnice na víkendy, tj. SO a NE.
- Možnost přivýdělku na vedlejší pracovní poměr.

**Kontakt: Anna Fišerová osobně, nebo na
tel.: 602 659 545**

leštění auto světel
BOHEMIA PLASTIC
Polykarbonáty
plastové desky a profily pro dům, byt i zahradu

Svařování plastů / opravy poškozených plastů/
Leštění plastových auto-moto světel a hran čirých plastových desek
Zakázková výroba z plastů /nádobý, jezírka, vestavby užitkových vozů/
Prodej plastových desek a profilů / technické plasty, polykarbonáty, plexi/
Plastové plotovky, WPC podlahy /plastové ploty, zahradní nábytek,.../

Merhaut Zdeněk, Chlum 72, 388 01 Blatná, tel. 777 221532
www.bohemiaplastic.cz bohemiaplastic@seznam.cz

Služby pro váš domov

Nemáte někoho, kdo je ochoten pomoci:

- přidělat poličku
- vyměnit žárovku
- posekat zahradu
- ostříhat živý plot
- odstranit sníh
- nasekat a nařezat dřevo
- a další drobné opravy a služby?

Jsem připraven vám pomoci.
Bohuslav Valach, Kadov - Pole 59
Tel. 603 817 450

Advokátní kancelář
Mgr. Jiří Zájeda
advokát
tel.: 777 971 474
office@zajeda.cz
www.zajeda.cz

Adresa: I. patro, Zahradnická 38, Blatná

Každý pátek od 10.00 do 12.00
Pro každého přichozícího 20 minut
právního poradenství zcela ZDARMA
a to v jakékoliv věci.

Hrazeno ze zdrojů realitní kanceláře
A-Z Diamond reality s.r.o.

POSTARÁME SE I O VÁŠI NEMOVITOST!

- ✓ VÝKUP
- ✓ PRODEJ
- ✓ PRONÁJEM

JIŘÍ HUML
Tel.: 725 050 595
Email: jiri.huml@diareal.cz
WWW.DIAREAL.CZ

Andulka a anděl

Sportovala Andulka, na kole si jela,
v černém lese potkala bílého anděla.
Ahoj holka, kam jedeš, vem mě s sebou přeci,
zažijeme oba dva nebývalé věci.

Tak jo, jedem Anděli! A když se anděl vznese
Andulka zas na kole upaluje v lese.

Tu na pár sáhů před nimi zeje temná díra,
anděl ten ji přeletěl, Ani na ni zírá.

Z díry hlavu vystrčí prapodivné zvíře:
„Co se vy dva hňupové ženete k mé díře?“
Ještě slova nedořek’ a Anka z kola padá,
anděl ji chtěl zachytit a v tom byla ta zrada.

Před andělem na cestě rostl pěkný doubek,
v tom fofru do něj naboural
a vyrazil si zoubek.

Anděl kleje ostošest, Anka v díře piští,
jenom zvíře spokojeně čeká věci příští.

„Další kořist, já se mám, díra to je málo.
Štěstí, že pár pořádných doubků tady stálo.
Chytit holku dobrá věc, musel jsem se snažit,
ale chytit anděla, to se musí zažítit.“

Na to anděl nelení, k díře rychle spěje,
zvíře štěstím bláznivě šileně se směje.
Za ruku svou Andulku anděl z díry tahá,
co se svým zubem udělá rozpačitě váhá.

Na kolo Anka nasedla a fofrem zpátky jela,
vtom nad hlavou zas zahlédla bílého anděla.
„Co tvůj zoubek Andílku,
byl na dně černé díry.“

„Snad i bez něj, Andulko, zůstanu ti milý.“

Zvíře smíchem zmožené zas do díry vlezlo,
po té velké námaze hned do postýlky kleslo.
O půlnoci při měsíčku vyšplhá na doubek
a co vidí na dně díry? Ten andělský zoubek..

Miluše Kordulová

Jihočeská dechovka

BABOUČI

HAJANY

6. 8. 2016

od 17,00 hodin

Hudba starých mistrů
sobota 13. srpna 2016 od 18 hodin
Zámek Lnáře - Velký sál

Vystupuje mezinárodní komorní orchestr
Music camp Prague
pod vedením p. Jaroslava Krčka

Mezinárodní komorní orchestr „Music camp Prague“

Umělecký vedoucí: Jaroslav Krček

Solistka: Mio Yoshie – housle (Japonsko)

Program koncertu 13. 8. 2016

u příležitosti 350 let od založení zámku Lnáře:

Francesco Manfredini – Concerto ottavo

Grave – Allegro – Adagio – Presto – Presto

František Benda – Sinfonia A dur č. 5

Allegro – Andante – Presto

Antonio Vivaldi – Čtvero ročních období

Podzim: Allegro – Adagio molto – Allegro

Zima: Allegro non molto – Largo – Allegro

Josef Suk – Serenáda Es dur op. 6 (výběr)

Andante con moto – Adagio

Jaroslav Krček – Alia phantasia

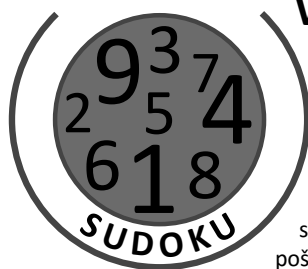
Dvě taneční melodie z rukopisu Zlatokorunského

Vstupné v předprodeji: 99,- Kč

Rezervace na tel. č. 604 401 432

Nebo v pokladně Zámku Lnáře

Vážení čtenáři,

Řešení sudoku z květnového vydání SOBáčka s pořadovým číslem 50 bylo opět různé úrovně: lehká verze – blatensko (číslice v 1. řádku 569321847), středně těžká verze – náš rybník (č. v 1. ř. 926371584), těžká verze – velké lesy (č. v 1. ř. 613728945). Výherci: Zdeňka Nováková, Blatná; Martin Novák, Blatná; Stanislav Korbel, Kadov. Uvedení úspěšných luštitelů si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do pátku 2. září 2016, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 51 (červenec 2016) zašlete tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylučštěného SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu (POZOR, změna e-mailové adresy) nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do pátku 2. září 2016.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravili: Stanislav, Ivana a Ema z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

5	6		2	4	3	7		
	9			7		3	4	
		3					1	2
1	5				8		9	7
	2		4		7		3	
	3			5	4	1	6	
		6			9	5		4
	7	8		6		9		

1 = U, 2 = N, 3 = D, 4 = O, 5 = O,
6 = E, 7 = V, 8 = L, 9 = O

Středně těžká:

		3	8	9		2		4
		6	1		2		5	7
				6	7	4		
5				4			3	
1		9			3	5		6
6			4			1		2
	7				6	9		
			5				8	3

1 = Ť, 2 = T, 3 = N, 4 = E, 5 = M,
6 = H, 7 = C, 8 = Á, 9 = E

Těžká verze:

2		4						
		6			4	3		9
7					5			
					8			
						6	7	
9				6				
	6		2	4	3	9		8
	3							5

1 = Ř, 2 = N, 3 = O, 4 = P, 5 = J,
6 = M, 7 = U, 8 = E, 9 = Í

Blatensko SOBě. 51. číslo vyšlo v pátek 29.07.2016 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník X. Poslední číslo vyšlo v květnu 2016. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 9.9.2016. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6250 ks. Redakce e-mail: blatensko@blatensko.eu tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*